Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES REGULA (EEK) Nr. 2913/92

(1992. gada 12. oktobris)

par Kopienas Muitas kodeksa izveidi

(OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 82/97 (1996. gada 19. decembris)	L 17	1	21.1.1997.
►**M2**	Eiropas Parlamenta un padomes Regula (EK) Nr. 955/1999 (1999. gada 13. aprīlis)	L 119	1	7.5.1999.
►**M3**	Eiropas Parlamenta un padomes Regula (EK) Nr. 2700/2000 (2000. gada 16. novembris)	L 311	17	12.12.2000.
►**M4**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 648/2005 (2005. gada 13. aprīlis)	L 117	13	4.5.2005.
►**M5**	Padomes Regula (EK) Nr. 1791/2006 (2006. gada 20. novembrī)	L 363	1	20.12.2006.
►**M6**	Padomes Regula (EK) Nr. 1186/2009 (2009. gada 16. novembris)	L 324	23	10.12.2009.
►**M7**	Padomes Regula (ES) Nr. 517/2013 (2013. gada 13. maijs)	L 158	1	10.6.2013.
►**M8**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr 952/2013 (2013. gada 9. oktobris)	L 269	1	10.10.2013.

Grozīta ar:

►**A1**	Austrijas, Zviedrijas un Somijas pievienošanās akts	C 241	21	29.8.1994.
►**A2**	Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003.

NB: Šajā konsolidētajā versijā ir atsauces uz Eiropas norēķinu vienību un/vai ecu, kuras no 1999. gada 1. janvāra jāsaprot kā atsauces uz euro − Padomes Regula (EEK) Nr. 3308/80 (OV L 345, 20.12.1980., 1. lpp.) un Padomes Regula (EK) Nr. 1103/97 (OV L 162, 19.6.1997., 1. lpp.).

▼B

PADOMES REGULA (EEK) Nr. 2913/92

(1992. gada 12. oktobris)

par Kopienas Muitas kodeksa izveidi

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, it īpaši 28., 100.a un 113. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

sadarbībā ar Eiropas Parlamentu ([2]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā Kopienas pamats ir muitas savienība; tā kā ir ieteicams, Kopienas tirgotāju un muitas dienestu interesēs ir apkopot kodeksā muitas noteikumus, kas pašlaik ietverti daudzās Kopienas regulās un direktīvās; tā kā šim uzdevumam ir būtiska nozīme iekšējā tirgus izveidē;

tā kā šādā Kopienu Muitas kodeksā (turpmāk saukts "Kodekss") ir jāietver pašreizējie muitas noteikumi; tā kā tomēr ir ieteicams izdarīt minētajos noteikumos grozījumus, tos padarot saskanīgākus, tos vienkāršotu un izlabojot atsevišķus joprojām pastāvošus trūkumus nolūkā pieņemt pilnīgus Kopienas noteikumus šajā jomā;

ņemot vērā to, ka Kodeksā, kura pamatā ir iekšējā tirgus princips, ir jābūt iekļautiem vispārīgajiem noteikumiem un procedūrām, kas nodrošina Kopienas līmenī pieņemto tarifa un citu pasākumu īstenošanu sakarā ar preču tirdzniecību starp Kopienu un trešām valstīm; tā kā tam cita starpā ir jānosaka kopējās lauksaimniecības un tirdzniecības politikas pasākumu īstenošana, ievērojot šo kopējo politiku prasības;

tā kā būtu ieteicams noteikt, ka šis Kodekss ir piemērojams, neskarot spēkā esošos īpašos noteikumus citās jomās; tā kā šādi īpaši noteikumi var pastāvēt vai tikt ieviesti sakarā ar noteikumiem, kas cita starpā attiecas uz lauksaimniecību, statistiku, tirdzniecības politiku vai pašu resursiem;

([1]) OV C 128, 23.5.1990., 1. lpp.
([2]) OV C 72, 18.3.1991., 176. lpp. un 1992. gada 16. septembra Lēmums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts)
([3]) OV C 60, 8.3.1991., 5. lpp.

▼B

tā kā, lai nodrošinātu līdzsvaru starp muitas dienestu vajadzībām attiecībā uz muitas tiesību aktu pareizu piemērošanu, no vienas puses, un tirgotāju tiesībām uz taisnīgu apiešanos, no otras puses, ir jāpiešķir minētajiem dienestiem, cita starpā, plašas kontroles pilnvaras un minētajiem tirgotājiem — pārsūdzības tiesības; tā kā, muitas pārsūdzības sistēmas īstenošana liks Apvienotajai Karalistei ieviest jaunas administratīvas procedūras, kuras nevar īstenot pirms 1995. gada 1. janvāra;

tā kā, ņemot vērā ārējās tirdzniecības sevišķi svarīgo nozīmi Kopienai, muitas formalitātes un kontrole ir jāatceļ vai vismaz jāsamazina līdz minimumam;

tā kā ir svarīgi nodrošināt šā Kodeksa piemērošanas vienveidību un tālab noteikt Kopienas kārtību, kas dod iespēju piemērotā laika posmā pieņemt procedūras tā īstenošanai; tā kā ir jāizveido Muitas kodeksa komiteja, kas nodrošinātu ciešu un efektīvu sadarbību starp dalībvalstīm un Komisiju šajā jomā;

tā kā, pieņemot šā Kodeksa īstenošanai nepieciešamos pasākumus, vislielākā uzmanība jāvelta tam, lai novērstu jebkādu krāpšanu vai nepareizu rīcību, kas var nelabvēlīgi ietekmēt Eiropas Kopienas vispārējo budžetu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. NODAĻA

DARBĪBAS JOMA UN PAMATDEFINĪCIJAS

1. pants

Muitas noteikumus veido šis Kodekss un noteikumi, kas Kopienas vai valsts līmenī pieņemti tā īstenošanai. Šis Kodekss, neskarot citās jomās pieņemtos īpašos noteikumus, ir piemērojams:

— tirdzniecībā starp Kopienu un trešām valstīm,

— precēm, uz kurām attiecas Eiropas Ogļu un tērauda kopienas dibināšanas līgums, Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgums vai Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgums.

2. pants

1. Kopienas muitas noteikumi ir vienveidīgi piemērojami visā Kopienas muitas teritorijā, ja citādi nenosaka starptautiskas konvencijas vai ierobežotas ģeogrāfiska vai ekonomiska apjoma paražas, vai atsevišķi Kopienas pasākumi.

▼B

2. Atsevišķas muitas noteikumu normas var piemērot arī ārpus Kopienas muitas teritorijas īpaši reglamentētu jomu vai starptautisku konvenciju ietvaros.

3. pants

▼A1

1. Kopienas muitas teritoriju veido:

— Beļģijas Karalistes teritorija,

— Dānijas Karalistes teritorija, izņemot Farēru salas un Grenlandi,

— Vācijas Federatīvās Republikas teritorija, izņemot Heligolandes salu un Bīzingenes teritoriju (1964. gada 23. novembra Līgums starp Vācijas Federatīvo Republiku un Šveices konfederāciju),

— Spānijas Karalistes teritorija, izņemot Seūtu un Meliļu,

▼M1

— Francijas Republikas teritorija, izņemot aizjūras teritorijas, Senpjēru, Mikelonu ►M8 ———— ◄,

▼A1

— Grieķijas Republikas teritorija,

— Īrijas teritorija,

— Itālijas Republikas teritorija, izņemot Livinjo un Kampjone d'Itaļjas pašvaldības, un Lugāno ezera valsts ūdeņus, kas atrodas starp krastu un apgabala politisko robežu starp Ponte Trēza un Porto Čerēzio,

— Luksemburgas Lielhercogistes teritorija,

— Nīderlandes Karalistes teritorija Eiropā,

— Austrijas Republikas teritorija,

— Portugāles Republikas teritorija,

▼M1

— Somijas Republikas teritorija,

▼A1

— Zviedrijas Karalistes teritorija,

— Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes, un Normandijas salu, un Menas salas teritorija,

▼A2

— Čehijas Republikas teritorija,

— Igaunijas Republikas teritorija,

— Kipras Republikas teritorija,

— Latvijas Republikas teritorija,

— Lietuvas Republikas teritorija,

— Ungārijas Republikas teritorija,

— Maltas Republikas teritorija,

▼A2

— Polijas Republikas teritorija,

— Slovēnijas Republikas teritorija,

— Slovākijas Republikas teritorija,

▼M5

— Bulgārijas Republikas teritorija,

— Rumānijas teritorija,

▼M7

— Horvātijas Republikas teritorija.

▼A2

2. Turpmāk norādītās teritorijas, kas atrodas ārpus dalībvalstu teritorijas, uzskata — ņemot vērā konvencijas un līgumus, kas uz tām attiecas — par Kopienas muitas teritorijas daļu:

a) FRANCIJA

Monako Firstistes teritorija, kā tā definēta 1963. gada 18. maijā Parīzē parakstītajā Muitas konvencijā (Francijas Republikas *Oficiālais Vēstnesis*, 1963. gada 27. septembris, 8679. lpp.)

b) KIPRA

Apvienotās Karalistes *Akrotiri* un *Dhekelia* Suverēnās bāzu teritorijas, kā tās definētas 1960. gada 16. augustā Nikosijā parakstītajā Līgumā par Kipras Republikas izveidi (Apvienotās Karalistes Līgumu Izdevums Nr. 4 (1961.) Cmnd. 1252).

▼B

3. Kopienas muitas teritorijā ietilpst dalībvalstu teritoriālie ūdeņi, iekšējie jūras ūdeņi un gaisa telpa, kā arī 2. punktā minētās teritorijas, izņemot to teritoriju teritoriālos ūdeņus, iekšējos jūras ūdeņus un gaisa telpu, kas saskaņā ar 1. punktu nav Kopienas muitas teritorijā.

4. pants

Šajā Kodeksā terminiem ir šāda nozīme:

1. "Persona" nozīmē:

   — fizisku personu,

   — juridisku personu,

   — ja tādu iespēju paredz spēkā esošie noteikumi — personu apvienību, kas ir tiesīga veikt juridiskas darbības, bet kam nav juridiskas personas statusa.

2. "Kopienā reģistrētas personas" nozīmē:

   — fiziskas personas gadījumā — jebkuru personu, kam tur ir pastāvīga dzīvesvieta,

   — juridiskas personas vai personu apvienību gadījumā — jebkuru personu, kurai Kopienā ir juridiskā adrese, centrālā vadība vai pastāvīgs dibinājums.

3. "Muitas dienesti" nozīmē dienestus, kuru pienākumos ir muitas noteikumu piemērošana.

▼B

4. “Muitas iestāde” nozīmē jebkuru iestādi, kurā var izpildīt visas vai dažas muitas noteikumos paredzētās formalitātes.

▼M4

4.a “Ievešanas muitas iestāde” ir saskaņā ar muitas noteikumiem muitas dienestu izvēlēta muitas iestāde, uz ko nevilcinoties jānogādā preces, kuras ievestas Kopienas muitas teritorijā, un kas veic attiecīgu ievešanas kontroli, kuras pamatā ir riska analīze.

4.b “Importa muitas iestāde” ir saskaņā ar muitas noteikumiem muitas dienestu izvēlēta muitas iestāde, kurā jāveic formalitātes, tostarp atbilstīga uz risku analīzi balstīta kontrole, lai noteiktu Kopienas muitas teritorijā ievestajām precēm piemērojamo muitošanas vai izmantošanas režīmu.

4.c “Eksporta muitas iestāde” ir saskaņā ar muitas noteikumiem muitas dienestu izvēlēta muitas iestāde, kurā jāveic formalitātes, tostarp atbilstīga uz risku analīzi balstīta kontrole, lai noteiktu no Kopienas muitas teritorijas izvedamajām precēm piemērojamo muitošanas vai izmantošanas režīmu.

4.d “Izvešanas muitas iestāde” ir saskaņā ar muitas noteikumiem muitas dienestu izvēlēta muitas iestāde, kurai pirms izvešanas no Kopienas muitas teritorijas jāuzrāda preces un kurā tām veic muitas kontroli, piemērojot izvešanas formalitātes, un atbilstīgu uz risku analīzi balstītu kontroli.

▼B

5. “Lēmums” nozīmē jebkuru oficiālu muitas aktu, kas attiecas uz muitas noteikumiem, izlemjot atsevišķu gadījumu, un šāds akts rada juridiskas sekas attiecībā uz vienu vai vairākām konkrētām vai identificējamām personām; ►M1 šis termins, cita starpā, attiecas uz saistošu informāciju 12. panta nozīmē. ◄

6. “Statuss muitā” nozīmē, ka preces ir Kopienas vai ārpuskopienas preces.

7. “Kopienas preces” nozīmē preces, kas ir:

▼M1

— pilnībā iegūts Kopienas muitas teritorijā saskaņā ar 23. pantā minētajiem nosacījumiem un neietverot preces, kas ievestas no valstīm vai teritorijām, kas nav Kopienas muitas teritorijas daļa. Neuzskata, ka precēm, kas iegūtas no precēm, kuras atrodas neuzlikšanas režīmā, ir Kopienas statuss īpašas saimnieciskas nozīmības gadījumos, ko nosaka saskaņā ar komitejas procedūru,

▼B

— ievestas no valstīm vai teritorijām, kas neveido Kopienas muitas teritoriju, un ir laistas brīvā apgrozībā,

— iegūtas vai saražotas Kopienas muitas teritorijā vai nu tikai no precēm, kas minētas otrajā ievilkumā, vai no precēm, kas minētas pirmajā un otrajā ievilkumā.

▼B

8. “Ārpuskopienas preces” nozīmē preces, kas nav minētas 7. apakšpunktā.

Neskarot 163. un 164. pantu, Kopienas preces zaudē savu statusu, kad tās ir faktiski izvestas no Kopienas muitas teritorijas.

9. “Muitas parāds” nozīmē personas pienākumu samaksāt ievedmuitas nodokļu summu (izvedmuitas parāds) vai izvedmuitas nodokļu summu (izvedmuitas parāds), kas piemērojams atsevišķām precēm saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas noteikumiem.

10. “Ievedmuitas nodokļi” nozīmē:

— muitas nodokļus un muitas nodokļiem līdzvērtīgus maksājumus, kas jāmaksā, preces ievedot,

— ►M1 ———— ◄ kas ieviesti ar kopējo lauksaimniecības politiku vai īpašu režīmu, kurš attiecas uz atsevišķām lauksaimniecības ražojumu pārstrādes precēm.

11. “Izvedmuitas nodokļi” nozīmē:

— muitas nodokļus un muitas nodokļiem līdzvērtīgus maksājumus, kas jāmaksā, preces izvedot,

— ►M1 ———— ◄ kas ieviesti ar kopējo lauksaimniecības politiku vai īpašu režīmu, kurš attiecas uz atsevišķām lauksaimniecības ražojumu pārstrādes precēm.

12. “Parādnieks” nozīmē jebkuru personu, kam ir saistība samaksāt muitas parādu.

13. “Muitas dienestu uzraudzība” nozīmē šo dienestu vispārējo darbību, lai nodrošinātu, ka tiek ievēroti muitas noteikumi un — attiecīgos gadījumos — citi noteikumi, kas piemērojami precēm muitas uzraudzībā.

▼M4

14. “Muitas kontrole” ir īpašas darbības, ko muitas dienesti veic, lai nodrošinātu to, ka pareizi piemēro muitas noteikumus un citus tiesību aktus, kas attiecas uz tādu preču ievešanu, izvešanu, tranzītu, pārvietošanu un galapatēriņu, kuras pārvietotas starp Kopienas muitas teritoriju un trešām valstīm, un uz precēm, kam nav Kopienas preču statusa; tādas darbības var ietvert preču pārbaudi, deklarācijas datu un elektronisku vai rakstisku dokumentu esamības un autentiskuma kontroli, uzņēmumu grāmatvedības un citu uzskaites datu pārbaudi, transportlīdzekļu apskati, personu nestas vai vestas bagāžas un citu mantu pārbaudi un administratīvas izziņas un līdzīgu darbību veikšanu.

▼B

15. “Muitas noteikumos atzīta preču izmantošana” nozīmē:

a) muitas procedūras piemērošanu precēm,

b) preču ievešanu brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā,

▼B

c) preču atkalizvešanu no Kopienas muitas teritorijas,

d) preču iznīcināšanu,

e) atteikšanos no precēm par labu valstij.

16. "Muitas procedūra" nozīmē:

a) laišanu brīvā apgrozībā,

b) tranzītu,

c) glabāšanu muitas noliktavā,

d) ievešanu pārstrādei,

e) pārstrādi muitas kontrolē,

f) pagaidu ievešanu,

g) izvešanu pārstrādei,

h) izvešanu.

17. "Muitas deklarācija" nozīmē darbību, ar kuru persona noteiktajā veidā un kārtībā paziņo par savu vēlmi precēm piemērot noteiktu muitas procedūru.

18. "Deklarētājs" nozīmē personu, kas aizpilda muitas deklarāciju savā vārdā, vai personu, kuras vārdā tiek aizpildīta muitas deklarācija.

19. "Preču uzrādīšana muitai" nozīmē paziņošanu noteiktā kārtībā muitas dienestiem par preču nogādāšanu muitas iestādē vai citā muitas dienestu paredzētā vai akceptētā vietā.

20. "Preču izlaišana" nozīmē darbību, ar kuru muitas dienesti atļauj izmantot preces tiem nolūkiem, kas paredzēti muitas procedūrā, kura tām tiek piemērota.

21. "Procedūras izmantotājs" nozīmē personu, kuras uzdevumā ir aizpildīta muitas deklarācija, vai personu, uz kuru ir pārgājušas iepriekš minētās personas tiesības un pienākumi attiecībā uz muitas procedūru.

22. "Atļaujas turētājs" nozīmē personu, kurai ir izsniegta atļauja.

23. "Spēkā esošie noteikumi" nozīmē Kopienas vai valsts noteikumus.

▼M3

24. "Komitejas procedūra" kas minēta 247. un 247.a pantā vai 248. un 248.a pantā.

▼M4

25. "Risks" ir iespējamība, ka saistībā ar to preču ievešanu, izvešanu, tranzītu, pārvietošanu un galapatēriņu, kuras pārvietotas starp Kopienas muitas teritoriju un trešām valstīm, un ar precēm, kurām nav Kopienas preču statusa, var notikt gadījums, kas:

— liedz pareizi piemērot Kopienas vai attiecīgas dalībvalsts pasākumus vai

— apdraud Kopienas un tās dalībvalstu finansiālās intereses, vai

— apdraud Kopienas drošību un drošumu, sabiedrības veselību, apkārtējo vidi vai patērētājus.

▼M4

26. “Riska pārvaldība” ir sistemātiska risku noteikšana un visu to pasākumu īstenošana, kuri ir vajadzīgi, lai ierobežotu apdraudējumu. Pie tās pieder, piemēram, datu un informācijas vākšana, riska analīze un novērtēšana, rīcības izvēle un īstenošana, kā arī procesa un tā rezultātu regulāra uzraudzība un pārskatīšana, balstoties uz starptautiskiem, Kopienas un valsts avotiem un stratēģijām.

▼B

2. NODAĻA

DAŽĀDI VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI, KAS JO ĪPAŠI SAISTĪTI AR PERSONU TIESĪBĀM UN PIENĀKUMIEM ATTIECĪBĀ UZ MUITAS NOTEIKUMIEM

1. iedaļa

Pārstāvības tiesības

5. pants

1. Saskaņā ar 64. panta 2. punkta nosacījumiem un atbilstīgi 243. panta 2. punkta b) apakšpunkta ietvaros pieņemtajiem noteikumiem, jebkura persona drīkst iecelt sev pārstāvi attiecībām ar muitas dienestiem muitas noteikumos paredzēto darbību un formalitāšu izpildei.

2. Šāda pārstāvība var būt:

— tieša, ja pārstāvis rīkojas otras personas vārdā un tās uzdevumā, vai

— netieša, ja pārstāvis rīkojas savā vārdā, bet otras personas uzdevumā.

Dalībvalsts var ierobežot tiesības aizpildīt muitas deklarācijas:

— tiešā pārstāvībā vai

— netiešā pārstāvībā,

nosakot, ka pārstāvim ir jābūt muitas aģentam, kas darbojas attiecīgās valsts teritorijā.

3. Izņemot 64. panta 2. punkta b) apakšpunktā un 3. punktā minētos gadījumus, pārstāvim ir jābūt Kopienā reģistrētai personai.

4. Pārstāvim jāpaziņo, ka viņš rīkojas pārstāvētās personas uzdevumā, jānorāda, vai pārstāvība ir tieša vai netieša, un jābūt pilnvarotam būt par pārstāvi.

Persona, kas nav paziņojusi par savu rīkošanos otras personas vārdā vai tās uzdevumā vai ir bez attiecīga pilnvarojuma paziņojusi, ka rīkojas otras personas vārdā vai tās uzdevumā, uzskatāma par tādu, kas rīkojas savā vārdā un savā uzdevumā.

5. Muitas dienesti drīkst likt jebkurai personai, kas paziņo, ka rīkojas otras personas vārdā vai tās uzdevumā, uzrādīt pierādījumus, kas apliecina, ka persona ir pilnvarota būt par pārstāvi.

▼M4

1.a Iedaļa

Atzītie komersanti

5.a pants

1. Muitas dienesti, vajadzības gadījumā apspriedušies ar citām kompetentām iestādēm, saskaņā ar 2. punktā paredzētajiem kritērijiem piešķir atzītā komersanta statusu jebkuram komersantam, kas ir reģistrēts Kopienas muitas teritorijā.

Atzītajam komersantam piešķir atvieglojumus attiecībā uz muitas kontroli saistībā ar drošību un drošumu un/vai piemēro muitas noteikumos paredzētos vienkāršojumus.

Muitas dienesti visās dalībvalstīs atzīst atzītā komersanta statusu, ievērojot 2. punktā izklāstītos noteikumus un nosacījumus un neskarot muitas kontroli. Balstoties uz atzītā komersanta statusa atzīšanu, muitas dienesti, ja ir ievērotas prasības attiecībā uz Kopienas muitas tiesību aktos paredzēto konkrēta veida vienkāršojumu, ļauj komersantam izmantot šādu vienkāršojumu.

2. Kritēriji atzītā komersanta statusa piešķiršanai ietver:

— pienācīgu apliecinājumu tam, ka viņš līdz tam ievērojis muitas prasības,

— atbilstīgu komerciālās un, attiecīgos gadījumos, transporta uzskaites sistēmu, kas pieļauj attiecīgu muitas kontroli,

— attiecīgos gadījumos, pierādītu maksātspēju un

— attiecīgi — piemērotus drošības un drošuma standartus.

Ar komitejas procedūru pieņem noteikumus:

— par atzītā komersanta statusa piešķiršanu,

— par atļauju piešķiršanu vienkāršojumu izmantošanai,

— par tā muitas dienesta izvēli, kurš ir kompetents piešķirt šādu statusu un atļaujas,

— par to atvieglojumu veidu un apjomu, kurus var piešķirt attiecībā uz muitas kontroli par drošību un drošumu, ņemot vērā kopējās riska pārvaldības noteikumus,

— par apspriedēm ar citiem muitas dienestiem un informācijas sniegšanu tiem,

kā arī nosacījumus, saskaņā ar kuriem:

— atļauju var attiecināt tikai uz vienu vai vairākām dalībvalstīm,

▼M4

— atzītā komersanta statusu var apturēt vai atcelt un

— konkrētām atzīto komersantu kategorijām var nepiemērot prasību būt reģistrētam Kopienā, jo īpaši, ņemot vērā starptautiskus nolīgumus.

▼B

2. iedaļa

Lēmumi, kas saistīti ar muitas noteikumu piemērošanu

6. pants

1. Ja kāda persona lūdz muitas dienestus pieņemt lēmumu, kas saistīts ar muitas noteikumu piemērošanu, šī persona piegādā šiem dienestiem visu lēmuma pieņemšanai vajadzīgo informāciju un dokumentus.

2. Šādu lēmumu pieņem un par to paziņo pieprasījuma iesniedzējam, tiklīdz tas iespējams.

Ja pieprasījums lēmuma pieņemšanai tiek iesniegts rakstveidā, lēmumu pieņem termiņā, kas noteikts saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem, skaitot no dienas, kad minētais pieprasījums ir saņemts muitas dienestā. Šādu lēmumu pieprasījuma iesniedzējam dara zināmu rakstveidā.

Tomēr šo termiņu var pagarināt gadījumos, kad muitas dienesti nespēj to ievērot. Šādā gadījumā šie dienesti par to paziņo pieprasījuma iesniedzējam pirms iepriekš minētā termiņa beigām, pamatojot termiņa pagarināšanas iemeslus un norādot nākamo termiņu, kādu tie uzskata par nepieciešamu lēmuma pieņemšanai.

3. Muitas dienestu pieņemtajos rakstveida lēmumos, kas noraida pieprasījumus vai kaitē personām, kurām tie ir adresēti, norāda to pieņemšanas pamatojumu. Tajos ir jābūt norādei uz pārsūdzības tiesībām, ko nosaka 243. pants.

4. Var noteikt, ka 3. punkta pirmais teikums līdzīgā kārtā piemērojams citiem lēmumiem.

7. pants

Izņemot 244. panta otrajā apakšpunktā minētos gadījumus, pieņemtos lēmumus muitas dienesti tūlīt izpilda.

8. pants

1. Attiecīgajai personai labvēlīgu lēmumu atzīst par neesošu, ja tas pieņemts, pamatojoties uz nepatiesu vai nepilnīgu informāciju, un:

— pieprasījuma iesniedzējs ir zinājis vai viņam būtu bijis jāzina, ka informācija ir nepatiesa vai nepilnīga, un

— šāda lēmuma pieņemšana nebūtu bijusi iespējama, pamatojoties uz patiesu vai pilnīgu informāciju.

▼B

2. Par lēmuma atzīšanu par neesošu ir jāpaziņo personām, kurām tas adresēts.

3. Lēmums ir neesošs no tā pieņemšanas dienas.

9. pants

1. Attiecīgajai personai labvēlīgu lēmumu atceļ vai groza gadījumos, izņemot 8. pantā minētos, kad netika izpildīti vai vairs netiek izpildīti viens vai vairāki lēmuma pieņemšanas nosacījumi.

2. Attiecīgai personai labvēlīgu lēmumu var atcelt, ja persona, uz kuru tas attiecas, neizpilda kādu no pienākumiem, ko šāds lēmums tai uzliek.

3. Par lēmuma atcelšanu vai grozīšanu ir jāpaziņo personai, uz kuru tas attiecas.

4. Lēmuma atcelšana vai grozījumi stājas spēkā tā paziņošanas dienā. Tomēr izņēmuma gadījumos, ja to prasa tās personas uz kuru attiecas lēmums likumīgās intereses, muitas dienesti var atlikt atcelšanas vai grozījuma spēkā stāšanās termiņu.

10. pants

8. un 9. pants neierobežo valstu tiesību normas, kas nosaka, ka lēmumi nav spēkā vai zaudē spēku tādu iemeslu dēļ, kas nav saistīti ar tiesību aktiem muitas jomā.

3. iedaļa

Izziņas

11. pants

1. Jebkura persona drīkst pieprasīt no muitas dienestiem informāciju par tiesību aktu piemērošanu muitas jomā.

Šādu pieprasījumu var noraidīt, ja tas neattiecas uz faktiski paredzētu ievešanas vai izvešanas darbību.

2. Informāciju pieprasījuma iesniedzējam izsniedz bez atlīdzības. Bet ja muitas dienestiem rodas īpašas izmaksas, it īpaši, izdarot preču analīzi vai ekspertīzi, vai preces nododot atpakaļ prasītājam, viņam var likt segt attiecīgās izmaksas.

▼M1

12. pants

1. Muitas dienesti saskaņā ar komitejas procedūru pēc rakstiska lūguma izdod saistošu informāciju par tarifiem vai saistošu izcelsmes informāciju.

2. Saistoša informācija par tarifiem vai saistoša izcelsmes informācija ir saistoša muitas dienestiem attiecībā pret informācijas turētājiem tikai attiecībā uz tarifu klasifikāciju vai preču izcelsmes noteikšanu.

▼**M1**

Saistoša informācija par tarifiem vai saistoša izcelsmes informācija ir saistoša muitas dienestiem tikai attiecībā uz precēm, par kurām muitas formalitātes ir pabeigtas pēc dienas, kad tās ir sniegušas informāciju.

Izcelsmes jautājumos minētās formalitātes ir formalitātes, kas saistītas ar 22. un 27. panta piemērošanu.

3. Šādas informācijas turētājiem ir jāspēj pierādīt, ka:

— sakarā ar tarifiem: deklarētās preces visādā ziņā atbilst informācijā aprakstītajām precēm,

— sakarā ar izcelsmi: attiecīgās preces un apstākļi, kas nosaka izcelsmes iegūšanu, visādā ziņā atbilst precēm un apstākļiem, kas aprakstīti informācijā.

4. Saistoša informācija attiecībā uz tarifiem ir spēkā sešus gadus no izdošanas dienas, bet attiecībā uz izcelsmi — trīs gadus no izdošanas dienas. Atkāpjoties no 8. panta, to anulē, ja tā pamatojas uz pieteikuma iesniedzēja sniegtu neprecīzu vai nepilnīgu informāciju.

5. Saistoša informācija vairs nav spēkā:

a) attiecībā uz tarifu informāciju:

i) ja tiek pieņemta kāda regula un informācija vairs neatbilst šīs regulas noteikumiem;

ii) ja tā vairs nav saderīga ar kādas 20. panta 6. punktā minētas nomenklatūras interpretāciju:

— Kopienas līmenī — grozījumu dēļ kombinētās nomenklatūras paskaidrojumos vai Eiropas Kopienu Tiesas nolēmuma dēļ,

— starptautiskā līmenī — klasifikācijas atzinuma vai preču aprakstīšanas un kodēšanas harmonizētās sistēmas nomenklatūras paskaidrojumu grozījumu dēļ, ko pieņem Pasaules Muitas organizācija, kas izveidota 1952. gadā ar nosaukumu "Muitas sadarbības padome";

iii) ja to atceļ vai groza saskaņā ar 9. pantu, ar nosacījumu, ka par atcelšanu vai grozījumu paziņo turētājam.

Diena, kad saistoša informācija zaudē spēku i) un ii) apakšpunktā minētajos gadījumos, ir minēto pasākumu publikācijas diena vai, starptautisku pasākumu gadījumā, dienā, kad Kopienas paziņojums publicēts *Eiropas Kopienu Oficiālā Vēstneša* C sērijā;

b) attiecībā uz izcelsmes informāciju:

i) ja Kopiena pieņem regulu vai nolīgumu un informācija vairs neatbilst tajos paredzētajiem noteikumiem;

▼**M1**

ii) ja tā vairs nav saderīga:

— Kopienas līmenī — ar paskaidrojumiem un atzinumiem, kas pieņemti, lai interpretētu tiesību normas, vai ar Eiropas Kopienu Tiesas nolēmumu,

— starptautiskā līmenī — ar Nolīgumu par izcelsmes noteikumiem, kas izveidots Pasaules Tirdzniecības organizācijā (PTO), vai ar paskaidrojumiem vai izcelsmes atzinumu, ko pieņem minētā nolīguma interpretācijai;

iii) ja tā ir atcelta vai grozīta saskaņā ar 9. pantu, ar nosacījumu, ka turētājs iepriekš tiek informēts.

Diena, kad saistoša informācija zaudē spēku i) un ii) apakšpunktā minētajos gadījumos, ir norādītā diena, kad iepriekšminētie pasākumi tiek publicēti vai, starptautisku pasākumu gadījumā, diena, kas norādīta Kopienas paziņojumā *Eiropas Kopienu Oficiālā Vēstneša* C sērijā.

6. Tādas saistošas informācijas turētājs, kas zaudē spēku saskaņā ar 5. punkta a) punkta i) vai ii) apakšpunktu vai b) punkta i) vai ii) apakšpunktu, joprojām var izmantot tādu informāciju sešus mēnešus no publicēšanas vai paziņojuma dienas, ar nosacījumu, ka viņš ir noslēdzis saistošus līgumus par attiecīgo preču iegādi vai pārdošanu, pamatojoties uz saistošo informāciju, pirms notikusi publicēšana vai paziņošana. Attiecībā uz tādiem produktiem, par kuriem, veicot muitas formalitātes, iesniedz ievešanas, izvešanas vai iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātu, sešu mēnešu termiņu tomēr aizstāj ar sertifikāta derīguma termiņu.

5. punkta a) punkta i) apakšpunkta un b) punkta i) apakšpunkta gadījumā, regula vai nolīgums var noteikt laiku, kurā piemēro pirmo apakšpunktu.

7. Saistošajā informācijā klasifikāciju vai izcelsmes noteikšanu var piemērot saskaņā ar 6. punkta nosacījumiem vienīgi šādos nolūkos:

— lai noteiktu ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļus,

— lai aprēķinātu eksporta kompensācijas un visas citas summas, ko piešķir par ievešanu vai izvešanu saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku,

— lai izmantotu ievešanas, izvešanas vai iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātus, kas tiek iesniegti, veicot formalitātes, lai pieņemtu muitas deklarāciju par attiecīgajām precēm, ja šādi sertifikāti izdoti, pamatojoties uz attiecīgu informāciju.

▼M1

Turklāt izņēmuma gadījumos, kad var tikt traucēta to pasākumu norise, kas paredzēti atbilstoši kopējai lauksaimniecības politikai, var pieņem lēmumu atkāpties no 6. punkta saskaņā ar procedūru, kas paredzēta 38. pantā Padomes 1966. gada 22. septembra Regulā 136/66/EEK par eļļas un tauku tirgus kopīgo organizāciju [1] un atbilstošiem pantiem citās regulās par tirgu kopīgo organizāciju.

▼B

4. iedaļa

Citi noteikumi

▼M4

13. pants

1. Muitas dienesti saskaņā ar spēkā esošajos noteikumos paredzētajiem nosacījumiem var veikt jebkādu kontroli, ko uzskata par vajadzīgu, lai nodrošinātu to, ka pareizi piemēro muitas noteikumus un citus tiesību aktus par to preču ievešanu, izvešanu, tranzītu, pārvietošanu un galapatēriņu, kuras pārvietotas starp Kopienas muitas teritoriju un trešām valstīm, un par precēm, kam nav Kopienas preču statusa. Lai pareizi piemērotu Kopienas tiesību aktus, muitas kontroli var veikt trešā valstī, ja tas paredzēts starptautiskā nolīgumā.

2. Muitas kontrole, kas nav izlases veida pārbaudes, balstās uz riska analīzi, izmantojot automatizētas datu apstrādes paņēmienus, lai noteiktu riskus un to apjomu un izstrādātu riska novērtēšanai vajadzīgos pasākumus, balstoties uz valsts, Kopienas un, ja iespējams, starptautiski izstrādātiem kritērijiem.

Komitejas procedūru izmanto, lai izveidotu kopējo riska pārvaldības sistēmu un noteiktu kopējos kritērijus un kontroles jomu prioritātes.

Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju izveido elektronisku sistēmu, lai īstenotu riska pārvaldību.

3. Ja kontroli veic iestādes, kas nav muitas dienesti, to veic ciešā sadarbībā ar muitas dienestiem un, ja iespējams, tajā pašā laikā un vietā.

4. Veicot šajā pantā paredzēto kontroli, muitas dienesti un citas kompetentas iestādes, piemēram, veterinārās iestādes un policija, var izpaust saņemtos datus par to preču ievešanu, izvešanu, tranzītu, pārvietošanu un galapatēriņu, kuras pārvietotas starp Kopienas muitas teritoriju un trešām valstīm, un par precēm, kurām nav Kopienas preču statusa, savā starpā, dalībvalstu muitas dienestiem un Komisijai, ja tas vajadzīgs, lai mazinātu apdraudējumu.

[1] OV L 172, 30.9.1966., 3025./66. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 3290/94 (OV L 349, 31.12.1994., 105. lpp.).

▼M4

Konfidenciālu datu izpaušana trešo valstu muitas dienestiem un citām struktūrām (piemēram, drošības dienestiem) ir pieļaujama tikai saskaņā ar starptautisku nolīgumu, ja ir ievēroti spēkā esošie datu aizsardzības noteikumi, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ([1]) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ([2]).

▼B

14. pants

Lai piemērotu tiesību aktus muitas jomā, ikvienai personai, kas tieši vai netieši iesaistīta preču tirdzniecības darbībās, pēc muitas dienestu pieprasījuma to noteiktajā termiņā ir jāiesniedz tiem visi nepieciešamie dokumenti un informācija neatkarīgi no tās veida un jāsniedz nepieciešamā palīdzība.

▼M4

15. pants

Uz visiem datiem, kas ir konfidenciāli pēc to rakstura vai ir sniegti konfidenciāli, attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu. Kompetentie dienesti nedrīkst tos izpaust bez personas vai iestādes, kas tos sniegusi, skaidri izteiktas atļaujas. Informāciju tomēr var darīt zināmu, ja kompetentām iestādēm to uzliek par pienākumu spēkā esošie noteikumi, jo īpaši attiecībā uz tiesvedību. Izpaužot vai paziņojot datus, pilnībā ievēro spēkā esošos datu aizsardzības noteikumus, jo īpaši Direktīvu 95/46/EK un Regulu (EK) Nr. 45/2001.

▼B

16. pants

Attiecīgajām personām ir jāglabā 14. pantā minētie dokumenti ►M4 muitas kontroles ◄ vajadzībām tik ilgi, cik norādīts spēkā esošajos noteikumos, taču ne mazāk par trim kalendārajiem gadiem, neatkarīgi no to veida. Šo termiņu skaita no tā gada beigām,

a) kurā pieņemtas deklarācijas preču laišanai brīvā apgrozībā vai izvešanai — ja laišana brīvā apgrozībā izdarīta ar nosacījumiem, kas atšķiras no b) apakšpunktā minētajiem, vai ja preces deklarētas izvešanai;

b) kurā preces pārstāj atrasties muitas uzraudzībā — ja tās laistas brīvā apgrozībā ar pazeminātu ievedmuitas nodokļa likmi vai nulles likmi sakarā ar to galapatēriņu;

([1]) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).
([2]) OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

▼B

c) kurā ir pabeigta attiecīgā muitas procedūra — ja preces nodod citā muitas procedūrā;

d) kurā preces atstāj attiecīgo uzņēmumu — ja tās novietotas brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā.

Neskarot 221. panta 3. punkta noteikumus, otrajā teikumā, gadījumā, ja muitas dienestu veiktajā pārbaudē attiecībā uz muitas parādu tiek konstatēts, ka attiecīgais iegrāmatojums ir jāizlabo, tad dokumenti ir jāsaglabā pēc pirmajā punktā noteiktā termiņa tik ilgi, cik nepieciešams, lai izdarītu labojumu un veiktu pārbaudi.

17. pants

Ja tiesību aktos muitas jomā ir noteikts laika posms, datums vai termiņš to piemērošanai, to nedrīkst pagarināt vai atlikt, izņemot gadījumos, kad attiecīgajos tiesību aktos tas paredzēts ar īpašu noteikumu.

▼M1

18. pants

1. ECU vērtību valstu valūtās, kas jāpiemēro, lai noteiktu preču tarifu klasifikāciju un ievedmuitas nodokli, nosaka reizi mēnesī. Šai konvertēšanai izmanto kursus, kas publicēti *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* mēneša priekšpēdējā darbadienā. Šos kursus piemēro visu nākamo mēnesi.

Ja kurss, kas jāpiemēro mēneša sākumā, līdz tā paša mēneša piecpadsmitajai dienai par vairāk nekā 5 % atšķiras no kursa, kas publicēts priekšpēdējā darbadienā, pēdējo minēto kursu tomēr piemēro no 15. datuma līdz attiecīgā mēneša beigām.

2. ECU vērtību valstu valūtās, kas jāpiemēro saskaņā ar muitas noteikumiem gadījumos, kuri nav minēti 1. punktā, nosaka reizi gadā. Šai konvertēšanai izmanto likmes, kas ir publicētas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* oktobra pirmajā darbadienā, un tās stājas spēkā nākamā gada 1. janvārī. Ja konkrētas valsts valūtai nav pieejama likme, šai valūtai piemēro likmi, kāda tai bijusi pēdējā dienā, kad likme publicēta *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

3. Muitas dienesti var noapaļot uz augšu vai leju summu, ko iegūst, konvertējot šīs valsts valūtā ECU izteiktu summu citiem nolūkiem, nevis tādēļ, lai noteiktu preču tarifu klasifikāciju vai ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļus.

Noapaļotā summa nedrīkst atšķirties no sākotnējās summas vairāk kā par 5 %.

▼M1

Muitas dienesti var saglabāt nemainīgu valsts valūtas vērtību ECU izteiktajai summai, ja 2. punktā paredzēto ikgadējo korekciju laikā šīs summas konvertēšana pirms iepriekšminētās noapaļošanas dod rezultātu, kas mazāk nekā par 5 % maina valsts valūtas vērtību vai samazina šo vērtību.

▼B

19. pants

Gadījumus un nosacījumus tiesību aktu muitas jomā piemērošanas vienkāršošanai nosaka, izmantojot Komitejas procedūru.

II SADAĻA

FAKTORI, KAS NOSAKA IEVEDMUITAS VAI IZVEDMUITAS NODOKĻU, KĀ ARĪ CITU PAREDZĒTO PASĀKUMU PIEMĒROŠANU ATTIECĪBĀ UZ PREČU TIRDZNIECĪBU

1. NODAĻA

EIROPAS KOPIENU MUITAS TARIFS UN PREČU TARIFA KLASIFIKĀCIJA

20. pants

1. Muitas parāda rašanās gadījumā likumā noteikto muitas nodokļu pamats ir Eiropas Kopienu muitas tarifs.

2. Citi Kopienas noteikumos paredzētie pasākumi, kas regulē preču tirdzniecību īpašās jomās, attiecīgos gadījumos jāpiemēro saskaņā ar šo preču tarifa klasifikācija.

3. Eiropas Kopienu muitas tarifā ietilpst:

a) kombinētā preču nomenklatūra;

b) jebkura cita nomenklatūra, kas pilnīgi vai daļēji balstīta uz kombinēto nomenklatūru vai papildina to ar apakšnodalījumiem un ieviestas ar Kopienas noteikumiem, kuri regulē īpašas jomas attiecībā uz tarifa pasākumu piemērošanu preču tirdzniecībā;

c) likmes un citi maksas elementi, ko parasti piemēro kombinētajā nomenklatūrā iekļautajām precēm attiecībā uz:

— muitas nodokļiem un

— ►M1 ———— ◄ saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku vai īpašiem pasākumiem, ko piemēro atsevišķām lauksaimniecības produktu pārstrādes precēm.

▼B

d) preferenciāli tarifa pasākumi, ko atsevišķām valstīm vai valstu grupām paredz līgumi ar Kopienu, kuros paredzēta tarifa preferenču režīma piešķiršana;

e) preferenciāli tarifa pasākumi, kurus Kopiena atsevišķām valstīm, valstu grupām vai teritorijām noteikusi vienpusēji;

f) autonomi neuzlikšanas pasākumi atsevišķām precēm uzliekamo ievedmuitas nodokļu samazināšanai vai atbrīvošana no tiem;

g) citi tarifa pasākumi, kurus nosaka citi Kopienas tiesību akti.

4. Neskarot noteikumus par vienotas likmes maksājumiem, pēc deklarētāja pieprasījuma c) apakšpunktā minēto pasākumu vietā piemēro 3. punkta d), e) un f) apakšpunktā minētos pasākumus, ja attiecīgās preces atbilst pēdējiem minētajiem nosacījumiem. Pieprasījumu var iesniegt pēc notikuma, ja ir izpildīti attiecīgie nosacījumi.

5. Ja 3. punkta d), e) un f) apakšpunktā minēto pasākumu piemērošana ir ierobežota ar zināmu ieveduma apjomu, tā izbeidzama:

a) tarifa kvotu gadījumos — tiklīdz sasniegts noteiktais ieveduma apjoms;

b) tarifa limitu gadījumos — ar Komisijas lēmumu.

6. Preču tarifa klasifikācija nozīmē, ka saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem tiek noteikta apakšpozīcija:

a) kombinētajā nomenklatūrā vai jebkurā citā 3. punkta b) apakšpunktā minētā nomenklatūrā vai

b) jebkurā citā nomenklatūrā, kas pilnīgi vai daļēji balstīta uz kombinēto nomenklatūru vai papildina to ar apakšnodalījumiem un ir izveidota ar Kopienas noteikumiem, kuri regulē īpašas jomas nolūkā piemērot pasākumus, kas nav tarifa pasākumi, kas saistīti ar preču tirdzniecību,

kurā minētās preces ierindojamas.

21. pants

1. Labvēlīgs tarifa režīms, kas atsevišķām precēm var būt to veida vai galapatēriņa dēļ, ir pakļauts nosacījumiem, ko nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru. Ja vajadzīga atļauja, piemēro 86. un 87. pantu.

2. Jēdziens "labvēlīgs tarifa režīms" 1. punktā nozīmē 4. panta 10. punktā minēto ievedmuitas nodokļu samazinājumu vai to neuzlikšanu, arī tarifa kvotas ietvaros.

▼B

2. NODAĻA

PREČU IZCELSME

1. iedaļa

Nepreferenciālā izcelsme

22. pants

23.— 26. pants nosaka preču nepreferenciālo izcelsmi šādām vajadzībām:

a) piemērot Eiropas Kopienu muitas tarifu, izņemot 20. panta 3. punkta d) un e) apakšpunktā minētos pasākumus;

b) piemērot pasākumus, kas nav tarifa pasākumi, kas noteikti Kopienas noteikumos, kas regulē īpašas preču tirdzniecības jomas;

c) sagatavot un izdot izcelsmes sertifikātus.

23. pants

1. Kādas valsts izcelsme ir precēm, kas pilnīgi iegūtas vai saražotas minētajā valstī.

2. Jēdziens "kādā valstī pilnīgi iegūtas preces" nozīmē:

a) šajā valstī iegūtus minerālproduktus;

b) tajā novāktus augu valsts produktus;

c) tajā dzimušus un audzētus dzīvus dzīvniekus;

d) produktus, kas iegūti no tajā audzētiem dzīviem dzīvniekiem;

e) tajā piekoptas medniecības vai zvejniecības produktus;

f) jūras zvejas produktus un citus produktus, kurus ārpus kādas valsts teritoriālajiem ūdeņiem izcēluši no jūras attiecīgajā valstī reģistrēti vai uzskaitē esoši vai ar tās karogu peldoši kuģi;

g) preces, kas iegūtas vai saražotas pārstrādes kuģos no f) apakšpunktā minētiem šās valsts izcelsmes produktiem, ja attiecīgie pārstrādes kuģi ir reģistrēti vai ir uzskaitē konkrētajā valstī un peld ar tās karogu;

h) ražojumus, kas iegūti no jūras dibena vai grunts ārpus valsts teritoriālajiem ūdeņiem, ja šai valstij piešķirtas šā jūras dibena vai grunts ekskluzīvas izmantošanas tiesības;

i) atkritumus un lūžņus, kas radušies ražošanā, un lietotus priekšmetus, ja tie savākti šajā valstī un var tikt izmantoti vienīgi pārstrādei izejvielās;

▼B

j) preces, kas saražotas šajā valstī vienīgi no a)–i) apakšpunktā minētajām precēm vai to atvasinātiem produktiem, jebkurā ražošanas stadijā.

3. Jēdzienā "valsts" 2. punktā ietilpst valsts teritoriālie ūdeņi.

24. pants

Izcelsmes valsts precēm, kuru ražošanā iesaistīta vairāk nekā viena valsts, ir tā, kurā šim nolūkam apgādātā ražotavā notikusi pēdējā būtiskā ekonomiski pamatotā pārstrāde vai apstrāde, kas beidzas ar jauna produkta saražošanu vai ir svarīga tā ražošanas stadija.

25. pants

Jebkura pārstrāde vai apstrāde, par kuru ir konstatēts vai par kuru noskaidrotie fakti apstiprina pieņēmumu, ka tās vienīgais nolūks ir apiet Kopienā pastāvošos noteikumus par precēm no konkrētām valstīm, nekādos apstākļos nedrīkst būt par iemeslu tās valsts, kurā tās ražotas, izcelsmes piešķiršanai precēm 24. panta nozīmē.

26. pants

1. Tiesību aktos muitas jomā vai citos Kopienas tiesību aktos, kas regulē īpašas jomas, var noteikt, ka jāuzrāda dokuments, kas pierāda preču izcelsmi.

2. Neatkarīgi no šāda dokumenta uzrādīšanas muitas dienesti pamatotu aizdomu gadījumos var pieprasīt papildu pierādījumus par norādītās izcelsmes atbilstību attiecīgajiem Kopienas tiesību aktiem.

2. iedaļa

Preferenciāla preču izcelsme

27. pants

Noteikumi par preferenciālu preču izcelsmi nosaka, kā atvieglojumu saņemšanai uz precēm attiecināma 20. panta 3. punkta d) vai e) apakšpunktā minētā izcelsme.

Šos noteikumus:

a) ja uz precēm attiecas vienošanās, kas minēta 20. panta 3. punkta d) apakšpunktā, nosaka šī vienošanās;

b) nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru, ja preces atbilst preferenciāliem tarifa pasākumiem, kas minēti 20. panta 3. punkta e) apakšpunktā.

▼B

3. NODAĻA

PREČU MUITAS VĒRTĪBA

28. pants

Šās nodaļas noteikumi nosaka muitas vērtību Eiropas Kopienu muitas tarifa un ārpustarifa pasākumu piemērošanai, ko paredz Kopienas noteikumi īpašās preču tirdzniecības jomās.

29. pants

1. Ievestu preču muitas vērtība līdzinās darījuma vērtībai, tas ir, cenai, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par precēm, pārdodot tās izvešanai uz Kopienas muitas teritoriju, kas vajadzības gadījumā ir precizēta saskaņā ar 32. un 33. pantu, ar nosacījumu, ka:

a) nav nekādu ierobežojumu pircējam preces realizēt vai lietot, izņemot tādus:

— ko nosaka vai prasa tiesību akti vai valsts iestādes Kopienā,

— kas ierobežo preču atkalpārdošanas ģeogrāfisko apgabalu,

vai

— kas būtiski neietekmē preču vērtību;

b) pārdošana un cena nav atkarīga no kāda nosacījuma vai apsvēruma, kura dēļ vērtību attiecībā uz novērtējamām precēm nav iespējams noteikt;

c) pārdevējs ne tieši, ne netieši nesaņem nekādu ienākumu daļu no tā, ka pircējs preces atkal pārdod, realizē vai lieto, izņemot gadījumus, kuros saskaņā ar 32. pantu vai izdarīt attiecīgus precizējumus, un

d) pircējs un pārdevējs nav saistīti vai — ja pircējs un pārdevējs ir saistīti — darījuma vērtība ir pieņemama muitas vajadzībām saskaņā ar 2. punktu.

2. a) Nosakot, vai darījuma vērtība ir pieņemama 1. punkta nozīmē, pircēja un pārdevēja savstarpējā saistība pati par sevi nav pietiekams pamats uzskatīt darījuma vērtību par nepieņemamu. Vajadzības gadījumā ir jāpārbauda pārdošanas apstākļi un darījuma vērtība ir jāpieņem, ja savstarpējā saistība nav ietekmējusi cenu. Ja deklarētāja sniegtās informācijas vai cita iemesla dēļ muitas dienestiem ir pamats uzskatīt, ka savstarpējā saistība ir ietekmējusi cenu, tās dara zināmu deklarētājam pamatojumu un nodrošina tam pienācīgas iespējas sniegt paskaidrojumu. Pēc deklarētāja pieprasījuma, pamatojumu paziņo rakstveidā.

▼B

b) Pārdošanā starp saistītām personām darījuma vērtība ir jāpieņem un preces jānovērtē saskaņā ar 1. punktu, ja deklarētājs uzrāda, ka šāda vērtība cieši līdzinās vienai no šādām tajā pašā vai aptuveni tajā pašā laikā pastāvošajām vērtībām:

(i) vērtībai, kas ir tādu pašu vai līdzīgu preču pārdošanas darījumam izvešanai uz Kopienu starp nevienā konkrētā gadījumā nesaistītiem pircējiem un pārdevējiem;

(ii) vienādu vai līdzīgu preču muitas vērtībai, kā noteikts saskaņā ar 30. panta 2. punkta c) apakšpunktu;

(iii) vienādu vai līdzīgu preču muitas vērtībai, kā noteikts saskaņā ar 30. panta 2. punkta d) apakšpunktu.

Piemērojot iepriekš minētās pārbaudes, pienācīga vērība jāpievērš uzrādītajām atšķirībām tirdzniecības raksturā, apjomā, 32. pantā uzskaitītajos elementos un pārdevēja izmaksām pārdošanā, ja pārdevējs un pircējs nav saistīti un gadījumos, kad pārdevējs un pircējs ir saistīti, bet pārdevējam šādas izmaksas pārdošanā neparādās.

c) Pārbaudes, kas minētas b) apakšpunktā, izmanto vienīgi pēc deklarētāja ierosinājuma un vienīgi salīdzināšanas nolūkos. Minētais apakšpunkts neļauj piemērot alternatīvas darījumu vērtības.

3. a) Cena, kas faktiski samaksāta vai maksājama, ir pircēja samaksātā vai maksājamā kopējā summa pārdevēja labā par ievestajām precēm, un tajā ietilpst visi pircēja samaksātie vai maksājamie maksājumi pārdevējam saskaņā ar ievesto preču pārdošanas nosacījumiem vai trešai pusei, lai izpildītu saistības pret pārdevēju. Maksājumam nav obligāti jābūt naudas pārskaitījuma formā. Maksājumu tiešā vai netiešā veidā var izdarīt ar akreditīviem vai apgrozāmiem vērtspapīriem;

b) darbības, ieskaitot tirgdarbību, kuras pircējs izdara uz savu rēķinu un kas atšķiras no tām darbībām, kurām 32. pantā ir paredzēta precizēšana, nav uzskatāmas par netiešu maksājumu pārdevējam pat tad, ja tās var uzskatīt par veiktām pārdevēja labā vai ja tās ir veiktas ar pārdevēja piekrišanu, un to izmaksas nav jāpievieno cenai, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama, nosakot ievestu preču muitas vērtību.

30. pants

1. Ja muitas vērtību nevar noteikt saskaņā ar 29. pantu, tā ir jānosaka, secīgi piemērojot 2. punkta a), b), c) un d) apakšpunktu līdz pirmajam apakšpunktam, pēc kura to var noteikt, ar noteikumu, ka pēc deklarētāja lūguma c) un d) apakšpunktu piemēro otrādā secībā; vienīgi tad, ja šādu vērtību saskaņā ar konkrētu apakšpunktu nevar noteikt, var piemērot nākamo apakšpunktu šajā pantā noteiktajā secībā.

▼B

2. Muitas vērtība, ko nosaka saskaņā ar šo pantu, ir:

a) darījuma vērtība vienādām precēm, kas pārdotas izvešanai uz Kopienu un izvestas tajā pašā vai aptuveni tajā pašā laikā, kad novērtējamās preces;

b) darījuma vērtība līdzīgām precēm, kas pārdotas izvešanai uz Kopienu un izvestas tajā pašā vai aptuveni tajā pašā laikā, kad novērtējamās preces;

c) vērtība, kas balstās uz vienas vienības cenu, par kādu vienādas vai līdzīgas ievestās preces tiek pārdotas Kopienā vislielākajā kopapjomā personām, kas nav saistītas ar pārdevēju;

d) izskaitļotā vērtība, ko veido šādu lielumu summa:

— ievesto preču ražošanā izmantoto materiālu un izgatavošanas vai citu pārstrādes darbību cena vai vērtība,

— peļņas un vispārīgo izdevumu summa, kas vienāda ar summu, kas parasti parādās, pārdodot tāda paša veida vai tipa preces kā novērtējamās, kuras izvešanai uz Kopienu izgatavo izvedējas valsts ražotāji,

— 32. panta 1. punkta e) apakšpunktā minēto priekšmetu cena vai vērtība.

3. Jebkādus turpmākus nosacījumus un noteikumus iepriekš minētā 2. punkta piemērošanai nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru.

31. pants

1. Ja ievestu preču muitas vērtību nevar noteikt saskaņā ar 29. vai 30. pantu, to nosaka, pamatojoties uz Kopienā pieejamiem datiem, izmantojot pieņemamus līdzekļus, kas atbilst principiem un vispārīgiem noteikumiem, kas ietverti:

— Nolīgumā par Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VII panta piemērošanu ►**M1** no 1994. gada ◄,

— Vispārējās vienošanos par tarifiem un tirdzniecību VII pantā ►**M1** no 1994. gada ◄,

— šās nodaļas noteikumos.

2. Par pamatu muitas vērtības noteikšanai saskaņā ar 1. punktu nevar būt:

a) Kopienā ražotu preču pārdošanas cena Kopienā;

b) sistēma, kas paredz muitas vajadzībām pieņemt augstāko no divām alternatīvām vērtībām;

c) preču cena izvešanas valsts vietējā tirgū;

▼B

d) ražošanas izmaksas, izņemot izskaitļotās vērtības, kas noteiktas vienādu vai līdzīgu preču gadījumā saskaņā ar 30. panta 2. punkta d) apakšpunktu;

e) preču cenas izvešanai uz valsti, kas neietilpst Kopienas muitas teritorijā;

f) viszemākās muitas vērtības vai

g) brīvi noteiktas vai fiktīvas vērtības.

32. pants

1. Nosakot muitas vērtību saskaņā ar 29. pantu, cenai, kas faktiski samaksāta vai maksājama par ievestajām precēm, ir jāpieskaita:

a) šādi maksājumi, ciktāl tie attiecas uz pircēju, bet neietilpst cenā, kas faktiski samaksāta vai maksājama par precēm:

(i) komisijas un starpniecības maksa, izņemot pirkšanas starpniecības naudu;

(ii) iepakojuma vērtība, kas muitas vajadzībām kopā ar tajā esošajām precēm tiek uzskatīta par vienu veselu;

(iii) iepakošanas izmaksas — darba vai materiālu;

b) attiecīgi sadalīta šādu preču un pakalpojumu vērtība, ko pircējs tieši vai netieši piegādā bez atlīdzības vai par pazeminātu cenu izmantošanai saistībā ar ievesto preču ražošanu un pārdošanu izvešanai, cik šāda vērtība nav iekļauta faktiski samaksātajā vai maksājamā cenā:

(i) izejvielas, sastāvdaļas, detaļas un līdzīgi priekšmeti, kas ietilpst ievestajās precēs;

(ii) darbarīki, matrices, veidnes un līdzīgi priekšmeti, kas izmantoti ievesto preču ražošanā;

(iii) izejvielas, kuras izlietotas ievesto preču ražošanā;

(iv) inženiertehniskas un zinātniskas izstrādnes, mākslinieciski darbi, dizains un uzmetumi un skices, kas izstrādāti ārpus Kopienas un vajadzīgi ievesto preču ražošanai;

c) honorāri un licences maksas, kas attiecas uz novērtējamajām precēm un ir tieši vai netieši jāmaksā pircējam kā novērtējamo preču pārdošanas nosacījums, ciktāl šādi honorāri un maksas nav iekļautas cenā, kas faktiski samaksāta vai maksājama;

▼B

d) jebkuras ienākumu daļas vērtība, ko tieši vai netieši saņem pārdevējs, ievestās preces atkal pārdodot, realizējot vai lietojot;

e) (i) ievesto preču pārvadāšanas un apdrošināšanas izmaksas un

(ii) kraušanas un apkopšanas izmaksas,

kas saistītas ar ievesto preču nogādāšanu vietā, kur tās pirmo reizi ievestas Kopienas muitas teritorijā.

2. Pieskaitījumi pie cenas, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama saskaņā ar šo pantu, ir jānosaka, pamatojoties vienīgi uz objektīviem un skaitļos izsakāmiem datiem.

3. Nosakot muitas vērtību, pie cenas, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama, drīkst pieskaitīt tikai šajā pantā noteiktos pieskaitījumus.

4. Šajā nodaļā jēdziens "pirkšanas starpniecības nauda" nozīmē ievedēja maksu savam pārstāvim par pakalpojumu, pārstāvot viņu novērtējamo preču iepirkšanā.

5. Neatkarīgi no 1. punkta c) apakšpunkta:

a) nosakot muitas vērtību, izmaksas par tiesībām pavairot ievestās preces Kopienā nav jāpieskaita cenai, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par ievestajām precēm, un

b) pircēja izdarītie maksājumi par tiesībām ievestās preces izplatīt vai atkal pārdot nav jāpieskaita cenai, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par ievestajām precēm, ja šādi maksājumi nav iekļauti preču pārdošanas nosacījumos, tās izvedot uz Kopienu.

33. pants

1. Muitas vērtībā nav iekļaujamas šādas summas, ja tās ir uzrādītas atsevišķi no cenas, kas faktiski samaksāta vai maksājama:

a) izmaksas par preču pārvadāšanu pēc to nogādāšanas vietā, kur tās pirmo reizi nonāk Kopienas muitas teritorijā;

b) izmaksas par celtniecību, uzstādīšanu, montāžu, uzturēšanu vai tehnisko palīdzību, kas veikta pēc tādu preču kā rūpnieciskas iekārtas, mašīnas vai ierīces ievešanas;

▼B

c) maksa par procentiem saskaņā ar pircēja noslēgtu vienošanos par finansēšanu, kas attiecas uz ievestu preču pirkšanu, neatkarīgi no tā, vai finansē pārdevējs vai cita persona, ar nosacījumu, ka vienošanās par finansēšanu ir noslēgta rakstveidā un vajadzības gadījumā pircējs var uzrādīt, ka:

— šādas preces tiek faktiski pārdotas par cenu, kas deklarēta kā cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama, un

— pieprasītā procentu likme nepārsniedz šādu darījumu līmeni, kas ir noteicoša tajā valstī, kurā tobrīd finansējums ir sniegts;

d) maksa par tiesībām pavairot ievestas preces Kopienā;

e) pirkšanas starpniecības nauda;

f) ievedmuitas nodokļi un citi maksājumi Kopienā par preču ievešanu vai pārdošanu.

34. pants

Saskaņā ar Komitejas procedūru var pieņemt īpašus noteikumus, lai noteiktu muitas vērtību datu nesējiem izmantošanai datu apstrādes iekārtās un datu glabāšanai vai pamācībām.

35. pants

▼M3

Ja elementus, ko izmanto preču muitas vērtības noteikšanā, izsaka valūtā, kas nav vērtēšanas dalībvalsts valūta, tad ir jāizmanto valūtas maiņas kurss, ko attiecīgi publicējuši šajā jautājumā kompetentie dienesti.

▼B

Šādam kursam ir iespējami precīzi jāatspoguļo attiecīgās valūtas dienas vērtība tirdzniecības darījumos šās dalībvalsts valūtā, un to piemēro laika posmā, ko var noteikt ar Komitejas procedūru.

Ja šāds kurss nepastāv, izmantojamo maiņas kursu nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru.

36. pants

1. Šās nodaļas noteikumi neskar īpašos noteikumus par vērtības noteikšanu muitas vajadzībām brīvā apgrozībā laistām precēm pēc to nodošanas citam preču muitošanas vai izmantošanas režīmam.

2. Ar izņēmumu no 29., 30. un 31. pantā noteiktās kārtības muitas vērtību ātrbojīgām precēm, ko parasti pārdod komisijā, pēc deklarētāja pieprasījuma var noteikt saskaņā ar vienkāršotiem noteikumiem, kas visai Kopienai izstrādāti saskaņā ar Komitejas procedūru.

▼B

III SADAĻA

NOTEIKUMI, KAS PIEMĒROJAMI KOPIENAS MUITAS TERITORIJĀ NONĀKUŠĀM PRECĒM LĪDZ TO NODOŠANAI PREČU MUITOŠANAS VAI IZMANTOŠANAS REŽĪMĀ

1. NODAĻA

PREČU NONĀKŠANA KOPIENAS MUITAS TERITORIJĀ

▼M4

36.a pants

1. Par precēm, ko ieved Kopienas muitas teritorijā, iesniedz kopsavilkuma deklarāciju, izņemot preces, kuras pārvadā ar transportlīdzekļiem, kas tikai šķērso muitas teritorijas teritoriālos ūdeņus vai gaisa telpu, šajā teritorijā neapstājoties.

2. Kopsavilkuma deklarāciju iesniedz ievešanas muitas iestādē.

Muitas dienesti var ļaut kopsavilkuma deklarāciju iesniegt citā muitas iestādē, ja tā ievešanas muitas iestādei uzreiz dara zināmus vai elektroniski pieejamus vajadzīgos datus.

Muitas dienesti var ļaut, ka kopsavilkuma deklarācijas iesniegšanu aizstāj ar paziņojuma iesniegšanu un piekļuvi kopsavilkuma deklarācijai komersanta elektroniskā sistēmā.

3. Kopsavilkuma deklarāciju iesniedz, pirms preces ieved Kopienas muitas teritorijā.

4. Ar komitejas procedūru nosaka:

— termiņu, kurā jāiesniedz kopsavilkuma deklarācija, pirms preces ieved Kopienas muitas teritorijā,

— kārtību, kādā var atkāpties no pirmajā ievilkumā minētā termiņa vai mainīt to, un

— nosacījumus, kas jāievēro, lai varētu atkāpties no prasības sniegt kopsavilkuma deklarāciju vai to prasību pielāgot,

atkarībā no īpašiem apstākļiem un piemērojot to konkrētiem preču pārvadāšanas, transporta vai komersantu veidiem, vai arī gadījumā, ja starptautiski nolīgumi paredz īpašus drošības pasākumus.

36.b pants

1. Komitejas procedūru izmanto, lai izstrādātu vispārēju kopsavilkuma deklarācijas datu kopumu un formātu, kurā būtu ziņas, kas vajadzīgas riska analīzei un pareizai muitas kontroles piemērošanai, galvenokārt drošībai un drošumam, vajadzības gadījumā izmantojot starptautiskos standartus un komercpraksi.

2. Kopsavilkuma deklarāciju sastāda, izmantojot datu apstrādes paņēmienus. Var izmantot tirdzniecības, ostu vai transporta dokumentus, ja tajos ir vajadzīgās ziņas.

▼M4

Ārkārtējos gadījumos muitas dienesti var pieņemt kopsavilkuma deklarācijas papīra formā ar nosacījumu, ka tie nodrošina tādu pašu riska pārvaldības līmeni, kādu piemēro kopsavilkuma deklarācijām, kas iesniegtas, izmantojot datu apstrādes paņēmienus.

3. Kopsavilkuma deklarāciju iesniedz persona, kas ieved preces vai uzņemas atbildību par preču pārvadāšanu Kopienas muitas teritorijā.

4. Neatkarīgi no pienākumiem, kas uzlikti 3. punktā minētajai personai, viņas vietā kopsavilkuma deklarāciju var iesniegt:

a) persona, kā vārdā darbojas 3. punktā minētās personas; vai

b) jebkura persona, kas spēj uzrādīt attiecīgās preces vai likt tās uzrādīt kompetentajam muitas dienestam; vai

c) 3. punktā vai a) vai b) apakšpunktā minētas personas pārstāvis.

5. Personai, kas minēta 3. un 4. punktā, ir tiesības pēc viņas lūguma grozīt vienu vai vairākus datus kopsavilkuma deklarācijā pēc tās iesniegšanas. Tomēr nekādi grozījumi nav iespējami pēc tam, kad muitas dienesti:

a) ir informējuši personu, kas iesniegusi kopsavilkuma deklarāciju, ka tie grib pārbaudīt preces; vai

b) ir konstatējuši, ka attiecīgie dati nav patiesi; vai

c) ir ļāvuši preces noņemt no muitas kontroles.

36.c pants

1. Ievešanas muitas iestāde var neprasīt kopsavilkuma deklarāciju par precēm, par ko pirms 36.a panta 3. vai 4. punktā minētā termiņa beigām iesniedz muitas deklarāciju. Šādā gadījumā muitas deklarācijā ir vismaz tie dati, kuriem jābūt kopsavilkuma deklarācijā, un līdz laikam, kad muitas deklarāciju pieņem saskaņā ar 63. pantu, tai ir kopsavilkuma deklarācijas statuss.

Muitas dienesti var ļaut muitas deklarāciju iesniegt importa muitas iestādē, kas nav ievešanas muitas iestāde, ja šī iestāde ievešanas muitas iestādei uzreiz dara zināmus vai elektroniski pieejamus vajadzīgos datus.

2. Ja muitas deklarāciju iesniedz citādi, nevis izmantojot datu apstrādes paņēmienus, muitas dienesti uz datiem attiecina tādu pašu riska pārvaldības līmeni, kāds piemērojams kopsavilkuma deklarācijām, kas iesniegtas, izmantojot datu apstrādes paņēmienus.

▼B

37. pants

1. Preces, kas ievestas Kopienas muitas teritorijā, no to ievešanas brīža atrodas muitas uzraudzībā. Tās var pakļaut ►M4 muitas kontrolei ◄ saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem.

▼B

2. Tām ir jāpaliek šādā uzraudzībā tik ilgi, cik vajadzīgs, lai noteiktu to statusu muitā, ja tas vajadzīgs, un, neskarot 82. panta 1. punktu, ārpuskopienas preču gadījumā — līdz to muitas statuss tiek nomainīts, tās nonāk brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā vai tās ir atkal izvestas vai iznīcinātas saskaņā ar 182. pantu.

38. pants

1. Kopienas muitas teritorijā ievestās preces pavada persona, kas tās nevilcinoties nogādā Kopienā pa muitas dienestu noteiktu maršrutu saskaņā ar šo dienestu norādījumiem, ja tādi ir doti:

a) muitas iestāžu norādītā muitas iestādē vai jebkurā citā šo dienestu norādītā vai atļautā vietā vai

b) brīvajā zonā, ja preces ir ievedamas brīvajā zonā tieši:

— pa jūru vai pa gaisu, vai

— pa sauszemi, nešķērsojot citu Kopienas muitas teritorijas daļu, gadījumos, kad brīvā zona piekļaujas dalībvalsts sauszemes robežai ar trešo valsti.

2. Jebkura persona, kas uzņemas atbildību par preču pārvadāšanu pēc ievešanas Kopienas muitas teritorijā, arī pārkraušanas rezultātā, ir atbildīga par 1. punktā noteikto pienākumu izpildi.

3. Preces, kuras kaut arī vēl atrodas ārpus Kopienas muitas teritorijas, var tikt pakļautas dalībvalsts ►M4 muitas kontrolei ◄ saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem, cita starpā, šās dalībvalsts un trešās valsts vienošanās rezultātā, jāuzskata par precēm, kuras ir ievestas Kopienas muitas teritorijā.

4. 1. punkta a) apakšpunkts neliedz īstenot spēkā esošus noteikumus attiecībā uz tūristu satiksmi, pierobežas satiksmi, pasta satiksmi un satiksmi ar niecīgu saimniecisku nozīmi, ar nosacījumu, ka tā netiek apdraudēta muitas uzraudzība un muitas kontroles iespējas netiek apdraudētas.

▼M4

5. Šā panta 1. līdz 4. punkts un šīs regulas 36.a līdz 36.c pants un 39. līdz 53. pants neattiecas uz precēm, ko uz laiku izved no Kopienas muitas teritorijas, pārvietojot tos starp diviem punktiem šajā teritorijā pa jūru vai pa gaisu, ja pārvadājums veikts pa tiešu maršrutu un izmantojot regulārus gaisa vai jūras pārvadājumus, neapstājoties ārpus Kopienas muitas teritorijas.

▼B

6. 1. punkts neattiecas uz precēm, kas atrodas kuģos vai lidaparātos, kuras šķērso dalībvalstu teritoriālos ūdeņus vai gaisa telpu, bet kuru galamērķis nav šajā dalībvalstī esoša osta vai lidosta.

▼B

39. pants

1. Ja neparedzamu apstākļu vai nepārvaramas varas dēļ 38. panta 1. punktā noteiktie pienākumi nav izpildāmi, tad atbildīgajai personai vai jebkurai citai personai, kas rīkojas pirmās vietā, nekavējoties jāpaziņo muitas dienestiem par radušos situāciju. Muitas dienesti ir jāinformē arī par gadījumiem, kad preces nav pilnīgi gājušas bojā neparedzamu apstākļu vai nepārvaramas varas dēļ, norādot arī precīzu to atrašanās vietu.

2. Ja kuģis vai lidaparāts, uz kuru attiecas 38. panta 6. punkts, neparedzamu apstākļu vai nepārvaramas varas dēļ ir spiests Kopienas muitas teritorijā uz laiku iebraukt ostā vai nolaisties un nevar izpildīt 38. panta 1. punktā noteikto pienākumu, personai, kas ieved kuģi vai lidaparātu Kopienas muitas teritorijā, vai citai personai, kas rīkojas pirmās vietā, nekavējoties jāpaziņo muitas iestādēm par lietas apstākļiem.

3. Muitas iestādes nosaka pasākumus, kas veicami, lai nodrošinātu muitas uzraudzību 1. punktā minētajām precēm, kā arī precēm, kuras atrodas kuģī vai lidmašīnā 2. punktā minētajos apstākļos, un attiecīgā gadījumā tās pavadītu līdz muitas iestādei vai citai dienestu norādītai vai atļautai vietai.

2. NODAĻA

PREČU UZRĀDĪŠANA MUITĀ

▼M4

40. pants

Preces, kas nonāk Kopienas muitas teritorijā, muitai uzrāda persona, kas ieved preces šajā teritorijā, vai attiecīgi tā persona, kura uzņemas atbildību par preču pārvadāšanu pēc ievešanas, izņemot gadījumos, kad tās pārvadā ar transportlīdzekļiem, kuri tikai šķērso Kopienas muitas teritorijas teritoriālos ūdeņus vai gaisa telpu, šajā teritorijā neapstājoties. Persona, kas uzrāda preces, atsaucas uz kopsavilkuma deklarāciju vai muitas deklarāciju, kas iepriekš iesniegta par precēm.

▼B

41. pants

40. pants neliedz spēkā esošos noteikumus attiecināt uz precēm:

a) kuras ved ceļotāji;

b) kuras nodotas kādā muitas procedūrā, bet nav uzrādītas muitai.

42. pants

Tiklīdz preces ir uzrādītas muitai, ar muitas dienestu atļauju tās var pārbaudīt un var ņemt to paraugus, lai tās varētu nodot preču muitošanas vai izmantošanas režīmā. Šādu atļauju izsniedz pēc tās personas lūguma, kam atļauts preces nodot preču muitošanas vai izmantošanas.

▼B

3. NODAĻA

▼M4

MUITAI UZRĀDĪTO PREČU IZKRAUŠANA

_____

▼B

46. pants

1. Preces izkrauj vai pārkrauj no transporta līdzekļa, ar kuru tās tiek vestas, vienīgi ar muitas dienestu atļauju šo dienestu norādītās vai atļautās vietās.

Tomēr šāda atļauja nav vajadzīga nenovēršamu briesmu gadījumos, kad tūlīt nepieciešams preces pilnīgi vai daļēji izkraut. Šādos gadījumos par to uzreiz jāinformē muitas dienesti.

2. Nolūkā pārbaudīt preces un transporta līdzekļus, ar kuru tās tiek vestas, muitas dienesti var jebkurā brīdī pieprasīt preces izkraut un izsaiņot.

47. pants

Preces nedrīkst aizvest no to sākotnējās atrašanās vietas bez muitas dienestu atļaujas.

4. NODAĻA

PIENĀKUMS MUITAI UZRĀDĪTĀS PRECES NODOT MUITOŠANAS VAI IZMANTOŠANAS REŽĪMĀ

48. pants

Muitai uzrādītās ārpuskopienas preces nododamas muitošanas vai izmantošanas režīmā, kas atļauts šādām ārpuskopienas precēm.

49. pants

1. Ja precēm ir iesniegta kopsavilkuma deklarācija, formalitātes, kas vajadzīgas to nodošanai muitošanas vai izmantošanas režīmā, ir jāizpilda:

a) 45 dienu laikā pēc kopsavilkuma deklarācijas iesniegšanas pa jūru pārvadātām precēm;

b) 20 dienu laikā pēc kopsavilkuma deklarācijas iesniegšanas precēm, kas nav pārvadātas pa jūru.

2. Ja apstākļi to attaisno, muitas dienesti var saīsināt 1. punktā noteikto termiņu vai atļaut to pagarināt. Šāds pagarinājums tomēr nedrīkst pārsniegt patiesās vajadzības, kuras nosaka apstākļi.

▼B

5. NODAĻA

PRECES PAGAIDU GLABĀŠANĀ

50. pants

Līdz nodošanai muitošanas vai izmantošanas režīmā muitai uzrādītās preces pēc šādas uzrādīšanas ir pagaidu glabāšanā esošu preču statusā. Šādas preces turpmāk apzīmētas kā "preces pagaidu glabāšanā".

51. pants

1. Preces pagaidu glabāšanā atļauts glabāt vienīgi muitas iestāžu atļautās vietās šo iestāžu noteiktā kārtībā.

2. Muitas iestādes var likt preču valdītājam iemaksāt nodrošinājumu, lai nodrošinātu jebkura muitas parāda samaksu, kas var rasties sakarā ar 203. vai 204. pantu.

52. pants

Neskarot 42. panta noteikumus, preces pagaidu glabāšanā var pakļaut vienīgi tādai apkopšanai, kas nodrošina to saglabāšanos nemainītā veidā, nepārveidojot to izskatu un īpašības.

53. pants

1. Muitas dienesti nekavējoties veic visus pasākumus, ieskaitot preču pārdošanu, kas vajadzīgi, lai nokārtotu tādu preču stāvokli, ar kurām 49. pantā noteiktajos termiņos nav sāktas preču muitošanai vai izmantošanai nepieciešamās formalitātes.

2. Muitas dienesti var uz preču valdītāja atbildības un par viņa līdzekļiem likt pārvest noteiktās preces uz īpašu vietu, kur tās atrodas dienestu uzraudzībā, kamēr preču stāvoklis tiek nokārtots.

6. NODAĻA

NOTEIKUMI, KAS PIEMĒROJAMI ĀRPUSKOPIENAS PRECĒM, KURAS IR PĀRVIETOTAS SASKAŅĀ AR TRANZĪTA PROCEDŪRU

54. pants

38. pants, izņemot tā 1. punkta a) apakšpunktu, un 39.–53. pants neattiecas uz precēm, kuras jau ievestas Kopienas muitas teritorijā saskaņā ar tranzīta procedūru.

▼B

55. pants

Tiklīdz ārpuskopienas preces, kuras pārvietotas saskaņā ar tranzīta procedūru, ir sasniegušas galamērķi Kopienas muitas teritorijā un ir uzrādītas muitai saskaņā ar tranzīta noteikumiem, piemērojams ►M1 42 ◄.–53. pants.

7. NODAĻA

CITI NOTEIKUMI

56. pants

Muitas dienesti attiecīgos apstākļos var likt muitai uzrādītās preces iznīcināt. Muitas dienesti attiecīgi informē preču valdītāju. Preču iznīcināšanas izmaksas uzņemas preču valdītājs.

57. pants

Ja muitas dienesti konstatē, ka preces Kopienas muitas teritorijā ir ievestas bez atļaujas vai nav nodotas muitas uzraudzībā, šie dienesti veic visus nepieciešamos pasākumus, ieskaitot preču pārdošanu, lai nokārtotu stāvokli attiecībā uz precēm.

IV SADAĻA

PREČU MUITOŠANAS VAI IZMANTOŠANAS REŽĪMS

1. NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

58. pants

1. Ja nav noteikts citādi, preces neatkarīgi no to veida, daudzuma, izcelsmes valsts, sūtīšanas veida vai galamērķa jebkurā laikā var noteiktajā kārtībā nodot preču muitošanas vai izmantošanas režīmā.

2. 1. punkts neliedz noteikt aizliegumus vai ierobežojumus, ko pamato ar sabiedrības morāles normām, sabiedrisko kārtību vai sabiedrības drošību, cilvēku, dzīvnieku vai augu dzīvības un veselības aizsardzību, tādu nacionālo bagātību aizsardzību, kurām ir mākslas, vēstures vai arheoloģiska vērtība, vai rūpnieciskā un komerciālā īpašuma aizsardzību.

2. NODAĻA

MUITAS PROCEDŪRAS

1. iedaļa

Preču nodošana kādā muitas procedūrā

59. pants

1. Visām precēm, kuras nodod kādā muitas procedūrā, ir jābūt deklarētām šai muitas procedūrai.

▼B

2. Kopienas preces, kuras ir deklarētas izvešanai, izvešanai pārstrādei, tranzītam vai ievešanai muitas noliktavā, ir pakļautas muitas uzraudzībai no muitas deklarācijas pieņemšanas brīža līdz brīdim, kad tās atstāj Kopienas muitas teritoriju vai tiek iznīcinātas vai kad muitas deklarācija tiek atzīta par nederīgu.

60. pants

Ciktāl Kopienas tiesību aktos muitas jomā nav noteikumu šajā jomā, dalībvalstis nosaka dažādu to teritorijā izvietoto muitas iestāžu kompetenci, vajadzības gadījumos ņemot vērā preču veidu un muitas procedūru, kas jāpiemēro šīm precēm.

61. pants

Muitas deklarācija izpildāma:

a) rakstveidā vai

b) datu apstrādes tehnikā, ja to paredz noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar Komitejas procedūru, vai atļauj muitas dienesti, vai

c) vienkārši deklarējot, vai ar citādu rīcību, kurā preču valdītājs pauž vēlmi nodot preces muitas procedūrai, ja šādu iespēju paredz noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar Komitejas procedūru.

A. **Rakstīta deklarācija**

I. Parastā kārtība

62. pants

1. Rakstveida deklarācija izpildāma veidlapā, kas atbilst šim nolūkam noteiktajam oficiālajam paraugam. Tai ir jābūt parakstītai, un tajā jābūt visām ziņām, kas nepieciešamas tās muitas procedūras noteikumu īstenošanai, kurai preces ir deklarētas.

2. Deklarācijai pievieno visus dokumentus, kas vajadzīgi tās muitas procedūras īstenošanai, kurai preces deklarētas.

63. pants

Deklarācijas, kuras atbilst 62. panta prasībām, muitas dienesti tūlīt pieņem, ar nosacījumu, ka preces, uz kurām tās attiecas, ir uzrādītas muitai.

64. pants

1. Saskaņā ar 5. pantu muitas deklarāciju var aizpildīt katra persona, kas attiecīgās preces spēj uzrādīt vai likt uzrādīt kompetentajai muitas dienestam līdz ar visiem dokumentiem, kas vajadzīgi uzrādīšanai tās muitas procedūras noteikumu piemērošanai, kurai preces deklarētas.

▼B

2. Tomēr,

a) ja muitas deklarācijas pieņemšana uzliek konkrētus pienākumus konkrētai personai, deklarācija ir jāizpilda šai personai vai tās vārdā;

b) deklarētājam ir jābūt Kopienā reģistrētai personai.

Bet nosacījums par reģistrāciju Kopienā neattiecas uz personām, kuras:

— aizpilda deklarāciju par tranzītu vai ievešanu uz laiku,

— deklarē preces atsevišķā gadījumā, ar nosacījumu, ka muitas dienesti uzskata, ka tas ir pamatoti.

3. 2. punkta b) apakšpunkts neliedz dalībvalstīm piemērot divpusējus līgumus ar trešām valstīm vai līdzīgas paražas, kas ļauj šo valstu piederīgajiem aizpildīt deklarācijas attiecīgo dalībvalstu teritorijā, saskaņā ar abpusējības principu.

65. pants

Pēc deklarētāja lūguma viņam tiek atļauts deklarācijā pēc tās pieņemšanas muitā grozīt vienu vai vairākus datus. Deklarāciju nedrīkst izlabot tā, ka tā attiektos uz precēm, kas nav tajā sākotnēji iekļautas.

Tomēr grozījumi nav pieļaujami, ja atļauja tiek prasīta pēc tam, kad muitas dienesti:

a) ir paziņojušas deklarētājam par nodomu pārbaudīt preces vai

b) ir konstatējušas, ka attiecīgie dati nav patiesi, vai

c) ir atlaidušas preces.

66. pants

1. Pēc deklarētāja lūguma muitas dienesti atzīst par nederīgu jau pieņemtu deklarāciju, ja deklarētājs sniedz pierādījumus, ka preces attiecīgajai muitas procedūrai deklarētas kļūdas dēļ vai ka īpašu apstākļu rezultātā vairs nav pamata nodot preces tajā muitas procedūrā, kurai tās tikušas deklarētas.

Tomēr, ja muitas dienesti ir paziņojuši deklarētājam par nodomu preces pārbaudīt, lūgumu atzīt deklarāciju par nederīgu nepieņem līdz brīdim, kad notikusi preču pārbaude.

2. Deklarāciju nevar atzīt par nederīgu pēc preču atlaišanas, izņemot gadījumus, kurus nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru.

3. Deklarācijas atzīšana par nederīgu netraucē spēkā esošo krimināltiesisko līdzekļu piemērošanu.

▼B

67. pants

Ja skaidri nav noteikts citādi, tad, piemērojot noteikumus par muitas procedūru, kurai preces deklarētas, izmanto to datumu, kurā muitas dienesti muitas deklarāciju pieņēmuši.

68. pants

Lai pārbaudītu pieņemtās muitas deklarācijas, muitas dienesti var:

a) pārbaudīt dokumentus, kas attiecas uz deklarāciju un kas tai pievienoti. Lai pārbaudītu deklarācijas datu pareizību, muitas dienesti var likt deklarētājam uzrādīt vēl citus dokumentus;

b) pārbaudīt preces un ņemt paraugus analīzei vai sīkai pārbaudei.

69. pants

1. Preču nogādāšana vietās, kur tās pārbauda un ņem to paraugus, kā arī apkopšana, kas nepieciešama šādai pārbaudei vai paraugu ņemšanai, jāveic deklarētājam vai viņš ir par to atbildīgs. Izmaksas sedz deklarētājs.

2. Deklarētājam ir tiesības būt klāt preču pārbaudē un paraugu ņemšanā. Muitas dienesti, ja tie uzskata par vajadzīgu var pieprasīt, lai deklarētājs vai viņa pārstāvis būtu klāt preču pārbaudē vai paraugu ņemšanā, lai sniegtu nepieciešamo palīdzību, kas atvieglotu šādu pārbaudi vai paraugu ņemšanu.

3. Ja paraugu ņemšana norit pēc spēkā esošajiem noteikumiem, muitas dienesti nav atbildīgi par jebkādas kompensācijas maksāšanu par to, taču tām ir jāsedz preču analīzes vai pārbaudes izmaksas.

70. pants

1. Ja pārbauda tikai daļu no deklarācijā iekļautajām precēm, tad daļējās pārbaudes rezultātus attiecina uz visām deklarācijā iekļautajām precēm.

Deklarētājs tomēr var pieprasīt preču tālāku pārbaudi, ja uzskata, ka daļējās pārbaudes rezultāti neattiecas uz pārējo deklarēto preču daļu.

2. Ja aizpildītā deklarācijas veidlapa aptver divu vai vairāku veidu preces, tad 1. punkta vajadzībām dati par katru preci uzskatāmi par atsevišķu deklarāciju.

▼B

71. pants

1. Deklarācijas pārbaudes rezultātus izmanto, piemērojot tās muitas procedūras noteikumus, kurā preces ir nodotas.

2. Ja deklarāciju nepārbauda, tad 1. punktā minētos noteikumus piemēro, pamatojoties uz deklarācijā sniegtajiem datiem.

72. pants

1. Muitas dienesti veic nepieciešamos preču identificēšanas pasākumus, ja identificēšana ir vajadzīga, lai izpildītu tās muitas procedūras piemērošanas nosacījumus, kurai minētās preces ir deklarētas.

2. Precēm vai transporta līdzekļiem piestiprinātos identifikācijas līdzekļus drīkst noņemt vai iznīcināt vienīgi muitas dienesti vai ar to atļauju, izņemot gadījumus, kad neparedzamu apstākļu vai nepārvaramas varas dēļ to noņemšana vai iznīcināšana ir nepieciešama preču vai transporta līdzekļu aizsardzībai.

73. pants

1. Neskarot 74. pantu, ja nosacījumi attiecīgas muitas procedūras piemērošanai ir izpildīti un preces nav pakļautas aizliedzošiem vai ierobežojošiem pasākumiem, muitas dienesti atlaiž preces, tiklīdz deklarācijā norādītie dati ir pārbaudīti vai akceptēti bez pārbaudes. Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad šādu pārbaudi nav iespējams izdarīt pieņemamā laika posmā un precēm vairs nav tur jāatrodas pārbaudes vajadzībām.

2. Visas preces, uz kurām attiecas viena deklarācija, atlaižamas vienlaicīgi.

Ja deklarācijas veidlapa šā punkta nozīmē ietver divas vai vairākas preču vienības, tad dati par katru preci uzskatāmas par atsevišķu deklarāciju.

74. pants

1. Ja muitas deklarācijas pieņemšana rada muitas parādu, deklarācijā ietvertās preces nedrīkst atlaist, ja nav samaksāts muitas parāds vai dots nodrošinājums. Taču, neskarot 2. punkta noteikumus, šis nosacījums neattiecas uz pagaidu ielaišanas procedūru ar daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa.

2. Ja saskaņā ar noteikumiem par tās muitas procedūras piemērošanu, kurai preces ir deklarētas, muitas dienesti pieprasa nodrošinājuma sniegšanu, minētās preces neatlaiž attiecīgās muitas procedūras piemērošanai, kamēr šāds nodrošinājums nav dots.

▼B

75. pants

Nepieciešamie pasākumi, ieskaitot konfiskāciju un pārdošanu, ir jāizdara ar precēm, kuras:

a) nevar atlaist, jo:

— deklarētāja vainas dēļ nav bijis iespējams muitas dienestu noliktajā termiņā izdarīt vai turpināt preču pārbaudi, vai

— nav uzrādīti dokumenti, kas jāuzrāda pirms preču nodošanas pieprasītajā muitas procedūrā, vai

— noteiktajā termiņā nav izdarīti maksājumi, vai nav dots nodrošinājums attiecībā uz ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļiem, vai atkarībā no konkrētā gadījuma

— uz tām attiecas aizliegumi vai ierobežojumi;

b) nav aizvestas pieņemamā termiņā pēc to atlaišanas.

II. Vienkāršotās procedūras

76. pants

1. Lai iespējami vienkāršotu formalitāšu un procedūru aizpildi un nodrošinātu darbību pareizu norisi, muitas dienesti, ievērojot kārtību, kas noteikta saskaņā ar Komitejas procedūru, dod atļauju:

a) 62. pantā minētajai deklarācijai nepievienot kādas no 62. panta 1. punktā norādītajām ziņām attiecībā uz tā 2. punktā minētajiem dokumentiem;

b) 62. pantā minētās muitas deklarācijas vietā iesniegt tirdzniecības vai administratīvu dokumentu kopā ar lūgumu nodot preces attiecīgajā muitas procedūrā;

c) preces nodot attiecīgajā muitas procedūrā, tās ņemot uzskaitē; šādā gadījumā muitas dienesti var nelikt deklarētājam uzrādīt preces muitai.

Vienkāršotajā deklarācijā, tirdzniecības vai administratīvajā dokumentā vai uzskaites ierakstā ir jābūt vismaz tām ziņām, kas nepieciešamas preču identifikācijai. Preču uzskaites gadījumā ir jānorāda ieraksta izdarīšanas datums.

2. Izņemot gadījumus, kurus nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru, deklarētājs iesniedz papildu deklarāciju, kas var būt vispārīga, periodiska vai apkopojoša.

▼B

3. Papildu deklarācijas un 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētās vienkāršotās deklarācijas uzskata par vienotu, nedalāmu dokumentu, kas ir spēkā no vienkāršotās deklarācijas pieņemšanas brīža; 1. punkta c) apakšpunktā minētajā gadījumā ņemšanai uzskaitei ir tāds pats juridisks spēks kā 62. pantā minētās deklarācijas pieņemšanai.

4. Īpašas vienkāršotās procedūras Kopienas tranzīta procedūrai nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru.

B. **Citas deklarācijas**

77. pants

►M3 1. ◄ Ja muitas deklarācija tiek aizpildīta, izmantojot datu apstrādes tehniku 61. panta b) apakšpunkta nozīmē, vai ar mutvārdu deklarāciju vai citādu rīcību 61. panta c) apakšpunkta nozīmē, pēc *mutatis mutandis* piemēro 62.–76. pantu, neierobežojot tajos noteiktos principus.

▼M3

2. Ja muitas deklarāciju sagatavo ar datu apstrādes tehniku, muitas dienesti var atļaut 62. panta 2. punktā minētos pavaddokumentus nepievienot deklarācijai. Tādā gadījumā dokumentus patur muitas dienesta rīcībā.

▼B

C. **Deklarāciju pēcmuitošanas pārbaude**

78. pants

1. Pēc preču atlaišanas muitas dienesti var pēc sava ieskata vai pēc deklarētāja lūguma izdarīt deklarācijā labojumus.

2. Pēc preču atlaišanas, lai pārliecinātos par deklarācijas datu pareizību, muitas dienesti var pārbaudīt tirdzniecības dokumentus un datus par attiecīgo preču ievešanu un izvešanu vai sekojušajām tirdznieciskām darbībām ar šīm precēm. Šādas pārbaudes var izdarīt deklarētāja vai jebkuras citas personas telpās, kas minētajās darbībās tieši vai netieši iesaistīta sakarā ar savu komercdarbību, vai pie jebkuras citas personas, kuras valdījumā komercdarbības vajadzībām atrodas minētie dokumenti un ziņas. Šie dienesti var arī pārbaudīt preces, ja tās joprojām ir iespējams tiem uzrādīt.

3. Ja deklarācijas pārskatīšanas rezultātā vai pēcmuitas pārbaudē atklājas, ka attiecīgās muitas procedūras noteikumi ir piemēroti, pamatojoties uz nepatiesu vai nepilnīgu informāciju, muitas dienesti saskaņā ar pastāvošajiem noteikumiem veic pasākumus, kas nepieciešami lai stāvokli izlabotu, ņemot vērā tiem pieejamo jauno informāciju.

▼B

2. iedaļa

Laišana brīvā apgrozībā

79. pants

Preču laišana brīvā apgrozībā dod ārpuskopienas precēm Kopienas preču statusu.

Tas nozīmē tirdzniecības politikas pasākumu piemērošanu, pārējo ar preču ievešanu saistīto formalitāšu izpildi un jebkādu likumā noteikto nodokļu uzlikšanu.

80. pants

1. Ar izņēmumu no 67. panta, ja preču ievedmuitas nodoklis ir viens no saskaņā ar 4. panta 10. punktu maksājamiem nodokļiem un nodokļa likme ir pazemināta pēc tam, kad pieņemta deklarācija preču laišanai brīvā apgrozībā, bet pirms preču atlaišanas, deklarētājs var pieprasīt piemērot izdevīgāko likmi.

2. 1. punktu nepiemēro, ja preču atlaišana nav bijusi iespējama tikai no deklarētāja atkarīgu iemeslu dēļ.

81. pants

Ja krava sastāv no precēm, kuras dažādi klasificējamas pēc tarifa, un deklarācijas aizpildīšana katrai no precēm saskaņā ar klasifikāciju pēc tarifa ir darbietilpīgs process un izmaksas nesamērīgi lielas attiecībā pret maksājamajiem ievedmuitas nodokļiem, muitas dienesti var pēc deklarētāja lūguma atļaut aprēķināt ievedmuitas nodokli visai kravai, pamatojoties uz to preču tarifa klasifikāciju, kurām noteikta visaugstākā ievedmuitas nodokļa likme.

82. pants

1. Ja preces laiž brīvā apgrozībā ar pazeminātu nodokļa likmi vai nulles likmi sakarā ar to galapatēriņu, tās paliek muitas uzraudzībā. Muitas uzraudzība izbeidzas, kad nosacījumi šādas pazeminātas likmes vai nulles likmes piešķiršanai zaudē spēku, ja preces izved, iznīcina vai atļauj, samaksājot noteiktos nodokļus, izmantot citiem mērķiem nekā tie, kuriem atbilst pazeminātas likmes vai atbrīvojuma piešķiršana.

2. 1. punktā minētajām precēm pēc *mutatis mutandis* piemēro 88. un 90. pantu.

▼B

83. pants

Brīvā apgrozībā laistās preces zaudē Kopienas preču statusu, ja:

a) deklarācija par laišanu brīvā apgrozībā tiek ►M1 ———— ◄ atzīta par spēkā neesošu pēc preču atlaišanas, vai

b) ievedmuitas nodoklis par tām tiek atmaksāts vai atlaists:

— saskaņā ar nodokļu atmaksas sistēmu, ko piemēro procedūrai "ievešana pārstrādei",

vai

— ja attiecībā uz precēm ar trūkumiem vai, ja tās neatbilst līguma nosacījumiem atbilstīgi 238. pantam, vai

— ja nosacījums atmaksai vai atlaišanai ir preču izvešana, atkalizvešana vai nodošana līdzvērtīgā muitošanas vai izmantošanas režīmā 239. pantā aprakstītajos apstākļos.

3. iedaļa

Neuzlikšanas režīms un muitas procedūras ar saimniecisku nozīmi

A. **Vairākām procedūrām kopīgi noteikumi**

84. pants

1. 85.–90. pantā:

a) ar jēdzienu "procedūra" jāsaprot šādi ārpuskopienas precēm piemērojamie režīmi:

— ārējais tranzīts,

— glabāšana muitas noliktavā,

— ievešana pārstrādei neuzlikšanas sistēmā,

— pārstrāde muitas kontrolē,

— pagaidu ievešana,

b) ar terminu "muitas procedūra ar saimniecisku nozīmi" jāsaprot, ka tā piemērojama šādiem režīmiem:

— glabāšana muitas noliktavā,

— ievešana pārstrādei,

— pārstrāde muitas kontrolē,

— pagaidu ievešana,

— izvešana pārstrādei.

▼B

2. “Ievedamās preces” nozīmē preces, kuras nodotas neuzlikšanas procedūrā, un preces, kurām procedūrā “ievešana pārstrādei” nodokļu atmaksas sistēmā izpildītas formalitātes laišanai brīvā apgrozībā un 125. pantā paredzētās formalitātes.

3. “Nepārveidotas preces” nozīmē ievedamās preces, kurām procedūrā “ievešana pārstrādei” vai pārstrādē muitas kontrolē nav veikta nekāda pārstrāde.

85. pants

Lai izmantotu kādu muitas procedūru ar saimniecisku nozīmi, ir vajadzīga muitas dienestu izdota atļauja.

86. pants

Neskarot īpašus papildu nosacījumus attiecīgās procedūras piemērošanai, 85. pantā minēto atļauju un 100. panta 1. punktā minēto atļauju izdod vienīgi:

— personām, kuras visādā ziņā spēj garantēt darbību pareizu izpildi,

— gadījumos, kad muitas dienesti var procedūru uzraudzīt un pārzināt, neveicot ar attiecīgajām saimnieciskajām vajadzībām nesamērīgus administratīvus pasākumus.

87. pants

1. Attiecīgās procedūras izmantošanas nosacījumus norāda atļaujā.

2. Atļaujas turētājs ziņo muitas dienestiem par visiem apstākļiem, kas radušies pēc atļaujas saņemšanas un var ietekmēt tās turpmāko derīgumu un saturu.

▼M1

87.a pants

4. panta 7. punkta pirmā ievilkuma otrajā teikumā minētajos gadījumos uzskata, ka visi produkti vai preces, kas iegūtas no precēm, kuras atrodas neuzlikšanas režīmā, atrodas šajā režīmā.

▼B

88. pants

Muitas dienesti var noteikt, ka nosacījums neuzlikšanas pasākumu piemērošanai precēm ir nodrošinājums iespējamā muitas parāda segšanai, kas var rasties attiecībā uz šīm precēm.

Īpaši nodrošinājuma došanas noteikumi var tikt noteikti attiecībā uz konkrētu neuzlikšanas pasākumu.

▼B

89. pants

1. Neuzlikšanas procedūra ar saimniecisku nozīmi tiek slēgta, ja jaunā preču muitošanas vai izmantošanas režīmā nodod vai nu preces, kas nodotas šai procedūrai, vai kompensējošus produktus vai pārstrādes produktus, kuri tai nodoti.

2. Muitas dienesti veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nokārtotu stāvokli attiecībā uz precēm, kurām procedūra nav slēgta noteiktajā kārtībā.

90. pants

Muitas procedūras ar saimniecisku nozīmi izmantotāja tiesības un pienākumus muitas dienestu noteiktā kārtībā var nodot tālāk citām personām, kas atbilst nosacījumiem, lai savā labā izmantotu attiecīgo procedūru.

B. **Ārējais tranzīts**

I. Vispārīgie noteikumi

91. pants

1. Ārējā tranzīta procedūra atļauj Kopienas muitas teritorijā pārvietot no viena punkta uz otru:

a) ārpuskopienas preces, neattiecinot uz tām ievedmuitas nodokļus un citus maksājumus vai tirdzniecības politikas pasākumus;

▼M2

b) Kopienas preces — tajos gadījumos un ar tiem nosacījumiem, kas paredzēti saskaņā ar komitejas procedūru, lai novērstu to, ka sakarā ar precēm, uz ko attiecas eksporta pasākumi vai no tiem gūstamais labums, neizvairītos no šādiem pasākumiem vai neattaisnoti gūtu no tiem labumu.

▼B

2. 1. punktā minēto pārvietošanu ir jāveic:

a) saskaņā ar Kopienas ārējā tranzīta procedūru vai,

b) izmantojot TIR grāmatiņu (TIR Konvencija), ar nosacījumu, ka šāda pārvietošana:

1) ir sākta vai tai jābeidzas ārpus Kopienas, vai

2) attiecas uz preču pārvietošanu, kuras ir jāizkrauj Kopienas muitas teritorijā un kuras konvojē ar precēm, lai izkrautu kādā trešajā valstī, vai

3) notiek starp diviem Kopienas punktiem, šķērsojot kādas trešās valsts teritoriju;

c) izmantojot ATA grāmatiņu ►M1 ———— ◄ kā tranzīta dokumentu, vai,

▼B

d) izmantojot Reinas Manifestu (pārskatītās Konvencijas par kuģošanu Reinā 9. pants), vai,

e) izmantojot 302. veidlapu, ko nosaka Ziemeļatlantijas Līguma Valstu Pušu Konvencija par to karaspēka vienību tiesisko statusu, kas parakstīta 1951. gada 19. jūnijā Londonā, vai

f) pa pastu (ieskaitot pakas).

3. Ārējā tranzīta procedūru piemēro, neskarot īpašos noteikumus par tādu preču pārvietošanu, kas nodotas muitas procedūrā ar saimniecisku nozīmi.

▼M2

92. pants

1. Ārējā tranzīta procedūra beidzas un tranzīta dokumentu turētāja pienākumi ir izpildīti, kad preces, uz kurām procedūra attiecas, un vajadzīgie dokumenti ir uzrādīti galamērķa muitas iestādē saskaņā ar attiecīgās procedūras noteikumiem.

2. Muitas dienesti izbeidz procedūru, ja tās, pamatojoties uz nosūtītāja muitas iestādē un galamērķa muitas iestādē pieejamo datu salīdzinājumu, var konstatēt, ka procedūra ir beigusies pareizi.

▼B

II. Īpašie noteikumi, kas attiecas uz Kopienas ārējo tranzītu

93. pants

Kopienas ārējā tranzīta procedūru piemēro precēm, kas šķērso trešās valsts teritoriju, vienīgi tad, ja:

a) to nosaka starptautisks nolīgums, vai

b) vešana caur šo valsti tiek veikta, izmantojot vienotu pārvadājuma dokumentu, kas sastādīts Kopienas muitas teritorijā; šādā gadījumā procedūras darbība tiek pārtraukta trešās valsts teritorijā.

▼M2

94. pants

1. Principāls sniedz galvojumu, lai nodrošinātu muitas parāda vai citu maksājumu samaksu, kuri var rasties sakarā ar precēm.

2. Galvojums ir:

a) individuāls galvojums, kas attiecas uz vienu tranzīta darbību; vai

b) vispārējs galvojums, kas attiecas uz vairākām tranzīta darbībām, ja principālam šādu galvojumu izmantot ir atļāvušas tie dalībvalsts muitas dienesti, kurā viņš ir reģistrēts.

▼**M2**

3. Šā panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto atļauju piešķir tikai personām, kas:

a) ir reģistrētas Kopienā;

b) regulāri izmanto Kopienas tranzīta procedūru vai par kurām muitas dienestiem ir zināms, ka tās spēj izpildīt savus pienākumus attiecībā uz šo procedūru un

c) nav izdarījušas smagus vai atkārtotus muitas vai nodokļu likumu pārkāpumus.

4. Personām, kas pārliecina muitas dienestus, ka viņas atbilst augstiem uzticamības standartiem, var atļaut izmantot vispārējo galvojumu par samazinātu summu vai izmantot atbrīvojumu no galvojuma. Šīs atļaujas papildu kritēriji ir:

a) Kopienas tranzīta procedūras pareiza izpildīšana noteiktā laikā;

b) sadarbība ar muitas dienestiem un

c) attiecībā uz atbrīvojumu no galvojuma — labs finanšu stāvoklis, kas ir pietiekams, lai izpildītu minēto personu saistības.

Sīki izstrādātus noteikumus atļaujām, ko piešķir saskaņā ar šo punktu, nosaka saskaņā ar komitejas procedūru.

5. Atbrīvojumu no galvojuma, kas atļauts saskaņā ar 4. punktu, nepiemēro Kopienas ārējā tranzīta darbībām ar precēm, kuras saskaņā ar komitejas procedūru atzītas par paaugstināta riska precēm.

6. Ievērojot 4. punkta principus, vispārējās galvojuma izmantošanu par samazinātu summu Kopienas ārējā tranzītā var ar komitejas procedūru izņēmuma kārtā uz laiku aizliegt.

7. Ievērojot 4. punkta principus, vispārējās galvojuma izmantošanu Kopienas ārējā tranzītā ar komitejas procedūru var uz laiku aizliegt attiecībā uz precēm, kurām ir izmantots vispārējais galvojums un kuras ir izrādījušās liela mēroga krāpšanas priekšmets.

95. pants

1. Neskaitot gadījumus, ko nosaka saskaņā ar komitejas procedūru, nekāds galvojums nav vajadzīgs:

a) pārvadājumiem pa gaisu;

b) preču pārvadājumiem pa Reinu un Reinas ūdensceļiem;

c) transportam pa cauruļvadiem;

d) darbībām, ko veic dalībvalstu dzelzceļu sabiedrības.

▼M2

2. Gadījumus, kuros var atteikties no galvojuma attiecībā uz preču pārvadājumiem pa b) apakšpunktā neminētiem ūdensceļiem, nosaka saskaņā ar komitejas procedūru.

▼B

96. pants

1. Kopienas ārējā tranzīta procedūras izmantotājs ir galvenais atbildīgais. Viņš ir atbildīgs:

a) par preču neskartu nogādāšanu galamērķa muitas iestādē noliktajā termiņā, pienācīgi izpildot muitas dienestu noteiktos identifikācijas nodrošināšanas pasākumus;

b) par Kopienas tranzīta procedūras noteikumu ievērošanu.

2. Neatkarīgi no 1. punktā minētajiem galvenā atbildīgā pienākumiem preču pārvadātājam vai saņēmējam, kurš pieņem preces un zina, ka preces tiek pārvietotas Kopienas tranzītā, tāpat ir pienākums preces neskartas nogādāt saņēmēja muitas iestādē noliktajā termiņā, pienācīgi izpildot muitas dienestu noteiktos identifikācijas nodrošināšanas pasākumus.

▼M2

97. pants

1. Sīki izstrādātus procedūras darbības noteikumus un izņēmumus nosaka saskaņā ar komitejas procedūru.

2. Ja ir garantēts, ka Kopienas pasākumi, kas attiecas uz precēm, tiek īstenoti:

a) dalībvalstīm ir tiesības ar divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem noteikt savā starpā vienkāršotas procedūras, kas atbilst kritērijiem, kurus nosaka atkarībā no apstākļiem un piemēro dažu preču pārvadājumiem vai īpašiem uzņēmumiem;

b) katrai dalībvalstij ir tiesības dažos gadījumos noteikt vienkāršotas procedūras precēm, kuras nav paredzēts pārvietot citas dalībvalsts teritorijā.

3. Vienkāršotās procedūras, kas noteiktas saskaņā ar 2. punktu, dara zināmas Komisijai.

▼B

C. **Muitas noliktavas**

98. pants

1. Procedūra glabāšanai muitas noliktavā ļauj muitas noliktavās glabāt:

a) ārpuskopienas preces, nepiemērojot tām ievedmuitas nodokļus un citus maksājumus vai tirdzniecības politikas pasākumus;

▼B

b) Kopienas preces, ja Kopienas tiesību akti īpašās jomās nosaka, ka to novietošanai muitas noliktavā seko tādu pasākumu piemērošana, kādi parasti saistīti ar šādu preču izvešanu.

2. Muitas noliktava nozīmē jebkuru muitas dienestu atļautu un šo dienestu uzraudzībā esošu vietu, kur preces var glabāt noteiktajā kārtībā.

3. Gadījumus, kad 1. punktā minētās preces var nodot muitas noliktavas procedūrai bez nodošanas glabāšanā muitas noliktavā, nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru.

99. pants

Muitas noliktava var būt publiska vai privāta.

"Publiska noliktava" ir muitas noliktava, kuru preču glabāšanai var izmantot jebkura persona.

"Privāta noliktava" nozīmē muitas noliktavu, kas ir rezervēta preču glabāšanai noliktavas turētājam.

Noliktavas turētājs ir persona, kam ir tiesības apsaimniekot muitas noliktavu.

Glabājuma devējs ir persona, kam ir saistības saskaņā ar deklarāciju par preču nodošanu muitas noliktavas procedūrā, vai persona, uz kuru ir pārgājušas šādas personas tiesības un pienākumi.

100. pants

1. Muitas noliktavas darbības uzsākšanai ir vajadzīga muitas dienestu izdota atļauja, izņemot gadījumus, kad minētie dienesti paši apsaimnieko noliktavu.

2. Jebkurai personai, kas vēlas apsaimniekot muitas noliktavu, ir jāiesniedz rakstveida pieteikums, kurā ir atļaujas izdošanai vajadzīgā informācija, jo īpaši — noliktavas pastāvēšanas ekonomiskā nepieciešamība.

Atļaujā ir jāiekļauj nosacījumi muitas noliktavas darbībai.

3. Atļauja izdodama vienīgi Kopienā reģistrētām personām.

101. pants

Noliktavas turētājam ir pienākums:

a) nodrošināt, ka preces ir muitas uzraudzībā, kamēr tās atrodas muitas noliktavā;

▼B

b) izpildīt saistības, ko uzliek preču glabāšana saskaņā ar muitas noliktavas procedūru, un

c) ievērot atļaujā paredzētos konkrētos nosacījumus.

102. pants

1. Ar izņēmumu no 101. panta gadījumos, kad atļauja attiecas uz publisko noliktavu, tajā var noteikt, ka 101. panta a) un/vai b) apakšpunktā minētie pienākumi attiecas vienīgi uz glabātāju.

2. Glabātājs vienmēr ir atbildīgs par pienākumu pildīšanu, kas saistīti ar preču nodošanu muitas noliktavas procedūrā.

103. pants

Noliktavas turētāja tiesības un pienākumus ar muitas dienestu piekrišanu var nodot citai personai.

104. pants

Nepārkāpjot 88. pantu, muitas dienesti var prasīt no noliktavas turētāja galvojumu 101. pantā minēto pienākumu izpildei.

105. pants

Muitas dienestu norīkotā persona šo dienestu noteiktā veidā veic visu muitas noliktavas procedūrā nodoto preču krājumu uzskaiti. Krājumu uzskaite nav vajadzīga, ja muitas dienesti apsaimnieko publisko noliktavu.

Atbilstoši 86. pantam muitas dienesti var neveikt krājumu uzskaiti, ja atbilstoši 101. panta a) un/vai b) apakšpunktam atbildīgs ir tikai glabātājs un preces ir nodotas šai procedūrai, pamatojoties uz rakstveida deklarāciju, kas ir daļa no parastās procedūras, vai administratīvu dokumentu saskaņā ar 76. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

106. pants

1. Ja pastāv ekonomiska vajadzība un netiek traucēta muitas uzraudzība, muitas dienesti var atļaut:

a) glabāt muitas noliktavas telpās Kopienas preces, kuras nav minētas 98. panta 1. punkta b) apakšpunktā;

b) muitas noliktavas telpās pārstrādāt ārpuskopienas preces procedūrā "ievešana pārstrādei", ievērojot šīs procedūras noteikumus. Formalitātes, kuras var muitas noliktavā nepieprasīt, nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru;

▼B

c) muitas noliktavas telpās pārstrādāt ārpuskopienas preces procedūrā pārstrādei muitas kontrolē, ievērojot šīs procedūras nosacījumus. Formalitātes, kuras var muitas noliktavā nepieprasīt, nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru.

2. 1. punktā minētajos gadījumos uz precēm neattiecas muitas noliktavas procedūra.

3. Muitas dienesti var likt 1. punktā minētās preces ņemt uzskaitē 105. pantā noteiktajā kārtībā.

107. pants

Preces, kas nodotas muitas noliktavas procedūrā, ir jāņem uzskaitē, tiklīdz tās ievestas muitas noliktavā.

108. pants

1. Muitas noliktavas procedūrā preces var palikt neierobežotu laiku.

Tomēr izņēmuma gadījumos muitas dienesti var nolikt termiņu, kurā glabātājam ir preces jānodod jaunā muitošanas vai izmantošanas režīmā.

2. Saskaņā ar Komitejas procedūru var izstrādāt īpašus termiņus atsevišķām 98. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētām precēm, uz kurām attiecas kopējā lauksaimniecības politika.

109. pants

1. Ievedamām precēm var piemērot parastos apkopšanas veidus, kas paredzēti to saglabāšanai, izskata vai tirdznieciskās kvalitātes uzlabošanai vai lai sagatavotu tās izplatīšanai vai atkalpārdošanai.

Vajadzības gadījumā, lai nodrošinātu vienmērīgu tirgu kopīgās organizācijas darbību, var noteikt gadījumus, kādos aizliegts veikt šādu apkopšanu precēm, kuras pakļautas kopējai lauksaimniecības politikai.

2. 98. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajām Kopienas precēm, kas nodotas muitas noliktavas procedūrā un kuras pakļautas kopējai lauksaimniecības politikai, var veikt vienīgi tādu parasto apkopšanu, kāda ir īpaši noteikta šādām precēm.

3. Lai piemērotu 1. punkta pirmajā daļā un 2. punktā minētos apkopšanas veidus, jāsaņem iepriekšēja muitas dienestu atļauja, kurā ir šādas apkopšanas nosacījumi.

4. 1. un 2. punktā minēto apkopšanas veidu sarakstu nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru.

▼B

110. pants

Ja apstākļi to attaisno, preces, kuras nodotas muitas noliktavas procedūrā, uz laiku var izņemt no muitas noliktavas. Šādai izņemšanai nepieciešama iepriekšēja muitas dienestu atļauja, kas nosaka šādas izņemšanas nosacījumus.

Kamēr preces atrodas ārpus muitas noliktavas, tām var piemērot 109. pantā minētos apkopšanas veidus atbilstoši tā panta nosacījumiem.

111. pants

Muitas dienesti var atļaut pārvietot no vienas muitas noliktavas uz otru preces, kuras nodotas muitas noliktavas procedūrā.

112. pants

1. Ja attiecībā uz ievedamām precēm rodas muitas parāds un šādu preču muitas vērtības pamatā ir cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama, kurā ietilpst glabāšanas izmaksas un preču saglabāšanas izmaksas, tām atrodoties noliktavā, tad šādas izmaksas nav iekļaujamas muitas vērtībā, ja tās tiek uzrādītas atsevišķi no cenas, kas faktiski samaksāta vai maksājama par precēm.

2. Ja minētajām precēm veic parastos apkopšanas veidus 109. panta nozīmē, tad preču raksturs, muitas vērtība un daudzums, kas jāņem vērā, nosakot ievedmuitas nodokļu summu, pēc deklarētāja lūguma ir tādi, kādi tiktu ņemti vērā precēm 214. pantā noteiktajā termiņā, ja precēm nebūtu veikta šāda apkopšana. Tomēr izņēmumus no šā noteikuma var pieņemt saskaņā ar Komitejas procedūru.

▼M1

3. Ja ievedamās preces ir laistas brīvā apgrozībā saskaņā ar 76. panta 1. punkta c) apakšpunktu, tad, lai piemērotu 214. pantu, ir jāņem vērā preču veids, muitas vērtība un daudzums, kāds šīm precēm bija laikā, kad uz tām attiecas ievešana muitas noliktavā.

Pirmo apakšpunktu piemēro ar nosacījumu, ka novērtējuma nosacījumi, kas attiecas uz šī precēm, ir noskaidroti vai pieņemti laikā, kad uz precēm ir bijusi attiecināta ievešana muitas noliktavā, ja vien deklarētājs nelūdz tos piemērot muitas parāda rašanās laikā.

Pirmo apakšpunktu piemēro, neskarot pēcmuitošanas pārbaudes 78. panta nozīmē.

▼B

113. pants

98. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās Kopienas preces, uz kurām attiecas kopējā lauksaimniecības politika un kuras ir nodotas muitas noliktavas procedūrā, ir jāizved vai jānodod izmantošanā, ko nosaka Kopienas tiesību akti, kas regulē īpašas attiecīgajā pantā minētās jomas.

▼B

D. **Ievešana pārstrādei**

I. Vispārīgie noteikumi

114. pants

1. Neskarot 115. pantu, procedūra "ievešana pārstrādei" ļauj Kopienas muitas teritorijā vienai vai vairākām pārstrādes darbībām izmantot šādas preces:

a) ārpuskopienas preces, kas paredzētas atkalizvešanai no Kopienas muitas teritorijas kompensācijas produktu veidā, neattiecinot uz tām ievedmuitas nodokļus vai tirdzniecības politikas pasākumus;

b) preces, kas laistas brīvā apgrozībā, atmaksājot vai atlaižot par tām ievedmuitas nodokļus, ko par tām uzliek, ja tās izved no Kopienas muitas teritorijas kompensācijas produktu veidā.

2. Sekojošiem jēdzieniem ir šāda nozīme:

a) neuzlikšanas sistēma: atvieglojumu režīms ievešanai pārstrādei atbilstoši 1. punkta a) apakšpunktam;

b) nodokļu atmaksas sistēma: atvieglojumu režīms ievešanai pārstrādei atbilstoši 1. punkta b) apakšpunktam;

c) pārstrādes darbības:

— darbības ar precēm, ieskaitot to uzstādīšanu, montāžu vai pierīkošanu citām precēm,

— preču pārstrādi,

— preču labošanu, ieskaitot to atjaunošanu un savešanu kārtībā,

un

— saskaņā ar Komitejas procedūru noteiktu konkrētu preču izmantošana, kuru nav kompensācijas produktos, bet kuras vajadzīgas šādu produktu saražošanai vai sekmē to, pat ja tās šajā procesā tiek pilnīgi vai daļēji izlietotas;

d) kompensācijas produkti: visi produkti, kas rodas pārstrādes darbībās;

e) līdzvērtīgas preces: Kopienas preces, kuras ievedamo preču vietā izmanto kompensācijas produktu ražošanai;

f) ieguves norma: kompensācijas produktu daudzums vai procentuālā daļa, ko iegūst, pārstrādājot noteiktu daudzumu ievesto preču.

▼B

115. pants

1. Ja ir izpildīti 2. punkta nosacījumi, muitas dienesti atbilstoši 4. punktam ļauj:

a) iegūt kompensācijas produktus no līdzvērtīgām precēm;

b) no līdzvērtīgām precēm iegūtos kompensācijas produktus izvest no Kopienas pirms ievedamo preču ievešanas.

2. Līdzvērtīgām precēm jābūt tādai pašai kvalitātei un īpašībām kā ievedamajām precēm. Taču īpašos gadījumos, kas noteikti saskaņā ar Komitejas procedūru, pieļaujams, ka līdzvērtīgās preces ir augstākā ražošanas stadijā nekā ievedamās preces.

3. Piemērojot 1. punktu, ievedamās preces muitas vajadzībām uzskata par līdzvērtīgām precēm, bet pēdējās — par ievedamām precēm.

▼M3

4. Pasākumus, kuru mērķis ir aizliegt izmantot 1. punktu, paredzēt dažus nosacījumus 1. punkta izmantošanai vai atvieglot 1. punkta izmantošanu, var pieņemt saskaņā ar komitejas procedūru.

▼B

5. Ja piemēro 1. punkta b) apakšpunktu un kompensācijas produkti būtu apliekami ar izvedmuitu, ja tos neizvestu vai neizvestu atkal saskaņā ar procedūru "ievešana pārstrādei", atļaujas turētājs dod nodrošinājumu muitas nodokļu samaksai gadījumā, ja ievedamās preces noliktajā laikā netiktu ievestas.

II. Atļaujas piešķiršana

116. pants

Atļauju izdod pēc tās personas pieprasījuma, kura veic pārstrādes darbības vai noorganizē to veikšanu.

117. pants

Atļauju izsniedz:

a) tikai Kopienā reģistrētām personām. Taču atļauju veikt nekomerciāla rakstura ievedumus var piešķirt personām, kas reģistrētas ārpus Kopienas;

b) ja, neskarot 114. panta 2. punkta c) apakšpunkta pēdējajā ievilkumā minēto preču izmantošanu, ievedamās preces kompensācijas produktos var identificēt vai — 115. pantā minētajā gadījumā — ja ir iespējams pārbaudīt attiecībā uz līdzvērtīgām precēm noteikto nosacījumu ievērošanu;

▼B

c) ja procedūra "ievešana pārstrādei" var palīdzēt radīt vislabvēlīgākos nosacījumus kompensācijas produktu izvešanai vai atkalizvešanai, ar nosacījumu, ka netiek nodarīts kaitējums Kopienas ražotāju būtiskajām interesēm (ekonomiskie nosacījumi). ►M3 Gadījumus, kad ekonomiskos nosacījumus uzskata par izpildītiem, var noteikt saskaņā ar komitejas procedūru. ◄

III. Procedūras norise

118. pants

1. Muitas dienesti nosaka, kādā termiņā kompensācijas produkti izvedami vai atkalizvedami, vai nododami citā muitošanas vai izmantošanas režīmā. Nosakot termiņu, ņem vērā laiku, kas vajadzīgs pārstrādei un kompensācijas produktu realizācijai.

2. Šis termiņš sākas tajā dienā, kad ārpuskopienas preces tiek nodotas procedūrā "ievešana pārstrādei". Muitas dienesti var piešķirt pagarinājumu, ja atļaujas turētājs iesniedz pienācīgi pamatotu lūgumu.

Vienkāršības labad var nolemt, ka termiņš, kas sākas kāda kalendārā mēneša vai ceturkšņa laikā, beidzas nākamā kalendārā mēneša vai attiecīgi ceturkšņa pēdējā dienā.

3. Piemērojot 115. panta 1. punkta b) apakšpunktu, muitas dienesti nosaka termiņu, kurā ārpuskopienas preces jādeklarē procedūrai. Šis termiņš sākas dienā, kad pieņemta izvešanas deklarācija attiecībā uz kompensācijas produktiem, kas iegūti no attiecīgajām līdzvērtīgajām precēm.

4. Saskaņā ar Komitejas procedūru var noteikt īpašus termiņus atsevišķām pārstrādes darbībām vai atsevišķām ievedamajām precēm.

119. pants

1. Muitas dienesti nosaka vai nu pārstrādes darbības ieguves normu, vai — attiecīgā gadījumā — šādas normas noteikšanas metodi. Ieguves normu nosaka, pamatojoties uz faktiskajiem apstākļiem, kādos pārstrādes darbība notiek vai kādos tai ir jānotiek.

2. Ja apstākļi atļauj, jo sevišķi gadījumos, kad pārstrādes darbības parasti skaidri noteiktos tehniskos apstākļos tiek izdarītas precēm, kurām ir pēc būtības vienādas īpašības, un tiek iegūti vienādas kvalitātes kompensācijas produkti, saskaņā ar Komitejas procedūru, pamatojoties uz agrāk noskaidrotajiem faktiskajiem datiem, var noteikt ieguvuma normu standartu.

▼B

120. pants

Saskaņā ar Komitejas procedūru var noteikt, kādos gadījumus un ar kādiem nosacījumiem nepārveidotas preces vai kompensācijas produkti uzskatāmi par laistiem brīvā apgrozībā.

121. pants

1. Atbilstoši 122. pantam, ja rodas muitas parāds, parāda summu nosaka, pamatojoties uz muitošanas elementiem, kas ievedamajām precēm piemērojami brīdī, kad pieņemta deklarācija par šo preču nodošanu procedūrā "ievešana pārstrādei".

2. Ja ievedamās preces 1. punktā minētajā brīdī atbilst nosacījumiem muitas tarifa preferenču režīmam tarifa kvotu vai limitu veidā, tās ir tiesīgas uz jebkādu tarifa preferenču režīmu, kas ir piemērojams vienādām precēm brīdī, kad saņemta muitas deklarācija par laišanu brīvā apgrozībā.

122. pants

Ar izņēmumu no 121. panta kompensācijas produkti:

a) ir apliekami ar tiem atbilstošiem ievedmuitas nodokļiem, ja:

   — tie ir laisti brīvā apgrozībā un iekļauti sarakstā, kas pieņemts saskaņā ar Komitejas procedūru, ciktāl tie ir proporcijā sarakstā neiekļauto kompensācijas produktu izvestajai daļai. Taču atļaujas turētājs var lūgt noteikt šiem produktiem nodokli pēc 121. pantā minētajā rokasgrāmatā noteiktās likmes,

   — tie ir pakļauti maksājumiem, kas noteikti saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku, un to paredz noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar Komitejas procedūru;

b) ir apliekami ar ievedmuitas nodokli, ko aprēķina saskaņā ar noteikumiem par attiecīgo muitas procedūru vai brīvajām zonām vai brīvajām noliktavām, ja tie bijuši neuzlikšanas režīmā vai atradušies brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā;

   Tomēr,

   — attiecīgā persona var lūgt, lai nodokli aprēķina saskaņā ar 121. pantu;

   — gadījumos, kad kompensācijas produkti ir bijuši nodoti kādā iepriekš minētajā muitošanas vai izmantošanas režīmā, izņemot pārstrādi muitas kontrolē, uzliekamajai ievedmuitas nodokļa summai jābūt vismaz tikpat lielai kā summa, kas aprēķināta saskaņā ar 121. pantu;

c) var tikt pakļauti noteikumiem, kas regulē aplikšanu ar nodokli saskaņā ar pārstrādi muitas kontrolē, ja ievedamās preces varētu būt bijušas nodotas šai procedūrai;

▼B

d) saņem labvēlīgu tarifa režīmu sakarā ar to izlietošanu tiem paredzētajiem īpašajiem mērķiem, ja ir pieņemti attiecīgi noteikumi par vienādām ievestām precēm;

e) ielaižami bez ievedmuitas nodokļa, ja tādu pašu preču ievešanas gadījumiem saskaņā ar 184. pantu ir pieņemti noteikumi par beznodokļu ielaišanu.

IV. Pārstrādes darbības ārpus Kopienas muitas teritorijas

123. pants

1. Dažus vai visus kompensācijas produktus vai nepārveidotās preces var uz laiku izvest tālākai pārstrādei ārpus Kopienas muitas teritorijas, ja muitas dienesti to atļauj saskaņā ar nosacījumiem izvešanai pārstrādei.

2. Ja rodas muitas parāds attiecībā uz atkalievestajiem produktiem, uzliekami:

a) ievedmuitas nodokļi par kompensācijas produktiem vai nepārveidotām precēm, kas minētas 1. daļā, kurus aprēķina saskaņā ar 121. un 122. pantu, un

b) ievedmuitas nodokļi par produktiem, kas atkal ievesti pēc pārstrādes ārpus Kopienas muitas teritorijas, kuru summu aprēķina pēc noteikumiem par procedūru "izvešana pārstrādei" ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi būtu jāpiemēro, ja saskaņā ar minēto procedūru izvestie produkti pirms šādas izvešanas būtu laisti brīvā apgrozībā.

V. Īpašie noteikumi par nodokļu atmaksas sistēmu

▼M3

124. pants

1. Nodokļu atmaksas sistēmu var izmantot visām precēm. To tomēr nevar izmantot, ja laikā, kad pieņem deklarāciju par laišanu brīvā apgrozībā:

— uz ievedamajām precēm attiecas ievedamo daudzumu ierobežojumi,

— ievedamajām precēm piemēro tarifu pasākumus kvotās noteiktajos daudzumos,

— par ievedamajām precēm saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku ir jāuzrāda ievešanas vai izvešanas atļauja vai sertifikāts vai

— kompensācijas produktiem ir noteikta eksporta kompensācija vai nodoklis.

▼M3

2. Turklāt ievedmuitas nodokļa atmaksāšana saskaņā ar nodokļu atmaksas sistēmu nav iespējama, ja brīdī, kad pieņemta apstrādāto ražojumu izvešanas deklarācija, par šiem ražojumiem ir bijusi jāuzrāda ievešanas vai izvešanas atļauja vai sertifikāts saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku vai tiem ir bijusi noteikta eksporta kompensācija vai nodoklis.

3. Atkāpes no 1. un 2. punkta var noteikt saskaņā ar komitejas procedūru.

▼B

125. pants

1. Deklarācijā par laišanu brīvā apgrozībā jānorāda, ka tiek izmantota nodokļu atmaksas sistēma, un jāuzrāda atļaujas dati.

2. Pēc muitas dienestu pieprasījuma minētā atļauja ir jāpievieno deklarācijai par laišanu brīvā apgrozībā.

126. pants

Izmantojot nodokļu atmaksas sistēmu, nav piemērojami 115. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 3. un 5. punkts, 118. panta 3. punkts, 120. un 121. pants, 122. panta a) apakšpunkta otrais ievilkums un c) apakšpunkts un 129. pants.

127. pants

Kompensācijas produktu pagaidu izvešana saskaņā ar 123. panta 1. punktu nav jāuzskata par izvešanu 128. panta nozīmē, izņemot gadījumus, kad šādi produkti netiek noteiktajā termiņā atkal ievesti Kopienā.

128. pants

▼M1

1. Atļaujas turētājs var lūgt, lai ievedmuitas nodokli atmaksā vai atlaiž, ja viņš var muitas dienestiem pierādīt, ka ievedamās preces, kas laistas brīvā apgrozībā saskaņā ar nodokļu atmaksas sistēmu kā kompensācijas produkti vai preces nemainītā veidā, ir:

— eksportētas vai

— paredzot vēlāk reeksportēt, uz tām attiecināta tranzīta procedūra, ievešana muitas noliktavā, pagaidu ievešanas procedūra vai procedūrā "ievešana pārstrādei"; (neuzlikšanas režīms), vai tās novietotas brīvā zonā vai brīvās zonas noliktavā,

ar nosacījumu, ka ir ievēroti arī visi procedūras izmantošanas nosacījumi.

2. Lai nodotu preču muitošanas vai izmantošanas režīmā, kas minēts 1. punkta otrajā ievilkumā, kompensācijas produktus vai preces nemainītā veidā uzskata par ārpuskopienas precēm.

▼B

3. Termiņu, kādā jāiesniedz pieteikums par atmaksu, nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru.

▼M1

4. Neskarot 122. panta b) punktu, ja kompensācijas produktus vai preces nemainītā veidā, uz kurām attiecināta muitas procedūra vai kas novietotas brīvā zonā vai brīvās zonas noliktavā saskaņā ar 1. punktu, laiž brīvā apgrozībā, tad uzskata, ka atmaksātā vai atlaistā ievedmuitas nodokļa summa ir muitas parāda summa.

▼B

5. Atmaksājamo vai atlaižamo ievedmuitas nodokļu noteikšanai *mutatis mutandis* piemēro 122. panta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu.

VI. Citi noteikumi

129. pants

Procedūra "ievešana pārstrādei", kurā izmanto neuzlikšanas sistēmu, izmantojama arī a kompensācijas produktu atbrīvošanai no izvedmuitas nodokļiem, kam ievedamo preču vietā būtu pakļauti vienādi produkti, kas iegūti no Kopienas precēm.

E. **Pārstrāde muitas kontrolē**

130. pants

Pārstrāde muitas kontrolē ļauj Kopienas muitas teritorijā izmantot ārpuskopienas preces, nepiemērojot tām ievedmuitu vai tirdzniecības politikas pasākumus, darbības, kas maina to raksturu vai stāvokli, un šādu darbību rezultātā radušos produktus laist brīvā apgrozībā ar tiem atbilstošu ievedmuitas nodokļa likmi. Šādi produkti saucami par pārstrādes produktiem.

▼M3

131. pants

Tos gadījumus un konkrētos nosacījumus, kad var izmantot pārstrādi muitas kontrolē, nosaka saskaņā ar komitejas procedūru.

▼B

132. pants

Atļauju pārstrādāt muitas kontrolē izsniedz pēc tās personas pieprasījuma, kura pārstrādi izdara vai organizē.

133. pants

Atļauju izsniedz:

a) tikai Kopienā reģistrētām personām;

b) ja ievedamās preces var identificēt pārstrādes produktos;

▼B

c) ja preces pēc pārstrādes nav iespējams ekonomiski atjaunot stāvoklī, kāds atbilst to aprakstam vai kādas tās bija pirms nodošanas procedūrā;

d) ja procedūras izmantošanas rezultātā nevar tikt apieti noteikumi par izcelsmi un ievedamo daudzumu ierobežojumiem, kas attiecas uz ievedamajām precēm;

e) ja ir izpildīti procedūras nosacījumi, kas palīdz radīt vai saglabāt kādu pārstrādes nozari Kopienā, nekaitējot līdzīgu preču ražotāju būtiskajām interesēm Kopienā (saimnieciskie nosacījumi). ►M3 Gadījumus, kad ekonomiskos nosacījumus uzskata par izpildītiem, var noteikt saskaņā ar komitejas procedūru. ◄

134. pants

118. panta 1., 2. un 4. punkts un 119. pants piemērojami *mutatis mutandis*.

135. pants

Ja rodas muitas parāds attiecībā uz nepārveidotām precēm vai produktiem, kas ir kādā pārstrādes starpstadijā salīdzinājumā ar to, kas paredzēts atļaujā, šā parāda summu nosaka pēc muitošanas elementiem, kas atbilst ievedamajām precēm brīdī, kad pieņemta deklarācija, kas attiecas uz preču nodošanu procedūrā pārstrādei muitas kontrolē.

136. pants

1. Ja ievedamās preces atbildušas tarifa preferenču režīmam brīdī, kad tās nodotas procedūrā pārstrādei muitas kontrolē un šāds tarifa preferenču režīms piemērojams brīvā apgrozībā laistiem produktiem, kas ir vienādi ar pārstrādes produktiem, tad ievedmuitas nodokļi, ko piemēro pārstrādes produktiem, aprēķināmi saskaņā ar nodokļu likmi, kas attiecas uz minēto pārstrādi.

2. Ja 1. punktā minētais tarifa preferenču režīms attiecībā uz ievedamajām precēm ir pakļauts tarifa kvotām vai limitiem, arī nodokļa likmes piemērošana, kas minēta 1. punktā attiecībā uz pārstrādes produktiem ir pakļauta nosacījumam, ka minēto tarifa preferenču režīmu piemēro ievedamajām precēm deklarācijas par laišanu brīvā apgrozībā pieņemšanas brīdī. Šajā gadījumā ievedamo preču daudzums, kas faktiski izlietots brīvā apgrozībā laisto pārstrādes produktu ražošanā, deklarācijas par laišanu brīvā apgrozībā pieņemšanas brīdī ieskaitāms spēkā esošajās tarifa kvotās vai limitos un nekādi daudzumi nav ieskaitāmi tarifa kvotās vai limitos, kas atklāti produktiem, kas ir vienādi ar pārstrādes produktiem.

▼B

F. **Pagaidu ievešana**

137. pants

Pagaidu ievešanas procedūra ļauj Kopienas muitas teritorijā ar pilnīgu vai daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un bez tirdzniecības politikas pasākumu piemērošanas izmantot ārpuskopienas preces, kas paredzētas atkalizvešanai nemainītā veidā, izņemot parastas pārmaiņas, kas radušās to lietošanas rezultātā.

138. pants

Pagaidu ievešanas atļauju izsniedz pēc tās personas lūguma, kura izmanto preces vai organizē to izmantošanu.

139. pants

Muitas dienesti liedz atļauju izmantot pagaidu ievešanas procedūru, ja nav iespējams nodrošināt ievedamo preču identificējamību.

Taču muitas dienesti var atļaut piemērot pagaidu ievešanas procedūru bez preču identificējamības nodrošināšanas, ja identifikācijas pasākumu trūkums, ievērojot preču raksturu vai veicamās darbības, nevar būt par iemeslu procedūras pārkāpumiem.

140. pants

1. Muitas dienesti nosaka termiņu, kādā ievedamajām precēm jābūt atkal izvestām vai nodotām jaunā preču muitošanas vai izmantošanas režīmā. Šādam termiņam ir jābūt pietiekamam, lai varētu izpildīt atļaujā norādītās darbības.

2. Neskarot īpašos termiņus, kas noteikti saskaņā ar 141. pantu, pagaidu ievešanas procedūrā preces nedrīkst būt ilgāk par 24 mēnešiem. Taču ar attiecīgās personas piekrišanu muitas dienesti var noteikt īsāku termiņu.

3. Taču ārkārtējos apstākļos muitas dienesti drīkst pēc attiecīgās personas lūguma uz piemērotu laiku pagarināt 1. un 2. punktā minēto termiņu, ļaujot paveikt atļautās darbības.

141. pants

Gadījumus un īpašos nosacījumus, kuros pagaidu ievešanas procedūru var piemērot ar pilnīgu atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa, nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru.

▼M3

142. pants

1. Pagaidu ievešanas procedūras izmantošanu ar daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa piešķir par precēm, uz kurām neattiecas saskaņā ar 141. pantu pieņemtie noteikumi vai uz kurām šādi noteikumi attiecas, bet kuras neatbilst visiem tur izklāstītajiem nosacījumiem, kas jāievēro, lai piešķirtu pagaidu ievešanas atļauju ar pilnīgu atbrīvojumu.

2. To preču sarakstu, kurām nevar izmantot pagaidu ievešanas procedūru ar daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa, un nosacījumus, ar kuriem šo procedūru var izmantot, nosaka saskaņā ar komitejas procedūru.

▼B

143. pants

1. Maksājamo ievedmuitas nodokļu summu par precēm, kas nodotas pagaidu ievešanas procedūrā ar daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa, nosaka 3 % apmērā par katru mēnesi vai mēneša daļu, kurā preces bijušas pagaidu ievešanas procedūrā ar daļēju atbrīvojumu, no muitas nodokļu summas, kas būtu bijusi maksājama par minētajām precēm, ja tās būtu laistas brīvā apgrozībā dienā, kad tās nodotas pagaidu ievešanas procedūrā.

2. Maksājamā ievedmuitas nodokļu summa nedrīkst pārsniegt summu, kas būtu bijusi maksājama, ja attiecīgās preces būtu laistas brīvā apgrozībā dienā, kad tās nodotas pagaidu ievešanas procedūrā, neskaitot jebkādus procentus, kuri būtu piemērojami.

3. Tiesību un pienākumu nodošana, kas izriet no pagaidu ievešanas procedūras atbilstoši 90. pantam, nenozīmē, ka viens un tas pats atvieglojumu režīms jāpiemēro katram vērā ņemamajam lietošanas posmam.

4. Ja 3. punktā minētā pārņemšana notiek ar daļēju atbrīvojumu abām personām, kam atļauts izmantot procedūru vienā un tajā paša mēnesī, sākotnējās atļaujas turētājs ir atbildīgs par maksā jamo ievedmuitas nodokļu summu nomaksu par visu mēnesi.

144. pants

1. Ja attiecībā uz ievedamajām precēm ir radies muitas parāds, šāda parāda summa aprēķināma pēc muitošanas elementiem, kas attiecas uz šīm precēm brīdī, kad pieņemta deklarācija par šo preču nodošanu pagaidu ievešanas procedūrā. Tomēr, ja tas paredzēts 141. pantā, parāda summu nosaka pēc muitošanas elementiem, kas attiecas uz šīm precēm 214. pantā minētajā brīdī.

2. Ja attiecībā uz precēm, kas ir pagaidu ievešanas procedūrā ar daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa, rodas muitas parāds tādu iemeslu dēļ, kas nav preču nodošana šajā procedūrā, parāda summa ir vienāda ar saskaņā ar 1. punktu aprēķinātās muitas nodokļu summas un saskaņā ar 143. pantu maksājamās summas starpību.

▼B

G. **Izvešana pārstrādei**

I. Vispārīgie noteikumi

145. pants

1. Procedūra "izvešana pārstrādei", neskarot īpašas normas, kas attiecas uz 154.–159. pantā vai 123. pantā noteiktajām standarta apmaiņas sistēmas jomām, atļauj Kopienas preces uz laiku izvest no Kopienas muitas teritorijas apstrādei un tajā iegūtos produktus laist brīvā apgrozībā ar pilnīgu vai daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa.

2. Kopienas preču pagaidu izvešana paredz izvedmuitas nodokļu, tirdzniecības politikas pasākumu un citu izvešanas formalitāšu piemērošanu, kas paredzēta Kopienas preču izvešanai no Kopienas muitas teritorijas.

3. Izmantotas šādas definīcijas:

a) "pagaidām izvedamās preces" nozīmē preces, kas nodotas procedūrā "izvešana pārstrādei";

b) "pārstrādes darbības" nozīmē 114. panta 2. punkta c) apakšpunkta pirmajā, otrajā un trešajā ievilkumā minētās darbības;

c) "kompensācijas produkti" nozīmē visus produktus, kas iegūti pārstrādes darbībās;

d) "ieguves norma" nozīmē kompensācijas produktu daudzumu vai procentuālo daļu, ko iegūst, pārstrādājot noteiktu daudzumu paigaidām izvedamo preču.

146. pants

1. Procedūra "izvešana pārstrādei" nav pieejama Kopienas precēm:

— kuru izvešana saistīta ar ievedmuitas nodokļu atmaksāšanu vai atlaišanu,

— kuras pirms izvešanas ir laistas brīvā apgrozībā ar pilnīgu atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem sakarā ar to galapatēriņu — kamēr ir spēkā nosacījumi šāda atvieglojuma piešķiršanai,

— kuru izvešana ir pamats eksporta kompensācijas piešķiršanai vai kurām tiek piešķirtas citādas finansiālas priekšrocības, minētās preces izvedot atbilstīgi kopējai lauksaimniecības politikai.

2. Tomēr saskaņā ar Komitejas procedūru var noteikt izņēmumus no 1. punkta otrā ievilkuma.

▼B

II. Atļaujas piešķiršana

147. pants

1. Atļauju piemērot procedūru "izvešana pārstrādei" izdod pēc tās personas lūguma, kura noorganizē pārstrādes darbību veikšanu.

2. Ar izņēmumu no 1. punkta atļauju piemērot procedūru "izvešana pārstrādei" var izdot citai personai attiecībā uz Kopienas izcelsmes precēm II sadaļas 2. nodaļas 1. iedaļas nozīmē, ja pārstrāde izpaužas kā šo preču iestrādāšana ārpus Kopienas iegūtās precēs, kuras ievestas kompensācijas produktu veidā, ja vien šās procedūras piemērošana sekmē izvedamo preču noietu, nekaitējot tādu pašu kā ievestie kompensācijas produkti vai tiem līdzīgu produktu Kopienas ražotāju būtiskajām interesēm.

Ar Komitejas procedūru nosaka gadījumus, kuros piemērojama iepriekšējā daļa, un nosacījumus tās piemērošanai.

148. pants

Atļauju dod vienīgi:

a) Kopienā reģistrētām personām;

b) ja tiek uzskatīts, ka būs iespējams konstatēt, ka kompensācijas produkti ir iegūti, pārstrādājot pagaidām izvedamās preces.

   Gadījumus, kādos pieļaujami izņēmumi no šās panta daļas, un nosacījumus šādu izņēmumu piemērošanai nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru;

c) ja atļauja izmantot procedūru "izvešana pārstrādei" nenodara nopietnu kaitējumu Kopienas pārstrādātāju būtiskajām interesēm (saimnieciskie nosacījumi).

III. Procedūras norise

149. pants

1. Muitas dienesti nosaka, kādā termiņā kompensācijas produkti atkal ievedami Kopienas muitas teritorijā. Tie var šo termiņu pagarināt, balstoties uz pamatotu atļaujas turētāja lūgumu.

2. Muitas dienesti nosaka pārstrādes ieguves normu vai — vajadzības gadījumā — šādas normas noteikšanas metodi.

150. pants

1. Pilnīgais vai daļējais atbrīvojums no ievedmuitas nodokļa, kas paredzēts 151. panta 1. punktā, piešķirams vienīgi tad, ja kompensācijas produkti tiek deklarēti laišanai brīvā apgrozībā sekojošo personu vārdā vai uzdevumā:

a) atļaujas turētāja vai

▼B

b) jebkuras citas Kopienā reģistrēta personas, ja tā ir saņēmusi atļaujas turētāja piekrišanu un ir izpildīti atļaujas nosacījumi.

2. Pilnīgs vai daļējs atbrīvojums no ievedmuitas nodokļiem, kas paredzēts 151. pantā, nav piešķirams, ja nav izpildīts kāds no nosacījumiem vai pienākumiem sakarā ar procedūru "izvešana pārstrādei", ja vien netiek konstatēts, ka neizpildīšana būtiski neietekmē minētās procedūras pareizu norisi.

151. pants

1. Pilnīgu vai daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem, kas paredzēts 145. pantā, nosaka, atskaitot no ievedmuitas nodokļu summas, kas piemērojama kompensācijas produktiem, kurus laiž brīvā apgrozībā, tādu ievedmuitas nodokļu summu, kas tajā pašā dienā būtu piemērojama pagaidām izvedamām precēm, ja tās ievestu Kopienas muitas teritorijā no valsts, kurā veikta to pārstrāde vai pēdējā pārstrādes darbība.

2. Summu, kas jāatskaita saskaņā ar 1. punktu, aprēķina, pamatojoties uz attiecīgo preču daudzumu un veidu brīdī, kad pieņemta deklarācija par nodošanu procedūrā "izvešana pārstrādei", un uz citiem muitošanas elementiem, kas attiecas uz precēm tajā brīdī, kad pieņemta deklarācija par kompensācijas produktu laišanu brīvā apgrozībā.

Uz laiku izvedamo preču vērtība ir tā, kas šīm precēm aprēķināta, nosakot kompensācijas produktu muitas vērtību saskaņā ar 32. panta 1. punkta b) apakšpunkta (i) nodalījumu, vai, ja vērtību tādā veidā nevar noteikt, — starpība starp kompensācijas produktu muitas vērtību un pārstrādes izmaksām, ko nosaka ar piemērotiem līdzekļiem.

Tomēr,

— aprēķinot atskaitāmo summu, neņem vērā atsevišķus maksājumus, kas noteikti saskaņā ar Komitejas procedūru,

— ja pirms nodošanas procedūrā "izvešana pārstrādei" pagaidām izvedamās preces bijušas laistas brīvā apgrozībā ar pazeminātu likmi sakarā ar to galapatēriņu un kamēr ir spēkā nosacījumi pazeminātās likmes piešķiršanai, atskaitāmajai summai ir jābūt vienādai ar ievedmuitas nodokļu summu, kas faktiski iekasēta, laižot preces brīvā apgrozībā.

3. Ja pagaidām izvedamās preces, laižot tās brīvā apgrozībā, atbilstu pazeminātas muitas nodokļa likmes vai nulles likmes piemērošanai, pamatojoties uz to galapatēriņu, tad jāņem vērā šāda likme, ar nosacījumu, ka ar precēm ir izdarītas darbības, kas atbilst šādam galapatēriņam, valstī, kurā notikušas pārstrādes darbības vai pēdējā pārstrādes darbība.

▼B

4. Ja kompensācijas produkti atbilst tarifa preferenču pasākumam 20. panta 3. punkta d) vai e) apakšpunkta nozīmē un pasākums attiecas uz precēm, kurām ir tā pati tarifa klasifikācija kā uz laiku izvedamām precēm, tad ievedmuitas nodokļa likme, kas jāņem vērā, nosakot atskaitāmo summu atbilstoši 1. punktam, ir vienāda ar to, kas būtu piemērojama, ja uz laiku izvedamās preces atbilstu minētā preferenču pasākuma piemērošanas nosacījumiem.

5. Šis pants netraucē piemērot noteikumus, kas pieņemti vai jāpieņem sakarā ar Kopienas un trešo valstu tirdzniecību, kas paredz atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem atsevišķiem kompensācijas produktiem.

152. pants

1. Ja pārstrādes darbību mērķis ir pagaidām izvedamās preces salabot, tās laiž brīvā apgrozībā ar pilnīgu atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa, ja muitas dienestiem pieņemamā veidā tiek pierādīts, ka preču labošana izdarīta bez atlīdzības vai nu līgumā vai noteikumos paredzēto garantijas saistību dēļ, vai ražošanas defekta dēļ.

2. 1. punktu nepiemēro, ja defekts ņemts vērā, attiecīgās preces pirmo reizi laižot brīvā apgrozībā.

153. pants

Ja pārstrādes darbību mērķis ir salabot pagaidām izvedamās preces un šāda labošana tiek veikta par atlīdzību, tad piešķirams 145. pantā paredzētais daļējais atbrīvojums no ievedmuitas nodokļa, nosakot piemērojamo nodokļu summu pēc kompensācijas produktiem piemērojamiem muitošanas elementiem deklarācijas par šādu produktu laišanu brīvā apgrozībā pieņemšanas brīdī un par muitas vērtību pieņemot summu, kas vienāda ar labošanas izmaksām, ja tās ir vienīgais atļaujas turētāja dotais atlīdzinājums un tās neietekmē nekāda atļaujas turētāja un pārstrādātāja savstarpēja saistība.

▼M3

Atkāpjoties no 151. panta, komitejas procedūru var izmantot, lai noteiktu gadījumus un konkrētos nosacījumus, kuros preces var laist brīvā apgrozībā pēc izvešanas pārstrādei, izmantojot pārstrādes izmaksas par novērtējuma pamatu, lai piemērotu Eiropas Kopienu muitas tarifu.

▼B

IV. Izvešana pārstrādei, izmantojot standarta apmaiņas sistēmu

154. pants

1. Saskaņā ar šās IV iedaļas noteikumiem, kas papildina iepriekšējos, standarta apmaiņas sistēma ļauj kompensācijas produkta vietā izmantot ievestu produktu (turpmāk saukts par "atvietotāju produktu").

2. Muitas dienesti ļauj standarta apmaiņas sistēmu izmantot, ja pārstrādes darbībās ietilpst tādu Kopienas preču labošana, kuras nav pakļautas kopējai lauksaimniecības politikai vai īpašiem pasākumiem attiecībā uz atsevišķām lauksaimniecības ražojumu pārstrādes precēm.

3. Neskarot 159. pantu, noteikumi par kompensācijas produktiem attiecas arī uz atvietotājiem produktiem.

4. Muitas dienesti to noteiktā kārtībā atļauj atvietotājus produktus ievest pirms pagaidām izvedamo preču izvešanas (iepriekšēja ievešana).

Atvietotāju iepriekšējas ievešanas gadījumā ir jādod nodrošinājums, kas sedz ievedmuitas nodokļu summu.

155. pants

1. Atvietotājiem produktiem ir tā pati tarifa klasifikācija un tāda pati tirdznieciskā kvalitāte un tādas pašas tehniskās īpašības kā pagaidām izvedamajām precēm, ja attiecīgā labošana būtu izdarīta pēdējām.

2. Ja pagaidām izvedamās preces pirms izvešanas ir lietotas, arī atvietotājiem produktiem jābūt lietotiem, un tie nevar būt jauni produkti.

Tomēr muitas dienesti var pieļaut izņēmumus no šā noteikuma, ja atvietotājs produkts ir piegādāts bez atlīdzības vai nu saskaņā ar līgumā vai noteikumos paredzētām garantijas saistībām, vai ražošanas defekta dēļ.

156. pants

Standarta apmaiņu atļauj izdarīt vienīgi tad, ja ir iespējams pārbaudīt 155. panta nosacījumu izpildi.

157. pants

1. Iepriekšējas ievešanas gadījumā izvedamās preces ir pagaidām jāizved divu mēnešu laikā pēc dienas, kad muitas dienesti pieņēmuši iesniegto deklarāciju par atvietotāju produktu laišanu brīvā apgrozībā.

▼B

2. Tomēr, ja to pieļauj ārkārtas apstākļi, muitas dienesti var pēc attiecīgās personas lūguma uz piemērotu laiku pagarināt 1. punktā minēto termiņu.

158. pants

Iepriekšējas ievešanas un 151. panta piemērošanas gadījumā atskaitāmo summu aprēķina pēc muitošanas elementiem, kas piemērojami pagaidām izvedamajām precēm dienā, kad pieņemta deklarācija par nodošanu šajā procedūrā.

159. pants

Standarta apmaiņas sakarā nepiemēro 147. panta 2. punktu un 148. panta b) apakšpunktu.

V. Citi noteikumi

160. pants

Izvešanai pārstrādei ietvaros paredzētās procedūras piemēro arī kopējās tirdzniecības politikas ārpustarifa pasākumu īstenošanas vajadzībās.

4. iedaļa

Izvešana

161. pants

1. Izvešanas procedūra ļauj Kopienas preces izvest no Kopienas muitas teritorijas.

Izvedot ir jāpiemēro izvešanas formalitātes, tostarp tirdzniecības politikas pasākumi un — attiecīgajā gadījumā — izvedmuitas nodokļi.

2. Izņemot preces, kas nodotas procedūrai "izvešana pārstrādei" vai tranzīta procedūrai atbilstoši 163. pantam, un neskarot 164. pantu, visas Kopienas preces, kuras paredzēts izvest, ir jānodod izvešanas procedūrā.

3. Preces, kas nosūtītas uz Helgolandi, nav uzskatāmas par izvedumu no Kopienas muitas teritorijas.

4. Saskaņā ar Komitejas procedūru nosaka gadījumus un nosacījumus, kad nav vajadzīga izvešanas deklarācija precēm, ko izved no Kopienas muitas teritorijas.

5. Izvešanas deklarācija iesniedzama muitas iestādē, kas uzrauga vietu, kur ir reģistrēts izvedējs vai kur preces tiek iepakotas vai iekrautas izvešanai. Izņēmumus nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru.

▼B

162. pants

Atlaišana izvešanai tiek piešķirta ar nosacījumu, ka attiecīgās preces tiek izvestas no Kopienas muitas teritorijas tādā pašā stāvoklī kā izvešanas deklarācijas pieņemšanas brīdī.

5. iedaļa

Iekšējais tranzīts

163. pants

1. Iekšējā tranzīta procedūra ļauj 2. un 4. punktā noteiktajā kārtībā Kopienas preces pārvietot no viena Kopienas muitas teritorijas punkta līdz otram pa trešās valsts teritoriju, nemainot to muitas statusu. Šis noteikums neierobežo 91. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanu.

2. 1. punktā minētā pārvietošana var notikt:

a) saskaņā ar Kopienas iekšējā tranzīta procedūru, ja šāda iespēja ir paredzēta starptautiskā nolīgumā;

b) saskaņā ar TIR karneti (TIR Konvencija);

c) izmantojot ATA karneti ►**M1** ——————— ◄ kā tranzīta dokumentu;

d) saskaņā ar Reinas Manifestu (pārskatītās Konvencijas par kuģošanu Reinā 9. pants);

e) izmantojot veidlapu 302, ko paredz Ziemeļatlantijas Līguma Valstu Konvencija par to karaspēka vienību tiesisko statusu, kas parakstīta 1951. gada 19. jūnijā Londonā, vai

f) pa pastu (ieskaitot pakas).

3. Gadījumos, kas minēti 2. punkta a) apakšpunktā, *mutatis mutandis* piemēro 92., 94., 95., 96. un 97. pantu.

4. Gadījumos, kas minēti 2. punkta b)–f) apakšpunktā, preces saglabā savu muitas statusu vienīgi tad, ja tas ir noteikts saskaņā ar nosacījumiem un kārtību, kas paredzēta noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar Komitejas procedūru.

164. pants

Noteikumus, pēc kuriem Kopienas preces var bez muitas procedūras piemērošanas pārvietot no viena punkta uz otru Kopienas muitas teritorijā un uz laiku ārpus šās teritorijas, nemainot to muitas statusu, nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru.

▼B

165. pants

Iekšējo Kopienas tranzīta procedūru piemēro arī tad, ja Kopienas noteikumos paredzēta īpaša kārtība tās piemērošanai.

3. NODAĻA

CITI PREČU MUITOŠANAS UN IZMANTOŠANAS REŽĪMA VEIDI

1. iedaļa

Brīvās zonas un brīvās noliktavas

A. **Vispārīgie noteikumi**

166. pants

Brīvās zonas un brīvās noliktavas ir Kopienas muitas teritorijas daļas vai telpas, kas atrodas šajā teritorijā un ir norobežotas no pārējās teritorijas, kur:

a) ievedmuitas nodokļu un tirdzniecības politikas pasākumu piemērošanas vajadzībām Kopienas preces tiek uzskatītas par ārpus Kopienas muitas teritorijas esošām, ja tās nav laistas brīvā apgrozībā vai nodotas citā muitas procedūrā, vai netiek izmantotas vai patērētas tādā veidā, kas nav paredzēts muitas noteikumos;

b) Kopienas preces, par kurām ir pieņemti attiecīgi Kopienas noteikumi īpašās jomās, atbilst preču izvešanas gadījumos parasti piemērojamiem pasākumiem tādēļ, ka tās novietotas brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā.

167. pants

1. Dalībvalstis var Kopienas muitas teritorijas daļas norādīt kā brīvās zonas vai atļaut ierīkot brīvās noliktavas.

2. Dalībvalsts nosaka katras zonas aizņemto teritoriju. Telpas, kas tiek norādītas kā brīvās noliktavas, ir jāapstiprina dalībvalstīm.

▼M3

3. Brīvās zonas, izņemot tās, kas norādītas saskaņā ar 168.a pantu, norobežo. Dalībvalstis norāda katras brīvās zonas vai brīvās muitas noliktavas caurlaides punktus.

▼B

4. Jebkādu ēku celtniecība brīvajā zonā ir iepriekš jāsaskaņo ar muitas dienestiem.

▼B

168. pants

▼M3

1. Brīvo zonu robežas un caurlaides punktus, ja vien tās nav saskaņā ar 168.a pantu norādītās brīvās zonas, un brīvo muitas noliktavu robežas un caurlaides punktus uzrauga muitas dienesti.

▼B

2. Personas un transporta līdzekļi, kas iekļūst brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā vai izkļūst no tās, var tikt pakļauti muitas pārbaudei.

3. Iekļūšanu brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā var liegt personām, kuras nesniedz visas nepieciešamās garantijas šajā Kodeksā paredzēto noteikumu ievērošanai.

4. Muitas dienesti var pārbaudīt brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā ievedamās, no tās izvedamās vai tajā esošās preces. Lai nodrošinātu šādu pārbaužu veikšanu, muitas dienestu šim nolūkam ieceltai personai ir jāiesniedz šiem dienestiem vai jāpatur to rīcībā pārvadājuma dokumenta kopija, kas pavada preces, tās ievedot vai izvedot. Gadījumos, kad tiek pieprasītas šādas pārbaudes, preces ir jānodod muitas dienestu rīcībā.

▼M3

168.a pants

1. Muitas dienesti var norādīt brīvās zonas, kurās veic muitas pārbaudes un formalitātes un kurās piemēro noteikumus attiecībā uz muitas parādu saskaņā ar preču glabāšanas muitas noliktavā prasībām.

Tā norādītajām brīvajām zonām nepiemēro 170., 176. un 180. pantu.

2. Atsauces uz brīvajām zonām 37., 38. un 205. pantā nepiemēro 1. punktā minētajām brīvajām zonām.

▼B

B. **Preču novietošana brīvajās zonās vai brīvajās noliktavās**

169. pants

Brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā var novietot gan Kopienas preces, gan ārpuskopienas preces.

Tomēr muitas dienesti var prasīt, lai bīstamas preces vai preces, kas var sabojāt citas preces, vai preces, kurām citu iemeslu dēļ glabājamas īpašās vietās, tiktu novietotas īpaši iekārtotās telpās.

▼B

170. pants

1. Neskarot 168. panta 4. punktu, preces, ko ieved brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā, nav jāuzrāda muitas dienestiem, un par tām nav jāiesniedz muitas deklarācija.

▼M4

2. Preces uzrāda muitas dienestiem un izpilda tām paredzētās muitas formalitātes, ja:

a) tām ir bijusi piemērota kāda muitas procedūrā, ko noslēdz, kad preces nonāk brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā; tomēr, ja attiecīgā muitas procedūra ļauj atbrīvot no pienākuma uzrādīt preces, tās nav jāuzrāda;

b) tās bijušas novietotas brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā saskaņā ar lēmumu atmaksāt vai atlaist ievedmuitas nodokļus;

c) tās atbilst prasībām, lai veiktu 166. panta b) apakšpunktā minētos pasākumus; vai

d) tās nonāk brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā tieši no teritorijas ārpus Kopienas muitas teritorijas.

▼B

3. Muitas dienesti var prasīt, lai par precēm, kam piemērojami izvedmuitas nodokļi vai citi izvešanas noteikumi, tiktu paziņots muitas struktūrvienībai.

4. Pēc attiecīgās puses lūguma dienesti izdod sertifikātu par brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā novietoto preču Kopienas vai ārpuskopienas preču statusu.

C. **Brīvo zonu un brīvo noliktavu darbība**

171. pants

1. Brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā preces var būt neierobežotu laiku.

2. Saskaņā ar Komitejas procedūru var nolikt īpašus termiņus atsevišķām 166. panta b) apakšpunktā minētajām precēm, uz kurām attiecas kopējā lauksaimniecības politika.

172. pants

1. Brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā saskaņā ar šā Kodeksa nosacījumiem atļaujama jebkura rūpnieciska, tirdznieciska vai pakalpojumu darbība. Par šādu darbību veikšanu iepriekš jāpaziņo muitas dienestiem.

2. Muitas dienesti drīkst 1. punktā minētajām darbībām noteikt atsevišķus aizliegumus vai ierobežojumus, ņemot vērā attiecīgo preču raksturu vai muitas uzraudzības prasības.

▼B

3. Muitas dienesti var aizliegt personām, kuras neiesniedz nepieciešamās garantijas, ka tiks ievērotas šajā Kodeksā noteiktie noteikumi, veikt darbības brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā.

173. pants

Brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā novietotās ārpuskopienas preces, kamēr tās ir brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā:

a) var laist brīvā apgrozībā saskaņā ar 178. pantā un attiecīgajai procedūrai noteikto kārtību;

b) bez atļaujas saņemšanas tām var piemērot parastos apkopšanas veidus, kas minēti 109. panta 1. punktā;

c) var nodot procedūrā "ievešana pārstrādei" saskaņā ar tās nosacījumiem.

Bet pārstrādes darbības Hamburgas vecās brīvostas teritorijā, Kanāriju salu, Azoru, Madeiras un aizjūras departamentu brīvajās zonās nav pakļautas ekonomiskajiem nosacījumiem.

Taču, attiecībā uz Hamburgas veco brīvostu, ja šā izņēmuma rezultātā tiek aizskarti konkurences nosacījumi kādā īpašā Kopienas saimniecības nozarē, Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu lemj par ekonomisko nosacījumu piemērošanu attiecīgai saimnieciskai darbībai Hamburgas vecās brīvostas teritorijā;

d) var nodot procedūrā pārstrādei muitas kontrolē saskaņā ar tās nosacījumiem;

e) var nodot pagaidu ievešanas procedūrā saskaņā ar tās nosacījumiem;

f) no tām var atteikties saskaņā ar 182. pantu;

g) var iznīcināt, ja attiecīgā persona sniedz muitas dienestiem visu informāciju, ko tās uzskata par nepieciešamu.

Ja preces ir nodotas kādā no c), d) vai e) apakšpunktā minētajām procedūrām, dalībvalstis var pielāgot noteiktos kontroles pasākumus, cik ir nepieciešams, ņemot vērā brīvo zonu vai brīvo noliktavu procedūras darbības un muitas uzraudzības nosacījumus.

174. pants

166. panta b) apakšpunktā minētajām Kopienas precēm, kuras ir pakļautas kopējai lauksaimniecības politikai, izdara tikai tādu apkopšanu, kas īpaši paredzēta šādām precēm saskaņā ar 109. panta 2. punktu. Šādu apkopšanu drīkst veikt bez atļaujas.

▼B

175. pants

1. Gadījumos, kad nepiemēro 173. un 174. pantu, 166. panta b) apakšpunktā minētās ārpuskopienas un Kopienas preces nedrīkst patērēt vai izmantot brīvajās zonās vai brīvajās noliktavās.

2. Neskarot noteikumus, kas piemērojami krājumiem vai glabātavām, ja attiecīgajā procedūrā tas paredzēts, 1. punkts neliedz izmantot vai patērēt preces, kuru laišana brīvā apgrozībā vai pagaidu ievešana neprasītu ievedmuitas nodokļu vai kopējās lauksaimniecības politikas vai tirdzniecības politikas pasākumu piemērošanu. Šādā gadījumā netiek prasīta deklarācija par laišanu brīvā apgrozībā vai pagaidu ievešanu.

Deklarāciju tomēr pieprasa, ja šādas preces ieskaitāmas kvotās vai limitos.

176. pants

1. Visām personām, kuru darbībā ietilpst brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā esošu preču glabāšana, apstrāde vai pārstrāde, pārdošana vai pirkšana, ir muitas dienestu noteiktā veidā jāveic preču krājumu uzskaite. Preces ņem uzskaitē, tiklīdz tās ievestas šādas personas telpās. Krājumu uzskaitei ir jānodrošina muitas dienestiem iespēja preces identificēt un jāreģistrē preču pārvietojumi.

▼M4

2. Ja preces pārkrauj brīvajā zonā, dokumentiem par šīm darbībām ir jābūt muitas dienestu rīcībā. Īslaicīgu preču glabāšanu sakarā ar pārkraušanu uzskata par tādas darbības sastāvdaļu.

Par precēm, kas nonāk brīvajā zonā tieši no teritorijas ārpus Kopienas muitas teritorijas vai ko izved no brīvās zonas, tieši atstājot Kopienas muitas teritoriju, iesniedz kopsavilkuma deklarāciju attiecīgi saskaņā ar 36.a līdz 36.c pantu vai 182.a līdz 182.d pantu.

▼B

D. **Preču aizvešana no brīvajām zonām vai brīvajām noliktavām**

177. pants

Neskarot īpašos noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar tiesību aktiem muitas jomā, kas regulē īpašas jomas, preces, ko aizved no brīvās zonas vai brīvās noliktavas, var:

— izvest vai atkal izvest no Kopienas muitas teritorijas, vai

— ievest citā Kopienas muitas teritorijas daļā.

▼B

III sadaļas noteikumi, izņemot 48.–53. pantu attiecībā uz Kopienas precēm, piemērojami precēm, kuras tiek ievestas citās šās teritorijas daļās, izņemot gadījumu, kad preces tiek aizvestas no šās zonas pa jūru vai pa gaisu, nenododot tās tranzīta vai citā muitas procedūrā.

178. pants

1. Ja attiecībā uz ārpuskopienas precēm rodas muitas parāds un šādu preču muitas vērtības pamatā ir cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama, kurā ietilpst glabāšanas izmaksas un preču saglabāšanas izmaksas, tām atrodoties brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā, tad šādas izmaksas nav iekļaujamas muitas vērtībā, ja tās tiek uzrādītas atsevišķi no cenas, kas faktiski samaksāta vai maksājama par precēm.

2. Ja minētajām precēm brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā ir izdarīta kāda no parastajām apkopšanas darbībām 109. panta 1. punkta nozīmē, tad preču raksturs, muitas vērtība un daudzums, kas jāņem vērā, nosakot ievedmuitas nodokļu summu, pēc deklarētāja lūguma un ar nosacījumu, ka apkopšanai bijusi saņemta atļauja saskaņā ar minētā panta 3. punktu, pielīdzināmi tiem, kas būtu ņemti vērā attiecībā uz šīm precēm 214. pantā minētajā brīdī, ja precēm nebūtu izdarīta šāda apkopšana. Izņēmumus no šī noteikuma var noteikt saskaņā ar Komitejas procedūru.

179. pants

1. 166. panta b) apakšpunktā minētās Kopienas preces, kuras ir pakļautas kopējai lauksaimniecības politikai un tiek novietotas brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā, nodod tādā muitošanas vai izmantošanas režīmā, kāds tām paredzēts noteikumos, pēc kuriem tām var piemērot pasākumus, kādus parasti piemēro šādu preču izvešanai, ja tās novieto brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā.

2. Ja šādas preces tiek ievestas atpakaļ citā Kopienas muitas teritorijas daļā vai saskaņā ar 1. punktu nav iesniegts pieteikums par to muitošanas vai izmantošanas režīmu 171. panta 2. punkta noteiktajā termiņā, muitas dienesti veic pasākumus saskaņā ar attiecīgajiem likumiem, kas regulē īpašas jomas, kuras attiecas uz attiecīgās procedūras noteikumu neizpildīšanu.

180. pants

1. Ja preces tiek ievestas vai ievestas atpakaļ citā Kopienas muitas teritorijas daļā, vai nodotas kādā muitas procedūrā, 170. panta 4. punktā minēto sertifikātu var izmantot šādu preču Kopienas vai ārpuskopienas statusa pierādīšanai.

2. Ja nav sertifikāta vai citāda pierādījuma, kas liecinātu, ka precēm ir Kopienas statuss vai ārpuskopienas statuss, tad preces uzskatāmas par:

▼B

— Kopienas precēm nolūkā piemērot izvedmuitas nodokļus un izvešanas licences vai izvešanas pasākumus, kas noteikti saskaņā ar tirdzniecības politiku,

— ārpuskopienas precēm visos pārējos gadījumos.

▼M4

181. pants

Muitas dienesti pārliecinās, ka ir ievēroti noteikumi, kas reglamentē eksportu, izvešanu pārstrādei, atkalizvešanu, neuzlikšanas procedūras vai iekšējā tranzīta procedūru, kā arī V sadaļas noteikumi, ja preces atstāj Kopienas muitas teritoriju no brīvās zonas vai brīvās noliktavas.

▼B

2. iedaļa

Atkalizvešana, iznīcināšana un atteikšanās

182. pants

1. Ārpuskopienas preces:

— var atkal izvest no Kopienas muitas teritorijas,

— var iznīcināt,

— no tām var atteikties par labu valsts kasei, ja šādu kārtību paredz attiecīgās valsts likumi.

2. Atkalizvešana, vajadzības gadījumos, ietver preču izvešanai paredzēto formalitāšu piemērošanu, ieskaitot tirdzniecības politikas pasākumus.

Gadījumus, kad ārpuskopienas precēm var piemērot neuzlikšanas režīmu, lai uz tām neattiecinātu tirdzniecības politikas pasākumus sakarā ar izvešanu, var noteikt saskaņā ar Komitejas procedūru.

►M1 3. Izņemot gadījumus, kas noteikti saskaņā ar komitejas procedūru, uz ►M4 ———— ◄ iznīcināšanu attiecas iepriekšējs muitas dienestu paziņojums. ◄ Muitas dienesti aizliedz atkalizvešanu gadījumos, konosaka 2. punkta pirmajā daļā minētās formalitātes vai pasākumi.Ja paredzēts atkal izvest preces, kas nodotas kādā muitas procedūrāar ekonomisku nozīmi, atrazdamās Kopienas muitas teritorijā,tad jāiesniedz muitas deklarācija 59.–78. panta nozīmē.Šajos gadījumos piemēro 161. panta 4. un 5. punktu.

Atteikšanos īsteno saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

4. Iznīcināšana vai atteikšanās nedrīkst radīt nekādus zaudējumus valstij.

5. Jebkādi atkritumi vai lūžņi, kas radušies iznīcināšanas rezultātā, nododami ārpuskopienas preču muitošanas vai izmantošanas režīmā.

Tiem ir jāpaliek muitas uzraudzībā līdz 37. panta 2. punktā noteiktajam brīdim.

▼B

V SADAĻA

PRECES, KAS ATSTĀJ KOPIENAS MUITAS TERITORIJU

▼M4

182.a pants

1. Par precēm, kas atstāj Kopienas muitas teritoriju, izņemot preces, kuras pārvadā transportlīdzekļi, kas tikai šķērso muitas teritorijas teritoriālos ūdeņus vai gaisa telpu, tajā teritorijā neapstājoties, jābūt noformētai vai nu muitas deklarācijai, vai arī, ja muitas deklarācija nav vajadzīga, kopsavilkuma deklarācijai.

2. Ar komitejas procedūru nosaka:

— termiņu, kurā muitas deklarāciju vai kopsavilkuma deklarāciju iesniedz eksporta muitas iestādē, pirms preces izved no Kopienas muitas teritorijas,

— kārtību, kādā var atkāpties no pirmajā ievilkumā minētā termiņa vai mainīt to,

— nosacījumus, kas jāievēro, lai varētu atkāpties no prasības sniegt kopsavilkuma deklarāciju vai to prasību pielāgot; un

— gadījumus un attiecīgos nosacījumus, kad precēm, ko izved no Kopienas muitas teritorijas, nav vajadzīga ne muitas deklarācija, ne kopsavilkuma deklarācija,

atkarībā no īpašiem apstākļiem un konkrētiem preču pārvadāšanas, transporta vai komersantu veidiem, vai arī gadījumos, kad starptautiski nolīgumi paredz īpašus drošības pasākumus.

182.b pants

1. Ja precēm, kas atstāj Kopienas muitas teritoriju, ir piemērots muitošanas vai izmantošanas režīms, kam saskaņā ar muitas noteikumiem ir vajadzīga muitas deklarācija, šo muitas deklarāciju iesniedz eksporta muitas iestādē, pirms preces izved no Kopienas muitas teritorijas.

2. Ja eksporta muitas iestāde nav izvešanas muitas iestāde, eksporta muitas iestāde izvešanas muitas iestādei uzreiz dara zināmus vai elektroniski pieejamus vajadzīgos datus.

3. Muitas deklarācijā ir vismaz tā informācija, kurai jābūt 182.d panta 1. punktā minētajā kopsavilkuma deklarācijā.

4. Ja muitas deklarāciju iesniedz citādi, nevis izmantojot datu apstrādes paņēmienus, muitas dienesti uz datiem attiecina tādu pašu riska pārvaldības līmeni, kāds piemērojams deklarācijām, kas iesniegtas, izmantojot datu apstrādes paņēmienus.

▼M4

182.c pants

1. Ja precēm, kas atstāj Kopienas muitas teritoriju, nav piemērots muitošanas vai izmantošanas režīms, kam saskaņā ar muitas noteikumiem ir vajadzīga muitas deklarācija, izvešanas muitas iestādē iesniedz kopsavilkuma deklarāciju, pirms preces izved no Kopienas muitas teritorijas.

2. Muitas dienesti var ļaut kopsavilkuma deklarāciju iesniegt citā muitas iestādē, ja šī iestāde izvešanas muitas iestādei uzreiz dara zināmus vai elektroniski pieejamus vajadzīgos datus.

3. Muitas dienesti var ļaut, ka kopsavilkuma deklarāciju iesniegšanu aizstāj ar paziņojuma iesniegšanu un piekļuvi kopsavilkuma deklarācijas datiem komersanta elektroniskā sistēmā.

182.d pants

1. Komitejas procedūru izmanto, lai izstrādātu vispārēju kopsavilkuma deklarācijas datu kopumu un formātu, kurā būtu ziņas, kas vajadzīgas riska analīzei un pareizai muitas kontroles piemērošanai, galvenokārt drošībai un drošumam, vajadzības gadījumā izmantojot starptautiskus standartus un komercpraksi.

2. Kopsavilkuma deklarāciju sastāda, izmantojot datu apstrādes paņēmienus. Var izmantot tirdzniecības, ostu vai transporta dokumentus, ja tajos ir vajadzīgās ziņas.

Izņēmuma gadījumos muitas dienesti var pieņemt kopsavilkuma deklarācijas papīra formā ar nosacījumu, ka tie nodrošina tādu pašu riska pārvaldības līmeni, kāds piemērojams kopsavilkuma deklarācijām, kas iesniegtas, izmantojot datu apstrādes paņēmienus.

3. Kopsavilkuma deklarāciju iesniedz:

a) persona, kas izved preces vai uzņemas atbildību par preču pārvadāšanu, tās izvedot no Kopienas muitas teritorijas; vai

b) jebkura persona, kas spēj uzrādīt attiecīgās preces vai likt tās uzrādīt kompetentajam muitas dienestam; vai

c) šā punkta a) vai b) apakšpunktā minētās personas pārstāvis.

4. Personai, kas minēta 3. punktā, pēc viņas lūguma ir tiesības grozīt vienu vai vairākus datus kopsavilkuma deklarācijā pēc tās iesniegšanas. Tomēr nekādi grozījumi nav iespējami pēc tam, kad muitas dienesti:

a) ir informējuši personu, kas iesniegusi kopsavilkuma deklarāciju, ka tie grib pārbaudīt preces; vai

b) ir konstatējuši, ka attiecīgie dati nav patiesi; vai

c) ir ļāvuši preces noņemt no muitas kontroles.

▼B

183. pants

Preces, kas atstāj Kopienas muitas teritoriju, ir pakļautas muitas uzraudzībai. Tās var pakļaut muitas dienestu pārbaudei saskaņā ar spēkā esošiem noteikumiem. Attiecīgos gadījumos tām ir minētā teritorija jāatstāj pa muitas dienestu noteiktu maršrutu un šo dienestu noteiktā kārtībā.

VI SADAĻA

PRIEKŠROCĪBAS

1. NODAĻA

ATBRĪVOJUMI NO MUITAS NODOKĻA

184. pants

Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu nosaka gadījumus, kādos īpašu apstākļu dēļ no ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa atbrīvojamas preces, kas tiek laistas brīvā apgrozībā vai izvestas.

2. NODAĻA

ATPAKAĻ ATVESTĀS PRECES

185. pants

1. Kopienas preces, kas pēc izvešanas no Kopienas muitas teritorijas tiek šajā teritorijā atvestas atpakaļ un laistas brīvā apgrozībā triju gadu laikā, pēc attiecīgās personas lūguma atbrīvojamas no ievedmuitas nodokļiem.

Tomēr,

— triju gadu termiņu var pagarināt, ņemot vērā īpašus apstākļus,

— ja pirms izvešanas no Kopienas muitas teritorijas atpakaļ ievestās preces ir bijušas laistas brīvā apgrozībā ar pazeminātu ievedmuitas nodokļa likmi vai nulles likmi izmantošanai īpašam nolūkam, atbrīvojumu no muitas nodokļa saskaņā ar 1. punktu piešķir vienīgi tad, ja tās paredzēts atkal ievest tādā pašā nolūkā.

Ja attiecīgo preču ievešanas nolūks vairs nav tas pats, tām piemērojamo maksājamo ievedmuitas nodokļu summu samazina par summu, kas maksāta par precēm, tās pirmoreiz laižot brīvā apgrozībā. Ja pēdējā summa pārsniedz to, kas maksājama, atpakaļ atvestās preces laižot brīvā apgrozībā, nekāda kompensācija nav piešķirama.

▼B

2. Atbrīvojums no ievedmuitas nodokļiem saskaņā ar 1. punktu netiek piešķirts šādām precēm:

a) kas izvestas no Kopienas muitas teritorijas procedūrā "izvešana pārstrādei", ja vien tās nav palikušas tādā pašā stāvoklī, kādā izvestas;

b) kuras bijušas pakļautas kādam Kopienas pasākumam, kurā ietilpst to izvešana uz trešām valstīm. Apstākļus un nosacījumus, kādos no minētās prasības var atteikties, nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru.

186. pants

Atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem, kas paredzēts 185. pantā, piešķir vienīgi tad, ja preces tiek atkal ievestas tādā stāvokli, kādā tās izvestas. Apstākļus un nosacījumus, kādos no minētās prasības var atteikties, nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru.

187. pants

185. un 186. pantu *mutatis mutandis* piemēro kompensācijas produktiem, kas sākotnēji izvesti vai atkal izvesti pēc procedūras "ievešana pārstrādei".

Pēc likuma maksājamo ievedmuitas nodokļu summu nosaka, pamatojoties uz noteikumiem, kas piemērojami procedūrā "ievešana pārstrādei", uzskatot atkalizvešanas dienu par dienu, kad preces laistas brīvā apgrozībā.

3. NODAĻA

JŪRAS ZVEJAS PRODUKTI UN CITI NO JŪRAS IZCELTI PRODUKTI

188. pants

Neskarot 23. panta 1. punkta f) apakšpunktu, laižot brīvā apgrozībā, no ievedmuitas nodokļiem atbrīvojami šādi produkti:

a) jūras zvejas produkti un citi produkti, ko trešas valsts teritoriālajos ūdeņos no jūras izcēluši kādā dalībvalstī reģistrēti vai uzskaitē esoši un ar tās karogu peldoši kuģi;

b) produkti, kas iegūti no a) apakšpunktā minētiem produktiem pārstrādes kuģos, kuri atbilst minētā apakšpunkta nosacījumiem.

▼B

VII SADAĻA

MUITAS PARĀDS

1. NODAĻA

MUITAS PARĀDA NODROŠINĀJUMS

189. pants

1. Ja saskaņā ar muitas noteikumiem muitas dienesti pieprasa dot nodrošinājumu muitas parāda samaksai, šādu nodrošinājumu sagādā persona, kas ir vai var kļūt atbildīga par šādu parādu.

2. Attiecībā uz vienu muitas parādu muitas dienesti drīkst pieprasīt tikai vienu nodrošinājumu.

Ja nodrošinājums tiek dots atbilstīgi muitas procedūrai, kuru konkrētām precēm var izmantot vairākās dalībvalstīs, šis nodrošinājums saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar Komitejas procedūru, ir spēkā attiecīgajās dalībvalstīs.

3. Muitas dienesti var atļaut, ka nodrošinājumu dod cita persona, nevis tā, no kuras nodrošinājums tiek prasīts.

4. Ja persona, kurai radies vai var rasties muitas parāds, ir valsts varas iestāde, nodrošinājums nav jāpieprasa.

5. Muitas dienesti var atcelt prasību par nodrošinājuma iesniegšanu, ja nodrošināmā summa nepārsniedz ECU 500.

190. pants

1. Ja muitas noteikumos paredzēts, ka nodrošinājuma iesniegšana nav obligāta, šādu nodrošinājumu pēc sava ieskata pieprasa muitas dienesti, ja tiem nav pārliecības, ka muitas parāds, kas radies vai var rasties, tiks samaksāts noteiktajā termiņā.

Ja iepriekšējā daļā minētais nodrošinājums netiek prasīts, muitas dienesti tomēr var likt personai, kas minēta 189. panta 1. punktā, apņemties izpildīt pienākumus, kas tai pēc likuma ir jāizpilda.

2. 1. punkta pirmajā daļā minēto nodrošinājumu pieprasa:

— kad tiek piemēroti noteikumi, kas paredz dot šādu nodrošinājumu,

— jebkurā vēlākā brīdī, kad muitas dienesti konstatē, ka nav pārliecības, ka muitas parāds, kas ir radies vai var rasties, tiks samaksāts noteiktajā termiņā.

▼B

191. pants

Pēc 189. panta 1. vai 3. punktā minētās personas lūguma muitas dienesti atļauj dot vispārēju nodrošinājumu divām vai vairākām darbībām, kuru veikšanā ir radies vai var rasties muitas parāds.

192. pants

▼M2

1. Ja tiesību akti muitas jomā paredz, ka obligāti ir vajadzīgs galvojums, tad atbilstīgi īpašiem noteikumiem, kas tranzītam noteikti saskaņā ar komitejas procedūru, muitas dienesti nosaka šāda galvojuma summu līmenī, kas ir vienāds ar:

▼B

— precīzu attiecīgā muitas parāda vai parādu summu, ja šādu summu iespējams droši noteikt nodrošinājuma pieprasīšanas laikā,

— citos gadījumos — ar maksimālo muitas parāda vai parādu summu, kas pēc muitas dienestu novērtējuma ir radusies vai var rasties.

Ja muitas parādu segšanai, kuru apjoms laikā mainās, tiek dots vispārējs nodrošinājums, tad šāda nodrošinājuma summu nosaka līmenī, kāds ir pietiekams attiecīgo muitas parādu segšanai jebkurā laikā.

2. Ja tiesību aktos muitas jomā paredzēts, ka nodrošinājums nav obligāts, un nodrošinājumu pieprasa muitas dienesti, tad nodrošinājuma summu šie dienesti nosaka tā, lai nepārsniegtu 1. punktā noteikto apmēru.

3. Apstākļus un nosacījumus, kādos var paredzēt vienotas likmes nodrošinājuma iemaksu, nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru.

193. pants

Nodrošinājumu var dot:

— vai nu ar skaidras naudas iemaksu,

— vai ar galvojumu.

194. pants

1. Skaidras naudas iemaksa izdarāma tās dalībvalsts valūtā, kurā ir pieprasīts nodrošinājums.

Par līdzvērtīgu skaidras naudas iemaksai uzskata:

— iesniegtu čeku, par kura samaksu muitas dienestiem pieņemamā veidā galvo iestāde, kuras vārdā tas izrakstīts,

— jebkura cita šo dienestu atzīta maksāšanas līdzekļa iesniegšanu.

▼B

2. Nodrošinājums skaidras naudas iemaksas vai tai līdzvērtīga maksājuma veidā dodams saskaņā ar tajā dalībvalstī spēkā esošajiem noteikumiem, kurā nodrošinājumus tiek pieprasīts.

195. pants

Galvinieks rakstveidā uzņemas saistību solidāri ar parādnieku un atsevišķi samaksāt nodrošināto maksājamo muitas parāda summu.

Galviniekam ir jābūt Kopienā reģistrētai un dalībvalsts muitas dienestu apstiprinātai trešai personai.

Muitas dienesti var atteikties apstiprināt galvinieku vai ierosināto nodrošinājuma veidu, ja tiem nav pārliecības, ka tiks nodrošināta muitas parāda samaksa noliktajā laikā.

196. pants

Persona, no kuras prasa nodrošinājumu, var brīvi izvēlēties nodrošinājuma veidu saskaņā ar 193. pantu.

Tomēr muitas dienesti var atteikties pieņemt nodrošinājumu piedāvātajā veidā, ja tas nav saderīgs ar attiecīgās muitas procedūras pareizu darbību. Tas pats attiecas uz piedāvāto nodrošinājumu. Muitas dienesti var prasīt, lai izraudzītais nodrošinājuma veids noteiktu laiku nemainītos.

197. pants

1. Ja noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar Komitejas procedūru, tā ir paredzēts, muitas dienesti var pieņemt nodrošinājumu citos veidos, nekā 193. pantā nav minētais, ja tas nodrošina līdzvērtīgu nodrošinājumu muitas parāda samaksai.

Muitas dienesti noraida parādnieka piedāvāto nodrošinājumu, ja neuzskata, ka šāds nodrošinājums nodrošina muitas parāda samaksu.

2. Ievērojot 1. punkta otrajā daļā minēto atrunu, muitas dienesti var pieņemt skaidras naudas iemaksu neatkarīgi no 194. panta 1. punktā minēto nosacījumu izpildes.

198. pants

Ja muitas dienesti konstatē, ka iemaksātais nodrošinājums nenodrošina vai vairs nav pārliecības, ka tas nodrošina, vai tas nav pietiekams, lai nodrošinātu muitas parāda samaksu noteiktajā termiņā, tās liek 189. panta 1. punktā minētajai personai pēc sava ieskata sagādāt papildu nodrošinājumu vai nomainīt sākotnējo nodrošinājumu ar jaunu nodrošinājumu.

▼B

199. pants

1. Nodrošinājums summa nav atlaižams, iekams nav dzēsts vai vairs nevar rasties muitas parāds, par kuru tas dots. Nodrošinājums uzreiz atlaižams, tiklīdz muitas parāds dzēsts vai nevar vairs rasties.

2. Tiklīdz muitas parāds ir daļēji dzēsts vai var rasties tikai attiecībā uz daļu no nodrošinātās summas, nodrošinājuma daļa pēc attiecīgās personas lūguma atlaižama, izņemot gadījumus, kad attiecīgā summa neattaisno šādu rīcību.

200. pants

Vajadzības gadījumā saskaņā ar Komitejas procedūru nosaka izņēmumus no šās nodaļas noteikumiem, lai ņemtu vērā starptautiskas konvencijas.

2. NODAĻA

MUITAS PARĀDA RAŠANĀS

201. pants

1. Ievedmuitas parāds rodas:

a) laižot brīvā apgrozībā ar ievedmuitas nodokli apliekamās preces, vai

b) nododot šādas preces pagaidu ievešanas procedūrā ar daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa.

2. Muitas parāds rodas attiecīgās muitas deklarācijas pieņemšanas brīdī.

3. Parādnieks ir deklarētājs. Netiešas pārstāvības gadījumā parādnieks ir arī persona, kuras uzdevumā ir aizpildīta muitas deklarācija.

Ja muitas deklarācija attiecībā uz vienu no 1. punktā minētajām procedūrām sastādīta, pamatojoties uz informāciju, kas veicinājusi pilnīgu vai daļēju likumā noteikto muitas nodokļu neiekasēšanu, personas, kuras sniegušas deklarācijas sastādīšanai vajadzīgo informāciju un zinājušas, vai kurām būtu bijis jāzina, ka šāda informācija ir nepatiesa, var arī tikt uzskatītas par parādniekiem saskaņā ar spēkā esošajiem attiecīgās valsts noteikumiem.

202. pants

1. Ievedmuitas parāds rodas:

a) pretlikumīgi Kopienas muitas teritorijā ievedot ar ievedmuitas nodokli apliekamās preces vai

b) šādas preces pretlikumīgi ievedot citā šās teritorijas daļā no brīvās zonas vai brīvās noliktavas.

Šajā pantā "pretlikumīga ievešana" nozīmē jebkādu ievešanu, pārkāpjot 38.–41. pantu un 177. panta otro ievilkumu.

▼B

2. Muitas parāds rodas brīdī, kad preces tiek pretlikumīgi ievestas.

3. Parādnieks ir:

— jebkura persona, kas pretlikumīgi ievedusi šādas preces,

— jebkura persona, kas piedalījusies preču pretlikumīgā ievešanā un apzinājusies, vai kurai būtu bijis jāapzinās, ka šāda ievešana ir pretlikumīga, un

— ikviena persona, kas ieguvusi vai turējusi attiecīgās preces un apzinājusies, vai kurai preču saņemšanas vai iegūšanas brīdī būtu bijis jāapzinās, ka tās ievestas pretlikumīgi.

203. pants

1. Ievedmuitas parāds rodas:

— nelikumīgi izņemot no muitas uzraudzības ar ievedmuitas nodokli apliekamās preces.

2. Muitas parāds rodas brīdī, kad preces tiek izņemtas no muitas uzraudzības.

3. Parādnieki ir:

— persona, kas izņēmusi preces no muitas uzraudzības,

— jebkura persona, kas piedalījusies šādā izņemšanā vai apzinājusies, vai kurai būtu bijis jāapzinās, ka preces tikušas izņemtas no muitas uzraudzības,

— jebkura persona, kas ieguvusi vai valdījusi attiecīgās preces un preču iegūšanas vai saņemšanas brīdī apzinājusies, vai kurai būtu bijis jāapzinās, ka tās izņemtas no muitas uzraudzības, un

— attiecīgā gadījumā — persona, kam jāizpilda pienākumi, ko uzliek preču pagaidu glabāšana vai tās muitas procedūras piemērošana, kurā preces nodotas.

204. pants

1. Ievedmuitas parāds rodas:

a) neizpildot kādu no pienākumiem, ko uzliek ievedmuitas nodoklim pakļaujamo preču pagaidu glabāšana vai tās muitas procedūras izmantošanu, kurā tās nodotas, vai,

b) neievērojot kādu nosacījumu preču nodošanai šajā muitas procedūrā, vai pazeminātas ievedmuitas nodokļa likmes vai nulles likmes piemērošanai precēm sakarā ar to galapatēriņu,

gadījumos, kas nav minēti 203. pantā, ja vien netiek konstatēts, ka neizpildīšana nav būtiski iespaidojusi attiecīgās pagaidu glabāšanas vai muitas procedūras pareizu norisi.

▼B

2. Muitas parāds rodas vai nu brīdī, kad pienākums, kura neizpildīšana rada muitas parādu, netiek vairs pildīts, vai brīdī, kad preces tiek nodotas attiecīgajā muitas procedūrā, ja pēcāk tiek konstatēts, ka faktiski nav bijis izpildīts kāds nosacījums, kas regulē preču nodošanu attiecīgajā procedūrā ar pazeminātas ievedmuitas nodokļa likmes vai nulles likmes piemērošanu sakarā ar preču galapatēriņu.

3. Parādnieks ir persona, kam atkarībā no apstākļiem vai nu jāpilda pienākumi, ko uzliek ievedmuitas nodoklim pakļaujamo preču pagaidu glabāšana vai tās muitas procedūras izmantošana, kurā tās nodotas, vai arī jāievēro nosacījumi preču nodošanai šajā procedūrā.

205. pants

1. Ievedmuitas parāds rodas:

— patērējot vai izmantojot brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā novietotās ar ievedmuitas nodokli apliekamās preces citādi nekā nosaka spēkā esošie tiesību akti.

Ja preces pazūd un pazušanu nevar muitas dienestiem pieņemamā veidā izskaidrot, šie dienesti var uzskatīt preces par patērētām vai izmantotām brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā.

2. Parāds rodas brīdī, kad preces tiek patērētas vai pirmoreiz izmantotas citādi, nekā nosaka spēkā esošie tiesību akti.

3. Parādnieks ir persona, kas preces patērējusi vai izmantojusi un jebkura persona, kas piedalījusies šādā patērēšanā vai izmantošanā un apzinājusies, vai kurai būtu bijis jāapzinās, ka preču patērēšana vai izmantošana notiek citādi, nekā nosaka spēkā esošie tiesību akti.

Ja muitas dienesti uzskata preces, kas ir pazudušas, par patērētām vai izmantotām brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā un nav iespējams piemērot iepriekšējo punkta daļu, persona, kas ir atbildīga par muitas nodokļa nomaksu, ir persona, kas šīm iestādēm zināma kā pēdējais šo preču valdītājs.

206. pants

1. Ar izņēmumu no 202. panta un 204. panta 1. punkta a) apakšpunkta ievedmuitas parāds attiecībā uz konkrētām precēm nerodas, ja attiecīgā persona pierāda, ka tādu pienākumu, kurus uzliek:

— 38.–41. pantā un 177. panta otrajā ievilkumā noteiktā kārtība vai

▼B

— attiecīgo preču atrašanās pagaidu glabāšanā, vai

— tās muitas procedūras piemērošana, kurā preces bijušas nodotas,

nepildīšana notikusi minēto preču bojāejas vai neglābjama zuduma rezultātā preču faktiskā rakstura, neparedzamu apstākļu vai nepārvaramas varas dēļ vai ka tā ir muitas dienestu izsniegtās atļaujas sekas.

Šajā punktā par neglābjami zudušām tiek uzskatītas preces, kuras kļuvušas nevienam nederīgas turpmākai izmantošanai.

2. Bez tam nekāds ievedmuitas parāds nerodas attiecībā uz precēm, kas laistas brīvā apgrozībā ar pazeminātu ievedmuitas nodokļa likmi vai nulles likmi sakarā ar to galapatēriņu, ja šādas preces tiek izvestas vai atkal izvestas ar muitas dienestu atļauju.

207. pants

Ja saskaņā ar 206. panta 1. punktu tiek uzskatīts, ka muitas parāds nav radies attiecībā uz precēm, kas laistas brīvā apgrozībā ar pazeminātu nodokļa likmi vai nulles likmi sakarā ar to galapatēriņu, jebkuri lūžņi vai atkritumi, kas šādā gadījumā rodas iznīcināšanas rezultātā, uzskatāmi par ārpuskopienas precēm.

208. pants

Ja saskaņā ar 203. vai 204. pantu muitas parāds radies attiecībā uz precēm, kas laistas brīvā apgrozībā ar pazeminātu ievedmuitas nodokļa likmi sakarā ar to galapatēriņu, no muitas parāda summas atskaitāma summa, kas samaksāta, preces laižot brīvā apgrozībā.

Šis noteikums piemērojams *mutatis mutandis*, ja muitas parāds rodas attiecībā uz lūžņiem vai atkritumiem, kas radušies pēc šādu preču iznīcināšanas.

209. pants

1. Izvedmuitas parāds rodas:

— izvedot ar izvedmuitas nodokli apliekamās preces no Kopienas muitas teritorijas ar izpildītu muitas deklarāciju.

2. Muitas parāds rodas muitas deklarācijas pieņemšanas brīdī.

3. Parādnieks ir deklarētājs. Netiešas pārstāvības gadījumā parādnieks ir arī persona, kuras uzdevumā aizpildīta muitas deklarācija.

210. pants

1. Izvedmuitas parāds rodas:

— izvedot ar izvedmuitas nodokli apliekamās preces no Kopienas muitas teritorijas bez muitas deklarācijas.

▼B

2. Muitas parāds rodas brīdī, kad preces faktiski atstāj šo teritoriju.

3. Parādnieks ir:

— persona, kas izvedusi preces, un

— jebkura persona, kas piedalījusies šādā izvešanā un apzinājusies, vai kurai būtu bijis jāapzinās, ka muitas deklarācija nav iesniegta, kaut bijusi iesniedzama.

211. pants

1. Izvedmuitas parāds rodas:

— neizpildot nosacījumus, ar kuriem preces bija atļauts izvest no Kopienas muitas teritorijas ar pilnīgu vai daļēju atbrīvojumu no izvedmuitas nodokļa.

2. Parāds rodas brīdī, kad preces sasniedz galamērķi, uz kuru nav bijis atļauts izvest no Kopienas muitas teritorijas ar pilnīgu vai daļēju atbrīvojumu no izvedmuitas nodokļiem vai, ja muitas dienesti nespēj noteikt šo laiku, brīdī, kad beidzas termiņš pierādījumu iesniegšanai par to, ka izpildīti nosacījumi šādu atvieglojumu piešķiršanai par šīm precēm.

3. Parādnieks ir deklarētājs. Netiešas pārstāvības gadījumā parādnieks ir arī persona, kuras uzdevumā ir aizpildīta muitas deklarācija.

212. pants

201.–205. pantā un 209.–211. pantā minētais muitas parāds rodas arī attiecībā uz precēm, kas pakļautas jebkādiem ievešanas vai izvešanas aizliegumiem vai ierobežojumiem. Tomēr muitas parāds nerodas, nelikumīgi ievedot Kopienas muitas teritorijā viltotu naudu vai narkotiskas un psihotropas vielas, kuras nenokļūst ekonomiskā apritē, būdamas stingrā kompetento iestāžu uzraudzībā to izmantošanai medicīnas vai zinātnes vajadzībām. Muitas noteikumu pārkāpumu gadījumos piemērojot krimināltiesību normas, muitas parāds uzskatāms par radušos, ja muitas nodokļi saskaņā ar dalībvalsts krimināltiesību normām ir pamats sankciju noteikšanai vai muitas parāds ir pamats kriminālprocesa uzsākšanai.

▼M3

212.a pants

Ja muitas noteikumi paredz labvēlīga tarifa režīmu precēm to rakstura vai paredzētā galapatēriņa dēļ vai ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu atvieglojumus vai daļēju vai pilnīgu atbrīvošanu no tiem saskaņā ar 21., 82., 145. vai 184. līdz 187. pantu, šādu labvēlīga tarifa režīmu, atvieglojumus vai atbrīvojumus piemēro arī gadījumos, kad muitas parāds ir jāmaksā saskaņā ar 202. līdz 205., 210. vai 211. pantu ar nosacījumu, ka attiecīgās personas rīcība neietver maldināšanu vai acīmredzamu nolaidību un persona sniedz pierādījumus, ka ir ievēroti pārējie nosacījumi labvēlīga tarifa režīma, atvieglojumu vai atbrīvojumu piemērošanai.

▼B

213. pants

Ja par viena muitas parāda samaksu atbild vairākas personas, tās par šo parādu atbild solidāri un atsevišķi.

214. pants

1. Ja nekas cits tieši nav noteikts šajā Kodeksā un, neskarot 2. punktu, precēm piemērojamo ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu nosaka pēc muitošanas elementiem, kas šīm precēm piemērojami muitas parāda rašanās brīdī.

2. Ja nav iespējams precīzi noteikt, kad muitas parāds radies, tad, nosakot attiecīgajām precēm piemērojamos muitošanas elementus, jāņem vērā brīdis, kad muitas dienesti secina, ka apstākļos, kuros atrodas preces, radies muitas parāds.

Taču gadījumos, kad muitas dienestiem pieejamās ziņas tiem ļauj konstatēt, ka muitas parāds ir radies pirms šāda secinājuma izdarīšanas, tad par attiecīgajām precēm maksājamo ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu summu nosaka pēc muitošanas elementiem, kas piemērojami precēm visdrīzākajā laikā, kad saskaņā ar pieejamo informāciju var noteikt muitas parāda pastāvēšanu, kas radies attiecīgajos apstākļos.

3. Ar Komitejas procedūru noteiktos apstākļos noteiktā kārtībā piemēro kompensācijas procentus, lai novērstu nepamatotu finansiālu priekšrocību iegūšanu, novilcinot brīdi, kad rodas vai tiek iegrāmatots muitas parāds.

▼M2

215. pants

1. Muitas parāds rodas:

— vietā, kur risinās notikumi, kas to rada,

— ja šo vietu nav iespējams noteikt — vietā, kur muitas iestādes secina, ka sakarā ar precēm ir radies muitas parāds,

— ja uz precēm ir attiecināta muitas procedūra, kas nav izbeigta, un vietu nevar noteikt saskaņā ar pirmo vai otro ievilkumu noteiktā laikā, vajadzības gadījumā saskaņā ar komitejas procedūru — vietā, kur uz precēm ir attiecināta muitas procedūra vai kur tās ir ievestas Kopienas muitas teritorijā saskaņā ar šo procedūru.

2. Ja muitas dienestiem pieejamā informācija ļauj tām konstatēt, ka muitas parāds ir radies jau vietā, kur preces ir atradušās agrāk, muitas parādu uzskata par radušos vietā, attiecībā uz kuru var konstatēt, ka tā ir pirmā preču atrašanās vieta, kurā varēja konstatēt muitas parādu.

▼M2

3. Regulas 217. panta 1. punktā minētās muitas dienesti ir tās dalībvalsts muitas dienesti, kur radies muitas parāds vai kur to uzskata par radušos saskaņā ar šo pantu.

▼M3

4. Ja muitas dienests konstatē, ka saskaņā ar 202. pantu ir radies muitas parāds citā dalībvalstī un šā parāda summa ir mazāka par EUR 5 000, tad uzskata, ka parāds radies dalībvalstī, kurā tā rašanās konstatēta.

▼B

216. pants

1. Ciktāl Kopienas un atsevišķu trešo valstu vienošanās paredz ievešanai šajās valstīs piemērot tarifa preferenču režīmu Kopienas izcelsmes precēm šo vienošanos nozīmē, ar nosacījumu, ka tās iegūtas procedūrā "ievešana pārstrādei", minētās izcelsmes precēs iestrādātās ārpuskopienas preces apliekamas ar ievedmuitas nodokli, tarifa preferenču režīma piemērošanai nepieciešamo dokumentu atzīšana par derīgiem trešajās valstīs rada ievedmui tas parādu.

2. Par šāda muitas parāda iestāšanās brīdi uzskata brīdi, kad muitas dienesti pieņem izvešanas deklarāciju attiecībā uz attiecīgajām precēm.

3. Parādnieks ir deklarētājs. Netiešas pārstāvības gadījumā parādnieks ir arī persona, kuras uzdevumā aizpildīta muitas deklarācija.

4. Šim parādam atbilstošo ievedmuitas nodokļu summu nosaka saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā tad, ja muitas parāds radies, pieņemot tajā pašā datumā deklarāciju par attiecīgo preču laišanu brīvā apgrozībā, lai izbeigtu procedūru "ievešana pārstrādei".

3. NODAĻA

MUITAS PARĀDA SUMMAS SAMAKSA

1. iedaļa

Muitas nodokļa summas iegrāmatošana un paziņošana parādniekam

217. pants

1. Ikvienu muitas parāda rezultātā radušos ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu, turpmāk sauktu "nodokļa summa", muitas dienesti aprēķina, tiklīdz to rīcībā ir nepieciešamie dati, un ieraksta uzskaites dokumentos vai jebkurā citā līdzvērtīgā dokumentā (iegrāmatošana).

▼B

Pirmo daļu nepiemēro:

a) antidempinga vai kompensācijas pagaidu maksājuma ieviešanas gadījumā;

▼M1

b) ja nodokļa summa likumīgi pārsniedz summu, kas noteikta, pamatojoties uz saistošu informāciju;

▼B

c) ja noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar Komitejas procedūru, ļauj muitas dienestiem nepildīt prasību iegrāmatot nodokļa summas, kas mazākas par noteikto apmēru.

Muitas dienesti var atskaitīt nodokļa summu, kuru saskaņā ar 221. panta 3. punktu nav varēts darīt zināmu parādniekam pēc atvēlētā laika.

2. Dalībvalstis nosaka nodokļa summas iegrāmatošanas praktisko kārtību. Šī kārtība var atšķirties atkarībā no tā, vai muitas dienesti, ņemot vērā muitas parāda rašanās apstākļus, ir vai nav pārliecinātas par to, ka minētās summas tiks samaksātas.

218. pants

1. Ja muitas parāds ir radies no tā, ka pieņemta deklarācija par precēm kādai muitas procedūrai, kura nav procedūra pagaidu ievešanai ar daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa vai jebkura darbība, kuras likumīgais spēks ir tāds pats kā šādai pieņemšanai, tad muitas parādam atbilstošā summa iegrāmatojama, tiklīdz tā tiek aprēķināta, un ne vēlāk kā otrajā dienā pēc preču atlaišanas dienas.

Tomēr gadījumā, ja maksājums ir nodrošināts, kopējo nodokļa summu par visām precēm, kuras atlaistas vienai un tai pašai personai muitas dienestu noteiktajā laika termiņā, kurš nedrīkst pārsniegt 31 dienu, var iegrāmatot ar vienu ierakstu šā termiņa beigās. Šādu iegrāmatošanu izdara piecu dienu laikā pēc attiecīgā termiņa beigām.

2. Ja ir noteikts, ka preču atlaišana pakļauta atsevišķiem Kopienas tiesību aktu nosacījumiem, kas attiecas uz parāda summas noteikšanu vai tās iekasēšanu, iegrāmatošanu izdara ne vēlāk kā divas dienas pēc tās dienas, kurā ir noteikta vai konstatēta parāda summa vai pienākums samaksāt nodokļus, kas no šā parāda rodas.

Tomēr ja muitas parāds attiecas uz antidempinga vai kompensācijas pagaidu nodokli, šāds nodoklis jāiegrāmato ne vēlāk kā divu mēnešu laikā pēc regulas, kas nosaka antidempinga vai kompensācijas galīgo nodokļu publicēšanu *Eiropas Kopienas Oficiālajā Vēstnesī*.

▼B

3. Ja muitas parāds rodas apstākļos, kas nav minēti 1. punktā, attiecīgā nodokļa summa iegrāmatojama divu dienu laikā pēc datuma, kad muitas dienesti:

a) aprēķina attiecīgā nodokļa summu un

b) nosaka parādnieku.

219. pants

1. 218. pantā noteiktos iegrāmatošanas termiņus var pagarināt:

a) dalībvalstu administratīvās organizācijas vajadzībām, īpaši, ja grāmatvedība ir centralizēta, vai

b) ja īpaši apstākļi neļauj muitas dienestiem iekļauties noteiktajos termiņos.

Šāds termiņa pagarinājums nedrīkst pārsniegt 14 dienas.

2. 1. punktā noteiktie ierobežojumi nav piemērojami neparedzamos apstākļos vai nepārvaramas varas gadījumos.

220. pants

1. Ja muitas parāda rezultātā radusies muitas nodokļa summa nav iegrāmatota saskaņā ar 218. un 219. pantu vai iegrāmatota zemākā apjomā nekā ir pēc likuma uzliekamā muitas nodokļa summa, tad nodokļa summa, kas jāsedz vai kas paliek vēl nesegta, iegrāmatojama divu dienu laikā pēc dienas, kurā muitas dienesti ir noskaidrojuši lietas apstākļus un ir gatavi aprēķināt pēc likuma maksājamo muitas nodokļa summu un noteikt parādnieku (vēlāka iegrāmatošana). Šis termiņš var tikt pagarināts saskaņā ar 219. pantu.

2. Izņemot gadījumus, kas minēti 217. panta 1. punkta otrajā un trešajā ievilkumā, vēlāku iegrāmatošanu nedrīkst izdarīt, ja:

a) sākotnējais lēmums neiegrāmatot muitas nodokli vai iegrāmatot to mazākā apjomā, nekā tas pēc likuma apliekams, ticis pieņemts, pamatojoties uz vispārīgiem noteikumiem, kas vēlāk atcelti ar tiesas lēmumu;

▼M3

b) likumā noteiktā, bet nesamaksātā nodokļa summa nav bijusi iegrāmatota muitas dienestu kļūdas dēļ, kuru par maksājumu atbildīgā persona praktiski nav varējusi konstatēt, šī persona ir rīkojusies labā ticībā un izpildījusi visus spēkā esošo tiesību aktu noteikumus attiecībā uz muitas deklarāciju.

Ja preču preferenciālais statuss ir noteikts, pamatojoties uz administratīvās sadarbības sistēmu, kas ietver trešās valsts dienestus, tad šo dienestu izdots sertifikāts, ja tas izrādītos nepatiess, būtu kļūda, ko nevarētu praktiski konstatēt punkta pirmās daļas nozīmē.

▼M3

Nepareizi izdots sertifikāts tomēr nav kļūda, ja sertifikāts pamatojas uz eksportētāja nepareizi sniegtiem faktiem, izņemot gadījumus, kad ir acīmredzams, ka izdevēji dienesti ir bijuši informēti vai ka tiem ir bijis jābūt informētiem, ka preces neatbilst nosacījumiem, kas jāievēro, lai tiem varētu noteikt preferenciālu režīmu.

Parādnieks var pamatot savu labo ticību, ja spēj parādīt, ka attiecīgo tirdzniecības darbību laikā ir ar pietiekamu rūpību pūlējies nodrošināt, lai visi preferenču režīma nosacījumi būtu izpildīti.

Parādnieks tomēr nevar pamatot savu labo ticību, ja Eiropas Komisija *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* ir publicējusi paziņojumu, kurā konstatēts, ka ir pamats šaubām par to, vai saņēmēja valsts pareizi piemēro preferenču režīmu;

▼B

c) noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar Komitejas procedūru, atbrīvo muitas dienestus no pienākuma izdarīt vēlāku iegrāmatošanu, ja muitas nodokļa summa nepārsniedz noteiktu apmēru.

221. pants

1. Muitas nodokļa summu, tiklīdz tā iegrāmatota, dara zināmu parādniekam saskaņā ar attiecīgajām procedūrām.

2. Ja maksājamā muitas nodokļa summa ir iegrāmatota muitas deklarācijā zināšanai, muitas dienesti var noteikt, ka summa nav jādara zināma saskaņā ar 1. punktu, ja vien norādītā nodokļa summa neatbilst šo dienestu noteiktajai summai.

Neskarot 218. panta 1. punkta otrās daļas piemērošanu, ja izmanto iepriekšējā daļā minēto iespēju, preču atlaišana, ko veic muitas dienesti, ir līdzvērtīga iegrāmatotās muitas nodokļa summas paziņošanai parādniekam.

▼M3

3. Paziņojumu debitoram nesniedz pēc tam, kad beidzies trīs gadu laika posms pēc dienas, kurā radies muitas parāds. Šo termiņu var pārtraukt uz pārsūdzības procesa laiku, sākot no brīža, kad ir iesniegta pārsūdzība 243. panta nozīmē.

4. Ja muitas parāds ir tādas darbības iznākums, par kuru tajā laikā, kad tā izdarīta, būtu paredzēta krimināltatbildība, summu atbilstīgi spēkā esošajos noteikumos izklāstītajiem nosacījumiem var paziņot debitoram pēc tam, kad beidzies 3. punktā minētais trīs gadu laika posms.

▼B

2. iedaļa

Muitas nodokļa summas samaksas termiņi un procedūras

222. pants

1. Nodokļa summa, kas darīta zināma saskaņā ar 221. pantu, parādniekam ir jāsamaksā šādos termiņos:

a) ja persona nav tiesīga saņemt nevienu no 224.–229. pantā noteiktajiem maksāšanas atvieglojumiem, maksājums ir jāizdara noteiktajā termiņā.

Neskarot 244. panta otro daļu, termiņš nedrīkst pārsniegt desmit dienas pēc maksājamās muitas nodokļa summas paziņošanas parādniekam, bet iegrāmatojumu apkopošanas gadījumā saskaņā ar 218. panta 1. punkta otro daļu to nosaka tā, lai parādniekam nebūtu iespējams saņemt ilgāku termiņu nekā tad, ja viņam būtu atļauts atlikt maksājumu.

Pagarinājums piešķirams automātiski, ja tiek konstatēts, ka attiecīgā persona paziņojumu saņēmusi pārāk vēlu, lai izdarītu maksājumu noteiktajā termiņā.

Muitas dienesti var piešķirt termiņa pagarinājumu arī pēc parādnieka lūguma, ja maksājamo muitas nodokļa summa ir pēcmuitošanas piedziņas rezultāts. Neskarot 229. panta a) apakšpunktu, pagarinājums nedrīkst pārsniegt laiku, kas nepieciešams, lai parādnieks varētu izpildīt savus pienākumus;

b) ja personai ir tiesības uz kādu no 224.–229. pantā noteiktajiem maksāšanas atvieglojumiem, maksājums izdarāms ne vēlāk kā šo atvieglojumu sakarā noteiktajā termiņā.

▼M3

2. Gadījumus un nosacījumus, kuros atliek debitora pienākumu samaksāt nodokli, var paredzēt arī saskaņā ar komitejas procedūru:

— ja saskaņā ar 236., 238. vai 239. pantu ir iesniegts pieteikums nodokļa atlaišanai vai

— ja preces ir apķīlātas, lai vēlāk tās konfiscētu saskaņā ar 233. panta c) punkta otro ievilkumu vai d) punktu, vai

— ja saskaņā ar 203. pantu radies muitas parāds un ir vairāk par vienu debitoru.

▼B

223. pants

Maksājums jāizdara skaidrā naudā vai jebkurā citā līdzvērtīgā norēķinu veidā saskaņā ar spēkā esošiem noteikumiem. To var veikt arī izlīdzinot kredīta atlikumu, ja to ļauj spēkā esošie noteikumi.

224. pants

Ja attiecīgās personas maksājamā nodokļa summa attiecas uz tādai muitas procedūrai deklarētām precēm, kura uzliek pienākumu maksāt šādu nodokli, muitas dienesti pēc šādas personas lūguma ļauj tai atlikt šās summas maksāšanu 225., 226. un 227. pantā noteiktajā kārtībā.

225. pants

Nosacījums atļaujai atlikt maksājumu ir prasītāja nodrošinājuma iesniegšana.

Bez tam maksājuma atlikšanas atļauja var būt par iemeslu papildu maksas iekasēšanai par dokumentu apstrādi vai pakalpojumiem.

226. pants

Muitas dienesti izlemj, kura no procedūrām lietojama, piešķirot atļauju maksājumu atlikt:

a) atsevišķi attiecībā uz katru iegrāmatotu muitas nodokļa summu saskaņā ar 218. panta 1. punkta pirmo daļu vai 220. panta 1. punktu, vai

b) kopumā par visu iegrāmatoto muitas nodokļa summu saskaņā ar 218. panta 1. punkta pirmo daļu muitas dienestu noteiktā termiņā, kas nepārsniedz 31 dienu, vai

c) kopumā par visu iegrāmatoto muitas nodokļa summu, kas veido atsevišķu ierakstu saskaņā ar 218. panta 1. punkta otro daļu.

227. pants

1. Laika posms uz kādu atliek maksājuma termiņu ir 30 dienas. To aprēķina šādi:

a) ja maksājums ir atlikts saskaņā ar 226. panta a) apakšpunktu, termiņu skaita no nākamās dienas pēc tās, kurā muitas dienesti muitas nodokļa summu iegrāmatojuši.

Ja piemēro 219. pantu, 30 dienu termiņu, ko aprēķina saskaņā ar iepriekšējo daļu, samazina par tādu dienu skaitu, kas atbilst termiņam, kas pārsniedz divas dienas, ko izmanto summas iegrāmatošanai;

▼B

b) ja maksājums ir atlikts saskaņā ar 226. panta b) apakšpunktu, termiņu skaita no nākamās dienas pēc tās, kurā beidzas apkopošanas termiņš. To samazina par tādu dienu skaitu, kas atbilst pusei no apkopošanas termiņa dienu skaita;

c) ja maksājums tiek atlikts saskaņā ar 226. panta c) apakšpunktu, termiņu skaita no nākamās dienas pēc tā termiņa beigām, kurā attiecīgās preces atlaistas. To samazina par tādu dienu skaitu, kas atbilst pusei no attiecīgā termiņa dienu skaita.

2. Ja 1. punkta b) un c) apakšpunktos minētais dienu skaits ir nepāra skaitlis, dienu skaits, par kuru samazina 30 dienu termiņu saskaņā ar 1. punkta b) un c) apakšpunktu, ir vienāds ar pusi no nākamā mazākā pāra skaitļa.

3. Lai vienkāršotu aprēķinus, ja 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētie termiņi ir kalendārā nedēļa vai kalendārais mēnesis, dalībvalstis var noteikt, ka muitas nodokļa summa, par kuru atlikts maksājums, ir jāsamaksā:

a) ja termiņš ir kalendārā nedēļa — piektdiena ceturtajā nedēļā pēc attiecīgās kalendārās nedēļas;

b) ja termiņš ir kalendārais mēnesis — līdz nākamā mēneša sešpadsmitajam datumam pēc attiecīgā kalendārā mēneša.

228. pants

1. Atlikto maksājumu nepiešķir attiecībā uz muitas nodokļa summu, kas, lai arī attiecas uz precēm, kas atrodas muitas procedūrā, kura paredz šāda nodokļa samaksu, tiek iegrāmatota saskaņā ar spēkā esošiem noteikumiem attiecībā uz nepilnu deklarāciju pieņemšanu, jo deklarētājs nav līdz noteiktā termiņa beigām iesniedzis informāciju, kas nepieciešama preču muitas vērtības pilnīgai noteikšanai, vai nav iesniedzis datus vai dokumentus, kuru trūcis nepilnās deklarācijas pieņemšanas brīdī.

2. Tomēr atlikto maksājumu 1. punktā minētajos gadījumos var piešķirt, ja muitas nodokļa uzliekamā summa ir iegrāmatota 30 dienu laikā, skaitot no dienas, kurā tikusi iegrāmatota sākotnēji uzliktā summa vai, ja tā nav iegrāmatota, skaitot no dienas, kurā pieņemta deklarācija par attiecīgajām precēm. Šādos apstākļos piešķirtā atliktā maksājuma termiņš nedrīkst pārsniegt tā termiņa beigas, kas atbilstoši 227. pantam piešķirts attiecībā uz sākotnēji noteiktā muitas nodokļa summu vai būtu piešķirts, ja pēc likuma maksājamā muitas nodokļa summa būtu iegrāmatota preču deklarēšanas brīdī.

▼B

229. pants

Muitas dienesti var piešķirt parādniekam tādus samaksas atvieglojumus, kas nav maksājuma atlikšana.

Šādu samaksas atvieglojumu piešķiršanas:

a) nosacījums ir nodrošinājuma iemaksa. Tomēr nodrošinājums nav jāprasa, ja parādnieka stāvokļa dēļ tas radītu nopietnus ekonomiskus vai sociālus sarežģījumus.

b) rezultāts ir kredīta procenti, kas aprēķināti virs un pāri muitas nodokļa summai. Šādu procentu summu aprēķina tā, lai tā būtu vienāda ar summu, kas būtu iekasējama šim nolūkam atsevišķas valsts naudas vai finanšu tirgū tajā valūtā, kurā summa ir maksājama.

Muitas dienesti var neprasīt maksāt procentus, ja parādnieka stāvokļa dēļ tas radītu nopietnus ekonomiskus vai sociālus sarežģījumus.

230. pants

Jebkuru maksāšanas atvieglojumu piešķiršanas gadījumā parādnieks var katrā gadījumā muitas nodokļa summu pilnīgi vai daļēji samaksāt pirms viņam atvēlētā maksāšanas termiņa beigām.

231. pants

Muitas nodokļa summas parādu parādnieka vietā var samaksāt trešā persona.

232. pants

1. Ja muitas nodokļa parāda summa noliktajā termiņā nav samaksāta:

a) muitas dienesti var saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem izmantot visus to rīcībā esošos līdzekļus, ieskaitot parāda piedziņu, lai nodrošinātu šās summas samaksu.

   Īpašus noteikumus par galviniekiem tranzīta procedūrā var pieņemt saskaņā ar Komitejas procedūru;

b) papildus muitas nodokļa summai prasa nokavējuma procentus. Nokavējuma procentu likme var būt augstāka nekā kredīta procentu likme. Bet tā nedrīkst būt zemāka par šo likmi.

2. Muitas dienesti var neiekasēt nokavējuma procentus:

a) ja parādnieka stāvokļa dēļ tas varētu radīt nopietnus ekonomiskus vai sociālus sarežģījumus;

b) ja summa nepārsniedz saskaņā ar Komitejas procedūru noteiktu apmēru, vai,

▼B

c) ja nodoklis samaksāts piecu dienu laikā pēc noteiktā maksāšanas termiņa beigām.

3. Muitas dienesti var noteikt:

a) minimālo laikposmu procentu aprēķināšanai;

b) minimālo summu, kas maksājama kā nokavējuma procenti.

4. NODAĻA

MUITAS PARĀDA DZĒŠANA

233. pants

Neskarot spēkā esošos noteikumus par muitas parāda noilgumu vai šāda parāda nepiedzīšanu pēc likuma konstatētas parādnieka maksātnespējas gadījumā, muitas parāds tiek dzēsts:

a) samaksājot muitas nodokļa summu;

b) atlaižot muitas nodokļa summu;

c) ja attiecībā uz precēm, kas deklarētas kādai muitas procedūrai, kurā paredzēts pienākums samaksāt muitas nodokļus:

— muitas deklarācija tiek atzīta par nederīgu ►M1 ———— ◄,

— preces pirms to atlaišanas vai nu tiek aizturētas un vienlaicīgi vai vēlāk konfiscētas, iznīcinātas pēc muitas dienestu norādījuma, iznīcinātas vai nodotas saskaņā ar 182. pantu, vai iet bojā vai tiek neglābjami zaudētas to īpatnību vai neparedzamu apstākļu vai nepārvaramas varas dēļ;

d) ja preces, par kurām ir radies muitas parāds saskaņā ar 202. pantu, tiek aizturētas sakarā ar to nelikumīgu ievešanu un vienlaicīgi vai vēlāk tiek konfiscētas.

Neskarot krimināltiesību normas par muitas noteikumu pārkāpumiem, aizturēšanas un konfiskācijas gadījumā muitas parāds netiek uzskatīts par dzēstu, ja saskaņā ar dalībvalsts krimināltiesību normām muitas nodokļi var būt par pamatu sodu noteikšanai vai muitas parāds ir pamats kriminālvajāšanai.

234. pants

Muitas parāds, kā minēts 216. pantā, tiek dzēsts arī tad, ja par nederīgām tiek atzītas formalitātes, kas izpildītas, lai būtu iespējams piešķirt tarifa preferenču režīmu saskaņā ar 216. pantu.

▼B

5. NODAĻA

MUITAS NODOKĻA ATMAKSĀŠANA UN ATLAIŠANA

235. pants

Izmantotas šādas definīcijas:

a) "atmaksāšana" nozīmē pilnīgu vai daļēju samaksāto ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu atlīdzināšanu;

b) "atlaišana" nozīmē vai nu lēmumu pilnīgi vai daļēji atteikties no muitas parāda summas vai lēmumu anulēt iegrāmatoto ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu vai tās daļu, kas nav samaksāta.

236. pants

1. Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļi ir jāatmaksā, ja tiek konstatēts, ka to maksāšanas brīdī šāda muitas nodokļu summa pēc likuma nav bijusi maksājama vai ka tā iegrāmatota pretēji 220. panta 2. punktam.

Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļus atlaiž, ja tiek konstatēts, ka iegrāmatošanas brīdī šāda muitas nodokļu summa pēc likuma nav bijusi maksājama vai kā tā iegrāmatota pretēji 220. panta 2. punktam.

Atmaksu vai atlaišanu neizdara, ja par pamatu tādas summas samaksai vai iegrāmatošanai, kura pēc likuma nav bijusi maksājama, bijusi attiecīgās personas apzināta rīcība.

2. Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļus atmaksā vai atlaiž, pamatojoties uz iesniegumu, kas attiecīgajai muitas iestādei iesniegts triju gadu laikā no dienas, kad šo muitas nodokļu summa darīta zināma parādniekam.

Šo termiņu pagarina, ja attiecīgā persona sniedz pierādījumus, ka minētajā termiņā iesniegumu nav varējusi iesniegt neparedzamu apstākļu vai nepārvaramas varas dēļ.

Ja šajā laikā muitas dienesti paši atklāj, ka pastāv kādi no 1. punkta pirmajā un otrajā daļā aprakstītajiem apstākļiem, tie atmaksā vai atlaiž nodokli pēc savas ierosmes.

237. pants

Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļus atmaksā, ja muitas deklarācija tiek atzīta par nederīgu un muitas nodokļi ir samaksāti. Atmaksāšanu izdara, ja attiecīgā persona iesniegusi pieteikumu termiņā, kas noteikts iesniegumiem par muitas deklarācijas atzīšanu par nederīgu.

238. pants

1. Ievedmuitas nodokļus atlaiž, ja tiek konstatēts, ka iegrāmatotā muitas nodokļu summa attiecas uz precēm, kuras nodotas konkrētajā muitas procedūrā un no kurām preču ievedējs atteicies, tādēļ, ka 67. pantā norādītajā brīdī tām bijuši trūkumi vai tās nav atbildušas tā līguma noteikumiem, pēc kura tās ievestas.

▼B

Par precēm ar trūkumiem pirmās daļas nozīmē uzskatāmas arī preces, kas sabojātas pirms to atlaišanas.

2. Ievedmuitas nodokļus atmaksā vai atlaiž ar nosacījumu, ka:

a) preces nav tikušas izmantotas, izņemot sākotnēju izmantošanu, kas var būt bijusi nepieciešana, lai konstatētu, ka tām ir trūkumi vai ka tās neatbilst līguma noteikumiem;

b) preces tiek izvestas no Kopienas muitas teritorijas.

Pēc attiecīgās personas lūguma muitas dienesti ļauj preces iznīcināt vai atkalizvešanas nolūkā nodot ārējā tranzīta procedūrā vai glabāšanā muitas noliktavā, vai brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā, nevis izvest.

Lai preces nodotu kādā iepriekšējā daļā paredzētajā preču muitošanas vai izmantošanas režīmā, tās uzskata par ārpuskopienas precēm.

3. Ievedmuitas nodokļus neatmaksā un neatlaiž par precēm, kuras pirms deklarēšanas muitas deklarācijā ievestas uz laiku pārbaudes nolūkā, ja vien netiek konstatēts, ka preču trūkumus vai neatbilstību līguma noteikumiem šādu pārbaužu gaitā nav bijis iespējams konstatēt.

4. Ievedmuitas nodokļus atmaksā vai atlaiž 1. punktā minēto iemeslu dēļ, ja attiecīgajā muitas iestādē saņemts iesniegums divpadsmit mēnešu laikā no dienas, kurā šī muitas nodokļu summa darīta zināma parādniekam.

Tomēr attiecīgi pamatotos izņēmuma gadījumos muitas dienesti šo termiņu var pagarināt.

239. pants

1. Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļus var atmaksāt vai atlaist 236., 237. un 238. pantā neminētos gadījumos:

— kurus nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru;

— kurus radījuši apstākļi, kādos attiecīgo personu nevar saistīt ar krāpšanu vai klaju nolaidību. Gadījumus, kādos šo noteikumu piemēro, un tā piemērošanas kārtību nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru. Atmaksāšana vai atlaišana var būt atkarīga no īpašu nosacījumu izpildes.

2. Nodokļus atmaksā vai atlaiž 1. punktā minēto iemeslu dēļ, ja attiecīgajā muitas iestādē saņemts iesniegums divpadsmit mēnešu laikā no dienas, kurā muitas nodokļu summa darīta zināma parādniekam.

Tomēr attiecīgi pamatotos izņēmuma gadījumos muitas dienesti šo termiņu var pagarināt.

▼B

240. pants

Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļus atmaksā vai saskaņā ar šās nodaļas nosacījumiem atlaiž vienīgi tad, ja atmaksājamā vai atlaižamā summa pārsniedz ar Komitejas procedūru noteiktu summu.

Tomēr muitas dienesti var arī apmierināt iesniegumu par atmaksāšanu vai atlaišanu attiecībā uz mazāku summu.

241. pants

Kompetento dienestu izdarītā iekasēto ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu summas vai kredīta procentu vai nokavējuma procentu atmaksa nerada tām nekādus maksājuma procentus. Tomēr procentus maksā:

— ja lēmums apmierināt atmaksāšanas lūgumu nav izpildīts triju mēnešu laikā pēc lēmuma pieņemšanas dienas,

— ja to paredz attiecīgās valsts noteikumi.

Šādu procentu summu aprēķina tā, lai tā būtu līdzvērtīga summai, kas būtu šim nolūkam maksājama attiecīgās valsts naudas vai finanšu tirgū.

242. pants

Ja muitas parāds ir atlaists vai atbilstošā summa atmaksāta kļūdas dēļ, sākotnējais parāds atkal kļūst maksājams. Ir jāatmaksā ikviena atbilstoši 241. pantam samaksātā procentu summa.

VIII SADAĻA

PĀRSŪDZĒŠANA

243. pants

1. Ikvienai personai ir tiesības pārsūdzēt muitas dienestu lēmumu, kas attiecas uz tiesību aktu muitas jomā piemērošanu un viņu skar tieši un individuāli.

Pārsūdzības tiesības ir arī ikvienai personai, kas prasījusi muitas dienestu lēmumu sakarā ar tiesību aktu muitas jomā piemērošanu un nav saņēmusi nolēmumu par šo prasījumu 6. panta 2. punkta noteiktajā termiņā.

Lēmums pārsūdzams tajā dalībvalstī, kurā tas ir pieņemts vai pieprasīts.

2. Pārsūdzības tiesības var izmantot:

a) sākotnēji — muitas dienestos, kurus dalībvalstis ir izraudzījušās šim nolūkam;

▼B

b) turpmāk — neatkarīgā instancē, kas var būt tiesa vai līdzvērtīga specializēta iestāde, saskaņā ar dalībvalstīs spēkā esošajiem noteikumiem.

244. pants

Pārsūdzības iesniegšana neaptur apstrīdamā lēmuma īstenošanu.

Muitas dienesti tomēr pilnīgi vai daļēji pārtrauc šāda lēmuma īstenošanu, ja tiem ir pamats uzskatīt, ka apstrīdamais lēmums neatbilst tiesību aktiem muitas jomā vai pastāv bažas, ka attiecīgajai personai var tikt nodarīts nelabojams kaitējums.

Ja apstrīdamais lēmums uzliek ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu maksājumu, šāda lēmuma īstenošanas atlikšana atkarīga no nodrošinājuma esamības. Tomēr šādu nodrošinājumu nepieprasa, ja šāda prasība, ņemot vērā parādnieka stāvokli, varētu radīt nopietnus ekonomiskus vai sociālus sarežģījumus.

245. pants

Pārsūdzības procedūras īstenošanas kārtību nosaka dalībvalstis.

246. pants

Šī sadaļa neattiecas uz pārsūdzībām sakarā ar muitas dienestu pieņemtu ar krimināltiesību normām pamatotu lēmumu atcelšanu vai grozīšanu.

IX SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

1. NODAĻA

MUITAS KODEKSA KOMITEJA

▼M3

247. pants

Šīs regulas īstenošanai vajadzīgos pasākumus, tostarp 184. pantā minētās regulas īstenošanu, izņemot VIII sadaļu un ievērojot Regulas (EEK) Nr. 2658/87 ([1]) 9. un 10. pantu un šīs regulas 248. pantu, pieņem saskaņā ar 247.a panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru, ievērojot starptautiskās saistības, ko uzņēmusies Kopiena.

([1]) OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.

▼M3

247.a pants

1. Komisijai palīdz Muitas kodeksa komiteja, šeit turpmāk "Komiteja".

2. Atsaucoties uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais laika posms ir trīs mēneši.

3. Komiteja apstiprina savu reglamentu.

248. pants

Regulas 11., 12. un 21. panta īstenošanai vajadzīgos pasākumus apstiprina saskaņā ar 248.a panta 2. punktā minēto vadības procedūru.

248.a pants

1. Komisijai palīdz Muitas kodeksa komiteja, šeit turpmāk "Komiteja".

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais laika posms ir trīs mēneši.

3. Komiteja apstiprina savu reglamentu.

249. pants

Komiteja var izskatīt jebkuru jautājumu, kas saistīts ar muitas noteikumiem, kuru izvirza tās priekšsēdētājs vai nu pēc savas ierosmes, vai pēc kādas dalībvalsts pārstāvja lūguma.

▼B

2. NODAĻA

VEIKTO PASĀKUMU, IZDOTO DOKUMENTU UN CITĀS DALĪBVALSTĪS IZDARĪTO KONSTATĒJUMU LIKUMĪGAIS SPĒKS

250. pants

Ja kādu muitas procedūru izmanto vairākās dalībvalstīs,

— vienas dalībvalsts muitas dienestu pieņemtiem lēmumiem, noteiktiem vai atzītiem identifikācijas pasākumiem un izdotiem dokumentiem ir tāds pats juridisks spēks citās dalībvalstīs kā ikvienas šās dalībvalsts muitas dienestu pieņemtajiem lēmumiem, veiktajiem pasākumiem un izdotajiem dokumentiem,

▼B

— dalībvalsts muitas dienestu veikto pārbaužu konstatējumiem ir tāds pats pierādījuma spēks pārējās dalībvalstīs kā ikvienas šās dalībvalsts muitas dienestu konstatējumiem.

3. NODAĻA

CITI NOBEIGUMA NOTEIKUMI

251. pants

1. Ar šo tiek atceltas šādas regulas un direktīvas:

— Padomes 1968. gada 27. jūnija Regula (EEK) Nr. 802/68 par preču izcelsmes jēdziena kopēju definīciju [1], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 456/91 [2],

— Padomes 1976. gada 25. marta Regula (EEK) Nr. 754/76 par muitas režīmu, ko piemēro precēm, kas nosūtītas atpakaļ uz Kopienas muitas teritoriju [3], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1147/86 [4],

— Padomes 1978. gada 23. novembra Regula (EEK) Nr. 2779/78 par Eiropas norēķinu vienības (ENV) piemērošanas kārtību muitas jomā pieņemtajiem juridiskajiem aktiem [5], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 289/84 [6],

— Padomes 1979. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 1430/79 par ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu atmaksu vai atbrīvojumu [7], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1854/89 [8],

— Padomes 1979. gada 24. jūlija Regula (EEK) Nr. 1697/79 par to ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu pēcmuitošanas piedziņu, kas nav iekasēti no personas, kura ir atbildīga par muitas procedūrā nodotajām precēm, par kurām ir jāmaksā šādi nodokļi [9], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1854/89 [10],

— Padomes 1979. gada 24. jūlija Direktīva 79/695/EEK par preču izlaišanas brīvam apgrozījumam režīmu saskaņošanu [11], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/504/EEK [12],

[1] OV L 148, 28.6.1968., 1. lpp.
[2] OV L 54, 28.2.1991., 4. lpp.
[3] OV L 89, 2.4.1976., 1. lpp.
[4] OV L 105, 22.4.1986., 1. lpp.
[5] OV L 333, 30.11.1978., 5. lpp.
[6] OV L 33, 4.2.1984., 2. lpp.
[7] OV L 175, 12.7.1979., 1. lpp.
[8] OV L 186, 30.6.1989., 1. lpp.
[9] OV L 197, 3.8.1979., 1. lpp.
[10] OV L 186, 30.6.1989., 1. lpp.
[11] OV L 205, 13.8.1979., 19. lpp.
[12] OV L 281, 12.10.1990., 28. lpp.

▼B

— Padomes 1980. gada 28. maija Regula (EEK) Nr. 1224/80 par preču novērtēšanu muitas nolūkos ([1]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 4046/89 ([2]),

— Padomes 1981. gada 24. februāra Direktīva 81/177/EEK par Kopienas preču izvešanas režīmu saskaņošanu ([3]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1854/89 ([4]),

— Padomes 1982. gada 21. decembra Regula (EEK) Nr. 3599/82 par pagaidu ievešanas režīmu ([5]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1620/85 ([6]),

— Padomes 1983. gada 26. septembra Regula (EEK) Nr. 2763/83 par režīmiem, kuros preces nodod pārstrādei muitas kontrolē pirms to laišanas brīvā apgrozībā ([7]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 720/91 ([8]),

— Padomes 1984. gada 23. jūlija Regula (EEK) Nr. 2151/84 par Kopienas muitas teritoriju ([9]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Spānijas un Portugāles Pievienošanās aktu,

— Padomes 1985. gada 16. jūlija Regula (EEK) Nr. 1999/85 par pagaidu ievešanas režīma atvieglojumiem ([10]),

— Padomes 1985. gada 12. decembra Regula (EEK) Nr. 3632/85 par nosacījumiem, ar kādiem personai var atļaut sastādīt muitas deklarāciju ([11]),

— Padomes 1986. gada 24. jūlija Regula (EEK) Nr. 2473/86 par pagaidu ievešanas režīma atvieglojumiem un standarta apmaiņas sistēmu ([12]),

— Padomes 1987. gada 13. jūlija Regula (EEK) Nr. 2144/87 par muitas parādu ([13]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 4108/88 ([14]),

— Padomes 1988. gada 18. aprīļa Regula (EEK) Nr. 1031/88 par to personu noteikšanu, kuras ir atbildīgas par muitas parāda samaksu ([15]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1716/90 ([16]),

([1]) OV L 134, 31.5.1980., 1. lpp.
([2]) OV L 388, 30.12.1989., 24. lpp.
([3]) OV L 83, 30.3.1981., 40. lpp.
([4]) OV L 186, 30.6.1989., 1. lpp.
([5]) OV L 376, 31.12.1982., 1. lpp.
([6]) OV L 155, 14.6.1985., 54. lpp.
([7]) OV L 272, 5.10.1985., 1. lpp.
([8]) OV L 78, 26.3.1991., 9. lpp.
([9]) OV L 197, 27.7.1984., 1. lpp.
([10]) OV L 188, 20.7.1985., 1. lpp.
([11]) OV L 350, 27.12.1985., 1. lpp.
([12]) OV L 212, 2.8.1986., 1. lpp.
([13]) OV L 201, 22.7.1987., 15. lpp.
([14]) OV L 361, 29.12.1988., 2. lpp.
([15]) OV L 102, 21.4.1988., 5. lpp.
([16]) OV L 160, 26.6.1990., 6. lpp.

▼B

— Padomes 1988. gada 30. jūnija Regula (EEK) Nr. 1970/88 par trīsstūrveida satiksmi saistībā ar pagaidu izvešanas režīma atvieglojumiem un standarta apmaiņas sistēmu ([1]),

— Padomes 1988. gada 25. jūlija Regula (EEK) Nr. 2503/88 par muitas noliktavām ([2]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2561/90 ([3]),

— Padomes 1988. gada 25. jūlija Regula (EEK) Nr. 2504/88 par brīvajām zonām un brīvajām noliktavām ([4]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1604/92 ([5]),

— Padomes 1988. gada 21. decembra Regula (EEK) Nr. 4151/88 par noteikumiem, ko piemēro Kopienas muitas teritorijā ievestām precēm ([6]),

— Padomes 1989. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1854/89 par to ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu summu iegrāmatošanu un maksāšanas noteikumiem, kas rodas muitas parāda rezultātā ([7]),

— Padomes 1989. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1855/89 transportlīdzekļu pagaidu ievešanu ([8]),

— Padomes 1989. gada 30. oktobra Regula (EEK) Nr. 3312/89 par konteineru pagaidu ievešanu ([9]),

— Padomes 1989. gada 21. decembra Regula (EEK) Nr. 4046/89 par nodrošinājuma sniegšanu muitas parāda maksājumam ([10]),

— Padomes 1990. gada 20. jūnija Regula (EEK) Nr. 1715/90 par dalībvalstu muitas dienestu sniegto informāciju saistībā ar preču klasificēšanu muitas nomenklatūrā ([11]),

— Padomes 1990. gada 17. septembra Regula (EEK) Nr. 2726/90 par Kopienas tranzītu ([12]) ►M1 ———— ◄,

— Padomes 1991. gada 21. marta Regula (EEK) Nr. 717/91 par vienoto administratīvo dokumentu ([13]),

— Padomes 1991. gada 21. marta Regula (EEK) Nr. 719/91 par Kopienas TIR un ATA karnešu kā tranzīta dokumentu lietošanu Kopienā ([14]).

([1]) OV L 174, 6.7.1988., 1. lpp.
([2]) OV L 225, 15.8.1988., 1. lpp.
([3]) OV L 246, 10.9.1990., 1. lpp.
([4]) OV L 225, 15.8.1988., 8. lpp.
([5]) OV L 173, 26.6.1992., 30. lpp.
([6]) OV L 367, 31.12.1988., 1. lpp.
([7]) OV L 186, 30.6.1989., 1. lpp.
([8]) OV L 186, 30.6.1989., 8. lpp.
([9]) OV L 321, 4.11.1989., 5. lpp.
([10]) OV L 388, 30.12.1989., 1. lpp.
([11]) OV L 160, 26.6.1990., 1. lpp.
([12]) OV L 262, 26.9.1990., 1. lpp.
([13]) OV L 78, 26.3.1991., 1. lpp.
([14]) OV L 78, 26.3.1991., 6. lpp.

▼B

2. Norādes uz 1. punktā minētajām regulām un direktīvām visos Kopienas tiesību aktos uzskatāmas par norādēm uz šo Kodeksu.

252. pants

▼M6

_____

▼B

2. Ar šo Padomes Regula (EEK) Nr. 2658/87 ([1]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3492/91 ([2]), tiek grozīta šādi:

"a) 8. pantā: aiz vārda "komiteja" tiek iesprausti šādi vārdi: "kas paredzēta Kopienu Muitas kodeksa 247. pantā";

b) 10. panta 1. punkta ievada frāze tiek izteikta šādi: "Komisijas pārstāvis iesniedz Kopienu Muitas kodeksa 247. pantā paredzētajai komitejai. projektu";

c) 7. un 11. pants ar šo tiek atcelti."

253. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 1994. gada 1. janvāra.

Līdz 1995. gada 1. janvārim VIII daļa neattiecas uz Apvienoto Karalisti.

Bet 161. pantu un, ciktāl tie attiecas uz atkalizvešanu, 182. un 183. pantu piemēro no 1993. gada 1. janvāra. Ciktāl minētie panti atsaucas uz šā Kodeksa noteikumiem, līdz brīdim, kad šie noteikumi stāsies spēkā, uzskatāms, ka atsauces norāda uz attiecīgajiem noteikumiem 251. pantā uzskaitītajās Regulās un Direktīvās.

Līdz 1993. gada 1. oktobrim Padomei, pamatojoties uz Komisijas darba pārskatu par apspriešanu jautājumā par to, kādi ir secinājumi pēc valūtas pārrēķina kursa izmantošanas kopējās lauksaimniecības politikas pasākumu piemērošanā, pārskata jautājumu par dalībvalstu savstarpējo preču tirdzniecību iekšējā tirgū. Šim ziņojumam pievieno Komisijas priekšlikumus, ja tādi ir, par kuriem Padome pieņem lēmumu saskaņā ar Līguma noteikumiem.

Līdz 1998. gada 1. janvārim Padome, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, pārskata šo Kodeksu ar nolūku izdarīt grozījumus, kas var izrādīties nepieciešami, jo īpaši ņemot vērā iekšējā tirgus izveidi. Šim ziņojumam pievieno priekšlikumus, ja tādi ir, kuriem Padome pieņem lēmumu saskaņā ar Līguma noteikumiem.

Šī Regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

([1]) OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.
([2]) OV L 328, 30.11.1991., 80. lpp.